



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 22/2017 - 79 pàgines

Sessió ordinària del dia 23 de novembre del 2017

El dia 23 de novembre del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicycle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 89/2017, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit destinat a finançar la redacció del Pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra.

2- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar l'obra d'ampliació de les dependències del Consell Regulador Andorrà del Joc.

3- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar un sistema d'informació per gestionar i controlar el registre i la classificació dels allotjaments turístics d'Andorra.

4- Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses de béns corrents i serveis del Ministeri de Cultura, Joventut i Esports, en l'àmbit de l'acció cultural i en el de manteniment i difusió dels museus.

5- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de relacions laborals.

6- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal.

7- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu.

8- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà, del 4 de juny de 1998.

9- Nomenament del Raonador del Ciutadà.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny

M. I. Sr. Gerard Alís Eroles

M. I. Sr. Marc Ballestà Alias

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach

M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs

M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sr. Carles Jordana Madero

M. I. Sr. Pere López Agràs

M. I. Sr. Josep Majoral Obiols

M. I. Sra. Maria Martisella González

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
 M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
 M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
 M. I. Sr. Josep Pintat Forné
 M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
 M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència del M. I. Sr. Ferran Costa Marimon.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior;; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.03h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Bon dia a tothom.

En primer lloc, recordar-vos que el proppassat dimarts 21 de novembre del 2017, el Govern va formular una demanda de tramitar pel procediment d'extrema urgència i necessitat, d'acord amb els articles 60.1 de la Constitució i 113 del Reglament del Consell General, el Projecte de Llei de modificació de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

El referit projecte de llei fou examinat el proppassat dimarts 21 de novembre per la Sindicatura, en

atorgar el caràcter d'extrema urgència i necessitat i va ser publicat en el Butlletí número 90/2017 del 21 de novembre, i atès que ja havia estat convocada per avui una sessió del Consell General, la Sindicatura va acordar incloure el debat d'aquest projecte de llei en l'ordre del dia de la present sessió vist que aquesta estava convocada dins del termini previst en l'article 113 del Reglament del Consell General.

Passem doncs precisament a aquest nou punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 90/2017 del 21 de novembre, havent requerit el Govern la tramitació d'aquest projecte de llei pel procediment d'extrema urgència i necessitat i havent-se atorgat aquest per la Sindicatura, intervé per part del Govern per defensar el text, segons disposa l'article 113.2) del Reglament, el Sr. Jordi Cinca.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, el present projecte de llei pretén únicament solucionar un error detectat en la Llei 17/2017 aprovada pel Consell General tot just el passat 20 d'octubre.

Només la voluntat d'arreglar aquest error i els seus efectes no volguts ni pel Govern en promoure la llei ni pels consellers generals en aprovar-la justifica que s'hagi optat per aquest procediment d'extrema urgència i necessitat a totes llums extraordinari.

Com no podia ser d'una altra manera abans d'utilitzar-lo, vaig comentar-ho als membres de la

Comissió de Finances i Pressupost la setmana passada i en aquest senti he d'agrair que un cop vam coincidir en el problema i també vam coincidir en la necessitat de solucionar-ho el més ràpidament possible, vam determinar que aquet era el millor procediment.

Per això vull agrair a la Sindicatura que hagi aprovat utilitzar aquest procediment excepcional.

El problema en qüestió es circumscriu en la disposició final sisena de la llei, on s'estableix l'entrada en vigor de la mateixa.

Així, aquesta disposició preveu que el règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial entri en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, és a dir el 16 de novembre del 2017.

Tanmateix, també estableix que les seves disposicions seran aplicables en dos moments diferents en el temps.

En primer lloc, pel que fa als articles 1 a 17 i les disposicions finals tercera, quarta i cinquena seran d'aplicació en relació a les operacions acordades a partir de la seva entrada en vigor.

I en segon lloc, pel que fa a les disposicions derogatòries i les disposicions finals primera i segona seran aplicables als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017. És en aquest segon cas on apareix el problema.

Pel que fa a les disposicions derogatòria primera i finals primera i segona, l'entrada en vigor a l'1 de gener del 2017 no és cap inconvenient. La retroactivitat de les modificacions introduïdes en aquestes disposicions a l'impost sobre les societats i a l'impost sobre la renda de les persones físiques amb efectes als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017, no genera cap problema perquè el meritament de l'impost corresponent no tindrà lloc fins al darrer dia del període impositiu. Es tracta per tant, d'efectes previsibles i coneguts amb anterioritat a aquesta data i per tant, respecten la confiança legítima dels ciutadans garantint el principi de seguretat jurídica prevista a la Constitució.

El problema radica en l'aplicació retroactiva de la disposició derogatòria segona de la llei del règim especial atès que, en el fet que els seus efectes s'apliquessin de manera retroactiva, podria afectar situacions de fet i de dret que s'haguessin produït legítimament durant l'exercici 2017 i que al retrotreure els efectes de la disposició derogatòria es podrien deixar sense cobertura legal no respectant allò que era previsible i conegut pels ciutadans i alterant per tant, la seva confiança legítima.

Vegem-ho amb més detall. La disposició derogatòria segona elimina la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 24 de la Llei 5/2014, de 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Aquest apartat estableix que no hi ha guany o pèrdua de capital en les aportacions no dineràries de qualsevol tipus de béns a drets realitzades en favor de societats en què tots els accionistes i les persones físiques que aporten els béns o drets esmentats tinguin entre ells un parentiu.

La voluntat a l'hora d'introduir la derogació d'aquesta lletra c) de l'apartat 3 de l'article 24 de la llei de l'IRPF, responia al fet que aquesta operació d'aportació no dinerària passava a estar coberta a la llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, harmonitzant el seu tractament fiscal a la resta d'operacions de reorganització empresarial.

Així, si s'aplica la disposició derogatòria segona tal i com ha estat aprovada, retrotraient els seus efectes a l'1 de gener del 2017 i per tant, abans de què la resta de la llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial produeixi els seus efectes, ens podríem trobar davant del fet que les operacions d'aportació no dinerària de béns i drets realitzats amb anterioritat a l'1 de gener del 2017 i abans de l'entrada en vigor de la llei, no tinguin cobertura ni per la llei de l'IRPF ni per la llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial. I per tant, havent de liquidar les plusvàlues que poguessin generar aquestes operacions realitzades durant aquests deu mesos i mig.

Estem doncs davant d'un efecte clarament no desitjat. Doncs la llei de l'IRPF ja preveia el diferiment de les plusvàlues en aquestes operacions, de la mateixa manera que ho fa la llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial per a les operacions futures. Sent com és el cas evident que ningú té la voluntat ni seria raonable tenir-la de gravar aquestes operacions únicament durant el període comprès entre l'1 de gener del 2017 i l'entrada en vigor del règim fiscal d'operacions de reorganització empresarial. És doncs, amb aquesta puntual modificació que es pretén que aquestes anomalies quedin corregides i aquestes operacions per tant, puguin quedar cobertes en els mateixos termes, primer per la Llei 5/2014, de 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i després i a partir de la seva entrada en vigor per la Llei 17/2017, de 20 d'octubre, del règim de les operacions de reorganització empresarial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem tot seguit a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt, té la paraula la consellera, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, doncs votaré a favor d'aquesta modificació. Entenc que l'errada aquesta en l'aplicació de la mateixa podia generar disfuncions en la seva aplicabilitat de la llei que es va aprovar fa uns dies aquí també en aquesta Cambra, i evidentment si s'utilitza el procediment d'extrema urgència i necessitat per aquests casos doncs també hi sóc favorable.

Res més a dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 20 d'octubre, fa tot just un mes, vam aprovar la Llei 17/2017 del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial.

Ho vam fer després de molts mesos en què aquell projecte esperés a la Comissió de Finances, la tramitació d'altres projectes que DA considerava prioritaris.

El ministre de Finances compareixia la setmana passada, el dia 14 de novembre, a la Comissió de Finances i ens explicava que havien descobert, tres setmanes després de la votació del Consell General, un problema, un "forat", en les previsions de la llei i que calia fer una modificació d'extrema urgència a una llei que en aquell moment, -el dia 14-, no havia encara estat publicada al BOPA.

El Govern de DA ja ens té dissortadament acostumats a aquest trist espectacle de la improvisació legislativa permanent on s'aproven periòdicament modificacions de lleis que fa pocs mesos que han estat aprovades i publicades.

Avui s'haurà batut un rècord: s'ha promogut la modificació d'una llei abans que el Butlletí Oficial no l'hagués publicat.

Tot plegat, comptat i debatut, ens deixa una sensació angoixant.

Estem sotmesos a un desordre permanent, en el qual els assessors i redactors tiren pel dret i el Ministeri bada fins que algú, o alguns, facin arribar un toc d'atenció sobre la darrera ensopegada legislativa.

No es pot governar, ni menys encara legislar, en mig del desori, el desordre i la confusió. Les lleis no es poden fer a salt de mata.

No vull ni puc acceptar aquest desgavell, per això m'abstindré de votar aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt també, pels consellers socialdemòcrates, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte de llei que sotmetem a debat per tràmit d'urgència té per objecte com venim d'escoltar la modificació de la llei del règim fiscal d'operacions de reorganització empresarial que fou aprovada per aquesta Cambra el 20 d'octubre.

La modificació que es proposa és puntual i de caràcter tècnic en relació a una aplicació concreta de la llei durant l'exercici fiscal 2017.

Com s'ha dit, la llei preveia la derogació de la lletra c) de l'aparat 3 de l'article 23 de la llei de l'IRPF amb efectes per a l'exercici fiscal 2017, és a dir des de l'1 de gener 2017.

Dit article disposava que no genera plusvàlua o menys vàlua en les aportacions no dineràries efectuades a favor de societats quan els accionistes de les societats i les persones físiques que aporten tenen un determinat grau de parentiu.

Com sigui que l'objectiu perseguit per dit article de la llei de l'IRPF ja queda englobat en el nou règim fiscal de reorganització empresarial, semblava lògica la derogació del mateix.

Tanmateix i tal com s'ha posat de manifest en les intervencions anteriors i també com s'exposa en l'exposició de motius del projecte de llei que sotmetem a consideració, el lapse de temps entre l'entrada en vigor de la nova llei i l'aplicació de la derogació del referit article de la llei de l'IRPF pot suposar una situació d'inseguretat jurídica per aquells ciutadans que legítimament han fet aplicació de la referida disposició de l'IRPF durant el present

exercici fiscal i abans de l'entrada en vigor de la llei que modifiquem.

En efecte, s'elimina aquella derogació sense que alhora aquests ciutadans puguin beneficiar-se del nou règim.

Considerem per tant, que el projecte de llei introdueix un canvi de caràcter tècnic que garanteix la seguretat jurídica de l'aplicació de la norma fiscal i alhora elimina un efecte que no era volgut, i per aquest motiu els consellers socialdemòcrates donarem suport a l'aprovació del projecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Liberal.

Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha presentat a tràmit parlamentari un Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost de societats, de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries mitjançant el qual es pretén donar solució a la retroactivitat que suposa l'aplicació de la disposició final sisena de la referida Llei 17/2017 que s'estableix.

Tal com indica la disposició de la seva entrada en vigor, es produeix l'endemà de la seva publicació al BOPA un efecte de retroactivitat o possible inseguretat jurídica, concretament segons el que s'estableix en la lletra a) de la referida disposició final sisena els articles que conformen la llei, és a dir de l'1 al 17 i les disposicions finals tercera, quarta i cinquena seran aplicables en relació amb les operacions acordades a partir de la seva entrada en vigor, és a dir l'endemà de la seva publicació al BOPA.

Davant d'aquesta situació, el Govern ha presentat el referit projecte de llei de modificació de la Llei 17/2017 però en la mateixa, al nostre entendre no es corregeix la seva totalitat l'efecte retroactiu i la inseguretat jurídica que pot provocar i continua

provocant la referida disposició final sinó que al contrari només es corregeix un dels efectes retroactius de la mateixa.

És cert que aquest efecte es dona pel fet de què la llei va trigar en ser tractada doncs en comissió. Penso que això és responsabilitat de tots els que formem part d'aquesta comissió, no detectar a temps aquest error, és evident que uns amb més responsabilitat, però jo crec que aquest error l'haurien d'haver detectat tots plegats i no ara fer com si no haguéssim format part de l'anàlisi d'aquesta llei.

Però és evident també, i no entenem que davant la possibilitat de corregir aquest efecte, el Govern només incorpori solucions a la correcció d'alguns efectes retroactius i no a tots els efectes retroactius.

Hem de tenir en compte que el propi director general del Departament de Tributs i Fronteres en un document titulat "Nota relativa a l'entrada en vigor de la llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial" diu textualment: "Així doncs pel que fa a les disposicions derogatòries i les disposicions final, primera i segona, es produeix una retroacció dels efectes als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017, tot i que la norma entri en vigor posteriorment durant l'exercici 2017, que suposa l'existència d'una retroactivitat comunament denominada de grau mig per la doctrina jurídica.

No compartim el fet de què davant d'aquesta possibilitat no es pugui, o no es vulgui corregir aquests efectes i només sigui per alguns dels que es produeixen a criteri del Govern.

La retroactivitat és de grau mig en opinió del director de Tributs i de Fronteres i per tant, al nostre entendre, existeix retroactivitat i caldria corregir i aprofitar aquesta oportunitat per corregir-la en la seva totalitat.

Cal tenir en compte que l'efecte provocat per alguns en els apartats de les disposicions derogatòries i final que s'inclouen en el referit apartat b) de la disposició final sisena de la Llei 17/2017, tenen el mateix efecte que el de la disposició derogatòria segona que s'hi ha volgut corregir per part del Govern.

En qualsevol cas l'opció que permet, al nostre entendre, solucionar tots els efectes de retroactivitat passava per modificar en el referit apartat b) de la disposició final sisena de la Llei 17/2017, la referència als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017. Per la referència als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2018, cosa que inicialment era la voluntat del Govern quan va presentar la Llei 17/2017 a tràmit, ja que ho va fer a l'octubre del 2016 i en aquell moment la lletra b) de la referida disposició final sisena feia

referència als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017. El fet que avui estem analitzant s'ha produït només perquè la Llei de constant referència ha tingut un tràmit parlamentari de més d'un any.

Per tant, proposem modificar el Projecte de Llei en el sentit que acabem d'indicar i mantenir el text originari que consta a l'apartat b) de la disposició final sisena de la Llei 17/2017, modificant només la referència als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017 per la referència als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2018, modificació que permet eliminar per complert la retroactivitat de la referida Llei i igualar-la amb el que preveu la Llei de bases de l'ordenament tributari en el seu article 9 sobre la retroactivitat de les normes tributàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata. Sr. Antoni Missé, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Projecte de Llei, modificació de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, requereix d'aquesta modificació per garantir la finalitat de la Llei.

De la lectura de la Llei aprovada pel Consell General, en especial de la disposició final sisena, es desprèn una situació que es pot considerar no volguda tant pel Govern en el moment de l'aplicació, com del Consell en el procediment legislatiu.

La disposició final sisena d'aquesta Llei estableix que la seva entrada en vigor serà l'endemà de ser publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, o sigui, el 16 de novembre del 2017. També aquesta disposició final sisena estableix en el punt a) que els articles de l'1 al 17 i les disposicions finals tercera, quarta i cinquena seran aplicables en relació a les operacions recordades a partir de la seva entrada en vigor; i en el punt b) estableix les disposicions derogatòries i les disposicions finals segona i primera... perdó. Seran aplicables als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017. És en aquest punt b) de la disposició final sisena on s'estableix l'aplicació de la disposició derogatòria segona de la Llei de règim especial, atès que podria afectar situacions de fet i dret que s'haguessin produït legítimament durant l'exercici

2017 i podrien deixar sense cobertura legal no respectant la confiança legítima dels ciutadans. Val a dir que la disposició derogatòria segona elimina la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 24 de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques que estableix que no hi ha guany o pèrdua de capital en les aportacions no dineràries de qualsevol tipus de béns o drets realitzats en favor de societats en què tots els accionistes i les persones físiques que aporten els béns o drets esmentats tinguin entre ells un parentiu. La voluntat d'aquesta disposició derogatòria segona buscava que aquesta aportació no dinerària passava a estar coberta per la Llei de règim especial dins de les operacions de reorganització empresarial.

Una vegada aprovada la Llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial ens podríem trobar davant del fet que les operacions d'aportació no dinerària de béns i drets realitzades després de l'1 de gener 2017 i abans de l'entrada en vigor de la Llei de règim especial, no tinguin cobertura per la Llei de l'IRPF ni per la Llei de règim especial havent, doncs, de liquidar les plusvàlues que poguessin generar aquestes operacions en dit termini.

Aquest efecte de la Llei no desitja per part del Govern ni del Consell General, amb possible impacte col·lateral i que en cap cas era la finalitat desitjada una vegada es va aprovar la Llei, queda solucionat amb la modificació de l'apartat b) de la disposició sisena de la Llei 17/2017 del 20 d'octubre, del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, a fi que la disposició derogatòria segona sigui d'aplicació en el mateix moment en què entri en vigor la pròpia Llei.

Per tots aquests motius el nostre grup parlamentari votarà favorablement a aquesta modificació del Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demana al Govern si desitja tornar a intervenir... Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc i abans d'entrar en el que seria el fons de la qüestió i especialment amb les aportacions que feia el conseller Sr. Jordi Gallardo, deixin que els hi faci notar i també, per tant, diferenciï les actituds davant de situacions com la d'avui. D'una banda el Sr. Gallardo fa un plantejament absolutament

legítim però, en tot cas, posa per endavant que si hi ha hagut un error és un error compartit, i un error doncs que malauradament no vam ser capaços de percebre en el transcurs del tràmit parlamentari ni des del Govern que hauríem pogut avisar a la comissió, ni des de la comissió quan s'estava analitzant; i d'una altra banda tenim el Sr. Víctor Naudi que, al marge de tot evidentment, ell no és responsable de res, ell normalment no deu aparèixer a la Comissió de Finances ni deu analitzar els textos i, per tant, com que no analitza els textos evidentment no pot percebre si hi ha algun error i, en tot cas si el percep, normalment també la seva actitud és de preferir no dir res per després poder pujar aquí i acusar a tothom de què no fa bé la seva feina.

Són diferents actituds davant de la responsabilitat parlamentària que cadascú, doncs, ha d'assumir.

Però en tot cas, deixi'm que li digui Sr. Víctor Naudi, que no se senti angoixat. En tot cas, els que s'haurien de sentir angoixats són els ciutadans que davant de la seva pròpia abstenció el que han de constatar és que vostè prefereix que les persones que hagin dut a terme una operació d'aquesta naturalesa com la que he explicat durant l'1 de gener, o des de l'1 de gener fins el mes de novembre del 2017, paguin aquest impost, hagin de pagar aquesta plusvàlua i prefereix això abans de corregir un error que entre tots hem comès.

Però, en tot cas insisteixo, són actituds i evidentment el ciutadà l'únic que ha de saber és que aquí hi ha 27 consellers que volen corregir aquesta situació i vostè prefereix que aquests senyors paguin per un error que han comès des d'aquesta mateixa Cambra.

Dit això i entrant a la qüestió important que és la que planteja el Sr. Gallardo. No compartim el seu plantejament i, com sap, ja vam intercanviar una mica sobre aquesta qüestió i m'agradaria explicar per què no ho compartim. En primer lloc no ho compartim perquè el que nosaltres volem corregir no és la retroactivitat que planteja el Projecte de Llei; aquesta ja hi era des del propi projecte, estava ja en la disposició final sisena i, de fet, en alguns dels seus aspectes va ser esmenada pel propi Grup Parlamentari Liberal i a més a més la part que va esmenar en aquest sentit va ser aprovada per unanimitat a la comissió.

Però, l'aspecte que avui estem plantejant no va ser corregit i ja introduïa aquesta retroactivitat de grau mig com apuntava, en aquest cas, el director general de l'Agència Tributària. Per tant, una retroactivitat que és perfectament possible, que en res contradiu al nostre marc legal i que el que pretén senzillament és

que... o el que pretenem és que no tinguin efectes perversos, efectes que no siguin previsibles i que per tant, el ciutadà pugui interpretar que se li estan canviant les regles abans o durant la meritació del seu impost, o de l'impost que haurà de complimentar.

El que volem corregir és simplement un error que acaba generant un buit, un buit perquè unes actuacions que fins l'1 de gener del 2017 no estaven gravades, perquè així ho recollia la Llei de l'IRPF que no estiguessin gravades, que amb l'entrada en vigor de la Llei de reorganització empresarial tampoc estaran gravades, quedin amb un lapses de deu mesos, gravades i, per tant, evidentment es generi una anomalia que acaba perjudicant a aquells ciutadans que hagin dut a terme aquestes operacions durant aquests deu mesos.

El que ens proposa el Sr. Gallardo no és una situació equivalent, el que proposa la disposició final sisena en el seu apartat b), un cop traiem la disposició derogatòria segona, no genera una situació de buit legal, senzillament, efectivament hi ha un canvi d'aplicació en relació a algun tipus d'operació entre les operacions que s'hagin fet abans de l'1 de gener del 2017 i les que es puguin fer amb posterioritat a l'1 de gener del 2017.

Però no queda un lapsus de temps, un buit legal que és el que pretén corregir per aquesta tramitació d'extrema urgència i necessitat el projecte de llei que avui debatem.

Per tant, és perfectament legítim el que planteja el Sr. Gallardo però, en tot cas entenem -i el Govern, en tot cas, s'hauria atrevit a fer-ho d'una altra manera-, que això requeriria un projecte de modificació de llei però que s'hauria ja de tramitar pel format normal, per urgència o per tramitació ordinària, perquè pogués ser debatut en el si de la comissió, pogués ser esmenat en el sentit que diu el propi Sr. Gallardo o en el sentit que cada grup parlamentari cregués convenient però, en cap cas, ho podria el Govern introduir a través d'aquest procediment. Fer-ho seria alterar allò que va aprovar el Consell General i que ho va aprovar a consciència perquè estava ja posat així en el Projecte de Llei, no va ser esmenat i en cap cas, insisteixo, genera una situació de buit legal o una situació diferent durant aquests deu mesos. Per això no compartim.

És perfectament, insisteixo, legítim que el que planteja el Sr. Gallardo en el sentit de dir: "Escolti, jo prefereixo que les operacions que es fan des de l'1 de gener fins a l'entrada en vigor del Projecte de llei que es va aprovar el 20 d'octubre, continuïn sent tractades de la mateixa manera coherent fins aquell moment i, per tant, no hi hagi aquest canvi fins l'entrada en vigor de la nova

lleï". Però, el que ha de quedar clar és que aquestes operacions a les que fa referència el Sr. Gallardo no queden amb una situació diferent entre abans de l'entrada en vigor de la Llei, i el després de l'entrada en vigor de la Llei. Per tant, entenem que s'han de corregir però hi ha diferències, i el Govern -per això no està d'acord amb el seu plantejament, entén i és voluntari -i per això es va posar a la Llei-, que hi hagi aquest efecte retroactiu i que per tant des de l'1 de gener del 2017 doncs, aquestes operacions passin a tributar a partir de les consideracions de la Llei aprovada el 20 d'octubre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

El desplaçament a la tribuna és potestatiu.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, per les al·lusions que feia el Sr. ministre doncs, en primer lloc li voldria recordar que el sentit del meu vot -l'abstenció, que veig que no li ha agradat- té un doble sentit perquè normalment acostumo a dir: sí o no, blanc o negre. En aquest cas, el meu sentit de vot no vol dir que m'escapi d'estudi o que no vulgui fer front a les meves responsabilitats. El sentit del meu vot, i en aquest cas d'abstenció, és Sr. ministre, posar un toc d'atenció, un toc d'alarma com he dit en la meva atenció, per la forma de fer de Govern i la forma a la que ens duu a legislar. En aquest cas, jo no tinc cap inconvenient en dir que aquí hi ha una responsabilitat compartida però, en primer lloc, la responsabilitat és del Govern i segurament de la Comissió Legislativa de Finances, i aquí jo també tinc responsabilitat però possiblement molt menys que vostè perquè només hi tinc un vot.

Per altra banda, el meu treball en comissió legislativa que feia referència, jo crec que possiblement, si mal no recordo, ha existit a totes les comissions legislatives i en totes elles he pogut aportar el que jo bonament he cregut oportú. Però, en tot cas, la meva intervenció anava en el sentit de dir que aquesta forma de legislar no és convenient, no és bona i fins i tot doncs, condueix a situacions com aquesta. Aquest projecte de llei es va tramitar fa molts mesos, fins i tot en un dels primers treballs en comissió legislativa, es va plantejar, i si no recordo malament va ser el Sr. Carles Naudi que va aixecar el problema amb la possible retroactivitat però, en aquell moment hi va haver un debat que no va en el fons

del problema que es planteja avui. Van transcórrer uns mesos... Per la voluntat del Govern demòcrata va ser de prioritzar altres projectes de llei i aquí possiblement ve un dels problemes, és a dir, transcorreguts aquests mesos, deixant de banda aquell treball després, de cop i volta, se'ns dona presses per poder acabar i tramitar doncs, l'informe del ponent en aquest sentit, no? del treball legislatiu.

Bé, i aquí és on s'estroneja un treball que s'hauria de fer més correctament, i doncs això condueix a errors o no veure problemes com el que avui ens afecta.

Jo estic d'acord amb què s'ha de solucionar aquest problema, no es pot deixar, però la meva intervenció va en el sentit de fer un toc d'alerta i d'alguna forma també, doncs, posar en evidència que la forma de fer del govern demòcrata, una vegada neix el que acaba generant és inseguretat jurídica. Ens tenen acostumats, Sr. Cinca, constantment a fer modificacions, rectificacions, a canviar lleis a través d'altres lleis, allò que no li agrada al Sr. Martí que és fer el contraban legislatiu i doncs, això no és bo, i quan es parla de ciutadans que se'ls hi ha de donar seguretat jurídica, se'ls hi ha de donar solucions als seus problemes i jo crec que és garantir una seguretat jurídica i això vostès no ho fan, en tot cas, vostès al que contribueixen és a generar confusió i a fomentar i alimentar aquesta inseguretat jurídica una vegada més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també voldria... He pres una mica la qüestió de la retroactivitat perquè els ciutadans entenguin el sentit del vot i compreguin que no estem aprovant ni vam aprovar el 20 d'octubre una llei que és retroactiva. De fet, vam discutir aquesta qüestió llargament en aquella sessió i, és clar, la llei que es va votar entra en vigor l'endemà de la seva publicació al BOPA, com ho diu clarament, el que sí que produeix és que s'aplica a l'exercici fiscal en curs i això hem de tenir clar que és viable perquè el meritament de l'impost, en aquest cas de l'IRPF, es fa a finals d'any i per tant no estem fent una retroactivitat de la llei.

Certament és que en el càlcul d'aquest impot la nova disposició s'aplicarà amb efectes de l'1 de gener al que és el que l'informe del Sr. Hinojosa qualifica de retroactiva de grau mitjà. Però vull insistir als

ciutadans que no estem aprovant una llei retroactiva i això amb la pràctica fiscal és possible.

Dit això -perquè vam discutir llargament-, és cert i hem de debatre i així ho posa de manifest l'informe elevat, que aquesta retroactivitat de grau mig que qualifiquen, però jo diria aquesta aplicació de la derogació concreta a l'exercici 2017 fa que creem una situació injusta, no volguda i perjudicial per uns ciutadans i només per un període concret, de l'1 de gener del 2017 al 20 d'octubre del 2017. Bé, una mica més, el 14 de novembre, la publicació del BOPA.

Una situació no concreta que no volíem precisament perquè això el que permetia, com s'ha dit, és que aportacions no dineràries que ciutadans facin en societats de les quals participin tinguin una tributació diferida exactament al que persegueix aquest règim especial de reorganització empresarial. I el fet de fer entrar en vigor aquesta derogatòria amb efectes, fa que aquells ciutadans que legítimament hagin pogut fer ús d'aquella disposició de l'IRPF es trobaran en el moment de fer la seva declaració, que allò no és aplicable i hauran de tributar per una operació que no volíem que hi fos, alhora no poden beneficiar-se del règim fiscal que creem de nou.

Per tant, creiem que és legítim i és ajustat a dret que tots fem l'esforç de modificar aquest d'això per no agreujar als ciutadans i no crear un perjudici d'una cosa que no era volguda, i això és el que fem ara i justifica que aquest Projecte de llei es tramiti amb extrema urgència perquè sigui aplicable en aquest exercici.

Però dit això, vull deixar molt clar que no estem aprovant una llei que té efectes retroactius com es podria pensar, quan s'ha dit, i quan es parla de retroactiu de grau mitjà.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo no he manifestat el sentit del vot del Grup Parlamentari Liberal perquè teníem primer doncs aquesta proposta que volíem veure com la contestava el Govern, però és que a part tenim... potser ho entenem malament, i això ens pot acabar de decantar el vot en un sentit o en un altre.

A nosaltres ens preocupa la situació que es pot donar a la societat andorrana és que pugui repatriar dividend estranger. És clar, en el moment en què hem fet la repartició d'aquest dividend, doncs complia amb tots els requisits que els deixava exempts en la seva tributació aquí a Andorra i amb el nou redactat aquesta situació no es complirà i, per tant, poden estar subjectes a tributació, tributació que en el moment en què van repartir aquest dividend no se'ls hi donava perquè la llei els hi permetia i les exempcions del moment els hi permetia no haver de tributar. Nosaltres entenem que amb aquest nou redactat aquesta situació crea aquesta inseguretat jurídica, sobretot per aquest dividend que s'hagi pogut repartir durant el 2017 de societats andorranes a l'estranger, que d'haver sabut que això podia generar, doncs, un efecte tributari, doncs, potser no haguessin repartit, simplement haguessin optat per una altra opció, o simplement haguessin decidit no repartir el dividend.

Per tant, nosaltres ja hi estem a favor, i aprofito també per contestar al Sr. Alís, nosaltres ja hi estem a favor que això sigui, aquesta situació d'inseguretat o de no retroactivitat se solucioni per tots els ciutadans, per totes les societats, també òbviament.

Però tenim el dubte, i sí que ens agradaria, doncs, si el ministre ens assegura que aquesta situació amb el nou redactat no es produeix, aquestes societats andorranes que puguin haver repartit dividend durant el 2017 i que en el seu moment no estaven subjectes a tributació, en el moment en què el repatriïn a Andorra, com el nou redactat, doncs, canvia i sí que es pot donar peu a què tributin, aleshores nosaltres pensem que els hi genera una situació injusta, com deia el Sr. Alís. I per tant, doncs, és aquí el dubte on el tenim. I per això, doncs, estàvem més a favor de l'abstenció que no pas a votar-hi que sí.

És evident que entre no canviar res o solucionar una part d'aquesta retroactivitat, preferim o ens alegrem que se solucioni una part. Però tenim l'oportunitat de poder solucionar-ho en la seva totalitat, si és que estem en el cert amb aquesta interpretació que fem sobre la possibilitat de repatriar dividend de societats andorranes a l'estranger.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Missé teniu la paraula.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, el ministre de Finances ja ho ha explicat a bastament. No m'estendria molt més del que ha explicat ell.

Sí li voldria dir al Sr. Víctor Naudi que en cap cas es va donar presses i es va fer tot de manera precipitada. Diu vostè inseguretats jurídica, Sr. Naudi. Sembla que vostè prefereix un argument per voler fer pagar durant 10 mesos del 2017 el qui fins ara estava exempt de pagament degut al redactat del text de la llei, que en cap cas la Comissió Legislativa de Finances i Govern va detectar abans que fos aprovada la llei, i li recordo que vostè pertany a la Comissió Legislativa de Finances.

Referent a la Sílvia Bonet, doncs, agrair-li el grau de responsabilitat exactament igual que al Sr. Alís. Tal com ha explicat aquesta retroactivitat, no es fa una retroactivitat de la llei, tal com comenta vostè en aquest cas.

És realment una situació no volguda. Tal com li he comentat ara mateix al Sr. Naudi.

Referent al que diu el Sr. Gallardo, d'aplicar aquest canvi crec és una qüestió que introdueix un nou element, que ja es va tractar en el si de la Comissió Legislativa de Finances i que res té a veure amb la modificació de llei que es presenta avui aquí al Consell. El que sí volem és reconduir una situació, o més ben dit, trobar una solució per quant la llei no compleix el desitjat pel Govern i el Consell General, i pot anar en contra del ciutadà.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc agrair l'exposició que ha fet el Sr. Alís, crec que ha complementat perfectament el que jo intentava explicar en la meua primera intervenció. És a dir, no estem efectivament davant d'una retroactivitat entesa de manera plena. El que estem dient és que aquesta llei entra en vigor, en aquest cas, el 15 o el 16 de novembre, l'endemà de la seva publicació. I per un seguit d'actuacions que meriten els seus efectes fiscals a final d'any, doncs, entra en vigor per tot l'exercici 2017. I això, com també molt bé explicava el Sr. Alís, és perfectament adaptat a la legislació andorrana. I de fet, no és la primera vegada que s'aprova una llei en aquest sentit.

Aquesta qüestió, com també ara ens recordava el Sr. Missé, ja va està debatuda i així em consta en el si de

la Comissió, i era perfectament sabuda pel Govern a l'hora de presentar el Projecte de llei. Insisteixo, res a veure aquesta situació amb la que avui s'intenta corregir, en la que sí que hi ha una alteració clara d'allò que podien fer els obligats tributaris a través de la llei de l'IRPF. El que podran continuar fent a través de la llei que ha aprovat el Consell General el passat 20 d'octubre, i que per la distorsió que s'acaba generant, resulta que ni per una ni per l'altra llei queden emparats de l'1 de gener fins al novembre del 2017. I per tant, l'efecte immediat és que per les operacions d'aquesta naturalesa que facin en aquest període haurien de pagar.

Per tant, és del tot evident que es crea una anomalia no volguda per a ningú i, per tant, això és el que pretenem corregir.

Pel que planteja el Sr. Gallardo en concret i de manera molt específica, en relació als dividendes. Dit d'aquesta manera podria generar una situació o una imatge que s'allunya una mica, segurament, de la realitat.

Primera qüestió, el Projecte de llei, com molt bé em sembla que ha dit ell en la seva intervenció, va entrar a tràmit parlamentari a l'octubre del 2016, i va estar a tràmit parlamentari exactament, pel que fa referència als dividendes, al repatriament de dividendes, en els termes que va estar aprovada la llei. I per tant, no era una qüestió desconeguda per aquestes persones que es puguin trobar davant de la tessitura d'haver de prendre una decisió amb si han o no de repatriar dividendes. Primera qüestió.

Per tant, no és una decisió novadora sobrevinguda, i que un cop ja els han repatriat, els hi estigui portant un element nou que hauria pogut fer canviar la seva decisió. Precisament per això, el Projecte de llei es presenta com es presenta, advertint amb antelació, de fet abans que s'acabi l'exercici 2016, que si es volen repartir dividendes durant el 2017 en relació als beneficis del 2016, les regles del joc seran les que es proposen en el Projecte de llei. Per tant, d'entrada ja és una situació coneguda per aquestes persones que vulguin repatriar aquests dividendes.

Segona qüestió, i sota el meu punt de vista encara més important que la primera, no només ja hi ha hagut aquest efecte avís, ja tothom tenia clar cap on anava la legislació andorrana per aquesta repatriació, sinó que es fa una referència molt, molt limitada de quins són els beneficis o els dividendes que estaran afectats per aquesta llei. I fa relació només en aquells dividendes o en aquells beneficis que hagin estat obtinguts en empreses que estiguin radicades en països on el seu impost de societat sigui el 40%, no arribi al 40% del tipus gravat a Andorra. El tipus de l'impost de societats a Andorra, com tots vostès

saben, és del 10%, i per tant, el que està dient la Llei que es va aprovar el 20 d'octubre, és que en el supòsit que algú repatriï dividendes d'un país que tingui un tipus d'impost de societats del 4% o inferior, -del 4% o inferior- aquests dividendes estaran gravats segons la Llei de l'impost de societats d'Andorra.

No serà el cas si aquest país on hi ha aquesta empresa radicada que genera beneficis i de la qual es repatrien dividendes té un tipus del 4% o superior. Per tant, hem d'acotar moltíssim en quines serien -si és que n'hi ha- les empreses afectades per aquesta hipòtesis que planteja el Sr. Gallardo. I per tant, el que s'està fet amb aquesta Llei, el que es va fer amb la Llei aprovada el 20 d'octubre, és garantir que si algú està obtenint dividendes en un país que té un tipus d'impost de societats molt inferior al que té Andorra, que de per si ja és molt baix, doncs, com a mínim aquests dividendes hauran de gravar a Andorra i no es podrà aplicar l'exempció que fins aquell moment l'impost de societats preveia.

Per tant, clarificar aquesta qüestió. Però insisteixo anant al fons de la qüestió que planteja avui el Sr. Gallardo. No es pot dir per part de les persones que tinguin aquest dividend o que vulguin repatriar aquest dividend que eren desconexors del que deia el Projecte de Llei, perquè aquest Projecte de Llei estava presentat ja al 2016, abans que generessin els beneficis que posteriorment han donat peu a repartir dividendes.

Per tant, no hi ha inseguretats jurídiques en aquest sentit. L'efecte del Projecte de Llei precisament era aquest, advertir que hi havia aquest canvi de regles.

Segona, les persones suposadament afectades, si n'hi ha, seran només persones que tinguin societats amb països amb zero tributació en l'impost de societats o tributació molt més baixa de la que avui en dia s'aplica a Andorra.

Per tant, entenem que els efectes que pretenia el Projecte de Llei s'estan complint perfectament i, per tant, entenem que no cal corregir això, i si més no, no caldria corregir-ho amb aquest procediment d'urgència i d'extrema necessitat. Es pot obrir aquest debat tranquil·lament a través d'un projecte de Llei nou, i a partir d'aquí, que cada grup parlamentari pugui, doncs, expressar la seva opinió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

La nostra preocupació anava en el sentit... bé, a partir del moment en què la mateixa Llei preveu aquesta possible exempció, és que si no existeixen casos, podrien existir. Per tant, jo no sé, potser vostè és més coneixedor perquè és ministre de Finances i potser té més accés a la informació. Simplement és una casuística que no traiem nosaltres damunt de la taula, que la pròpia Llei preveu, jo per tant, no sé si són 1 o 20 les societats que es poden trobar en aquest cas.

Però partint del principi, doncs, que si el que és pretén és corregir la retroactivitat o la inseguretats jurídica, pensem que hauria de ser no només per les persones que els hi afecta l'IRPF, que sí, sinó també per aquelles societats que es puguin trobar.

I partint també del principi que el Govern ha fet, per exemple, en d'altres modificacions legislatives. Que té tot el dret del món, evidentment, doncs, de voler canviar les regles del joc, o canviar el tipus impositiu, o canviar el que consideri oportú, per exemple tenim la modificació que es voldrà fer ara dels règims especials, però es dóna de certa manera una transitòria. És a dir, se'ls hi diu que a partir d'aquest moment, doncs, en el futur, no mirem enrere, no mirem en les decisions que s'hagin pogut prendre a nivell empresarial amb anterioritat.

Per tant, a nosaltres el que ens preocupava és això. Posats a corregir la retroactivitat, fem-ho també per aquesta situació de societats andorranes, doncs, que, en el moment en què prenen la decisió estan complint la legalitat i estan complint la Llei i saben que són, -si fan aquesta repartició de dividend-, aquest dividend és exempt. Si ara repatrien aquest dividend es poden trobar amb aquesta tributació que en el moment en què ells apliquen la repartició no se'ls hi aplicava.

Nosaltres entenem que això és injust, com deia el Sr. Alís, en aquest cas també, doncs, per aquestes societats que en el seu moment complien unes regles del joc. Que a partir d'ara han de ser unes altres, és així i ho acceptem perquè les normes del joc poden canviar, evidentment. El que no compartim és que decisions que s'han pres en un moment donat, amb unes condicions i amb una legislació del moment, doncs, una decisió legislativa posterior, els obligui a assumir unes càrregues que en el seu moment no havien de fer-hi front.

Per tant, doncs, aquest és el principi que nosaltres entenem que haurien d'aprofitar per corregir, deixar esvair aquesta inseguretats jurídica, i a partir del moment en què s'aprovi aquesta Llei, aquesta modificació, corregint aquest efecte i d'ara en

endavant les regles del joc serien per a tothom les mateixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Només per reincidir. Però nosaltres entenem que hi ha tota la seguretat jurídica necessària. Les persones, insisteixo, que hagin repatriat durant el 2017 dividendes generats fruit dels beneficis de les seves empreses fora d'Andorra durant el 2016, coneixien perfectament aquest Projecte de Llei que va estar publicat al Butlletí del Consell General, i les regles de meritació d'aquest dividend a finals del 2017. Finalment la Llei ha estat aprovada durant el 2017. Per tant, a hores d'ara, òbviament, no és que sàpiga ningú, pot haver pagat per aquest dividend perquè no meritirà fins el 31 de desembre del 2017, i de fet no es farà la declaració fins l'any 2018. I en aquest cas, insisteixo, si arribat aquest punt, hi ha gent que ha meritat per aquest concepte l'impost de societats, li meritirà, només li generarà una càrrega fiscal en el supòsit que aquest dividend sigui fruit d'una societat que estigui en un país que tingui una tributació per sota del 4% quant a impost de societats.

I aquesta era la voluntat, senzillament no quedar-nos en una situació en la qual, d'una banda les societats andorranes estiguin gravades al 10%, d'una banda el país i qualsevol grup parlamentari o qualsevol partit tingui el màxim interès en què les activitats es produeixin dins d'Andorra, i per un altre costat, generar una porta que incentivi tenir activitat fora del país i, a més a més, si és en un país on no es paguen impostos, s'acabin repatriant aquests dividendes sense cap cost fiscal a Andorra havent generat tota l'activitat fora del país.

S'ha fet amb les regles, a més a més, que s'estan imposant al conjunt de la comunitat internacional. De fet, una part de totes les mesures BEPS que s'estan impulsant des de l'OCDE tenen aquesta mateixa filosofia, amb l'única diferència que nosaltres com que som un país de tributació baixa, insisteixo que tenim un impost de societats del 10%, quan apliquem aquest 40% del nostre impost local, doncs, acaba realment afectant a empreses que puguin estar radicades amb països que tinguin un impost de societats inferior al 4%, les quals són gairebé nul·les.

Però insisteixo, en el cas que n'hi hagi, encara no els hi ha meritat l'impost, encara ningú ha hagut de pagar, ho hauran de fer el 2018, i només pel dividend que hagin repatriat durant el 2017.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem tot seguit a la votació del Projecte de llei.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vots a favor 19, en contra cap i abstencions 8.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit destinat a finançar la redacció del Pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 66/2017, del 19 de setembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Disculpi.

M'adreço avui davant d'aquesta Cambra per presentar el Projecte de llei de suplement de crèdit destinat a finançar la redacció del Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central d'Andorra.

Abans de descriure quin és i quins objectius persegueix el Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central, és important assenyalar dos característiques molt rellevants d'aquest Pla. La primera és que no es

tracta d'una iniciativa exclusiva del Govern, sinó que neix d'un acord de la Taula Nacional de Mobilitat. Com sabeu, la Taula Nacional de Mobilitat és una entitat on ens trobem dos ministeris implicats, el d'Ordenament Territorial i el Ministeri titular de la Policia, juntament amb els set comuns. La Taula Nacional de Mobilitat té, entre d'altres funcions, elaborar propostes destinades a millorar i optimitzar les condicions a disposició de la ciutadania per desplaçar-se. Hi assistim dos ministres i els set comuns. Es tracta, doncs, d'un organisme compost per una gran representació institucional. Doncs bé, el dia 12 de juny passat, la Taula Nacional de Mobilitat va acordar per unanimitat sol·licitar al Ministeri d'Ordenament Territorial la redacció del Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central.

El segon punt a destacar especialment rau en el fet que el Pla, tot i ser finançat pel Govern, és, i així ha de ser entès, com un instrument de futur que desenvolupem conjuntament el Govern i els dos comuns. El Pla ha de ser, i serà, tant del Govern com d'aquests comuns.

La missió del Pla és identificar i planificar en un horitzó temporal les actuacions a seguir per millorar i racionalitzar la mobilitat, entenent la mobilitat en el seu sentit més ampli. L'àmbit geogràfic del Pla se centra en les zones on es detecta quotidianament més complexitat de trànsit -la conurbació formada per Andorra la Vella i Escaldes-, però tindrà en compte la incidència i la repercussió de la resta del país sobre aquest àmbit geogràfic.

Els objectius que va plantejar la Taula Nacional de Mobilitat estan centrats a actuar sobre els modes de desplaçar-nos -residents i visitants- sobre el territori, cercant millorar la qualitat de vida de les persones, millorar la qualitat de l'aire, i optimitzar i racionalitzar els recursos, tant públics com privats.

A partir d'aquestes pautes, el Ministeri d'Ordenament Territorial ha determinat els criteris, directrius i requisits que han de complir el Pla per assolir els objectius que va plantejar la Taula Nacional de Mobilitat.

El Pla és, certament, ambiciós. Ha de constituir un instrument de planificació estratègica que estableixi les línies de desenvolupament de la mobilitat en el nostre país per als propers vint anys, tot assentant les bases d'un canvi de paradigma respecte a allò que tradicionalment han estat els modes de transport a Andorra.

Ara cal tendir cap a vectors de desplaçament més sostenibles i respectuosos amb el medi ambient, tecnològicament més innovadors, en els que prevalgui la capacitat de viatges per sobre de la velocitat; la qualitat de vida per sobre de les

polítiques de grans infraestructures; l'eficiència per sobre de l'ús indiscriminat del vehicle privat; i la seguretat de les persones per sobre del creixement desordenat dels volums de trànsit, de tal manera que les actuacions que progressivament duguin a terme tots els actors implicats s'encaminin harmònicament cap a l'horitzó dissenyat.

Igualment, algunes intervencions que proposi el Pla podran ser posades en pràctica durant el 2018.

Cal igualment posar de relleu que emprendre l'elaboració del Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central d'Andorra no significa oblidar-nos de les altres parròquies. Aquest pla és una primera fase.

En definitiva, es tracta de canviar, progressivament però profundament, el model, per assolir una mobilitat per a les persones, en comptes de les persones per a la mobilitat.

El pressupost 2017 no inclou cap dotació destinada a la redacció del Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central. Ara bé, raons de pes aconsellen no demorar-ne l'adjudicació al proper exercici. La urgència de la despesa es justifica per tres raons:

En primer lloc, per donar compliment al mandat que la Taula Nacional de Mobilitat va acordar per unanimitat en la sessió del 12 de juny del 2017.

En segon lloc, el Comú d'Andorra la Vella té la voluntat de remodelar de forma immediata l'avinguda Meritxell. Conseqüentment, el trànsit modal de vehicles estarà modificat i de la mateixa manera el Comú d'Escaldes-Engordany té previst connectar molt aviat el carrer Sant Antoni amb la carretera de l'Obac (CG2). Aquest nou enllaç viari pot oferir oportunitats significatives per racionalitzar i mitigar freqüents congestions circulatòries a l'entorn viari, i per augmentar les possibilitats de millora per a vianants i ciclistes.

En tercer lloc, també cal tenir en compte l'aposta decidida que el Govern ha emprès darrerament per impulsar l'ús de la bicicleta i el cotxe elèctric. Aquestes línies estratègiques incideixen considerablement en l'elaboració del Pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra, perquè, entre altres aspectes, ha de preveure zones específiques per circular amb bicicleta com a element diari de mobilitat, així com punts de recàrrega i estacionament de bicicletes i cotxes elèctrics. La planificació d'aquests punts de recàrrega i estacionament té caràcter altament urgent, en tant que afecta decisions d'ordenament urbà i de xarxa de distribució elèctrica que han de ser adoptades sense dilació.

Així doncs, s'ha fet palesa la conveniència de recórrer a un suplement de crèdit, sota la forma

d'avenç de fons, per finançar durant l'any en curs l'adjudicació de l'elaboració del Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central.

El Govern va aprovar l'avenç de fons en la sessió del 13 de setembre d'enguany, per un import de 132.000 €. Voldria posar de manifest que aquest suplement de crèdit no es finança per la via de l'endeutament. Justament, aquest avenç de fons es pot fer ara a finals d'any ja que sabem que algunes partides del pressupost d'enguany no s'acabaran d'executar.

Per tots els motius exposats, en representació del Govern sotmeto a aquesta Cambra la proposta d'aprovació del Projecte de Llei de suplement de crèdit destinat a finançar l'elaboració del Pla de Mobilitat Integral de la Vall Central d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula pel Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, d'entrada ja li diré que votaré a favor, tot i que voldria fer una petita remarca.

Jo penso que aquest procediment que s'utilitza, no entraré en la forma perquè coincideixo en què s'ha de fer aquest pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra per intentar evitar les congestions. Pel que dic que no entraré tant en el fons com en la forma perquè entenc que aquest tipus de procediments haurien d'estar reservats a situacions sobrevingudes i aquesta en definitiva, no ho és perquè tant una com l'altra, és a dir la remodelació de l'avinguda Meritxell com també les actuacions fetes pel Comú d'Escaldes són coses que ja estaven planificades i que ja es coneixien que es farien més o menys. Perquè a veure, tots sabem perfectament que la remodelació de l'avinguda Meritxell és un històric.

Aleshores entenc que en això caldria ser una mica més previsor. Només ho deixo així i agraeixo també que s'hagi utilitzat la via del suplement de crèdit per no augmentar l'endeutament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Puc compartir la finalitat i els objectius plantejats per la redacció d'un pla de mobilitat integral de la vall central per tal de coordinar els esforços, els plantejaments entre Govern i els dos comuns concernits abans que aquests darrers avancin de forma unilateral en els seus re ordenaments en matèria de mobilitat. Fins i tot diria que esdevé una necessitat.

No fa gaires dies en aquest hemicicle en sessió de preguntes al Govern demanava quina era la política en matèria de transport públic prevista per l'executiu.

La resposta va evidenciar que la previsió del Govern es limitava a actuar puntualment amb un seguit d'accions sense fil vertebrador.

Doncs bé, a finals del segon mandat de DA, finalment arriba una proposta racional per tal que el conjunt de les accions que pertocuen a la mobilitat es plasmin en el sentit ampli les seves afectacions i els actors concernits.

Llàstima que el projecte arribi tard, hauria calgut més anticipació i projecte polític. Darrerament DA ens té acostumats a sorpreses i propostes unilaterals en funció de cada ministre. Un plantejament d'aquest tipus s'hauria d'haver plasmat en el pressupost d'enguany o si més no per dos mesos de diferència dins del pressupost del 2018. La tònica darrera del Govern és la improvisació i això queda evidenciat amb el seguit de crèdits extraordinaris i també d'ampliacions de crèdit que avui se'ns sotmeten a votació.

Tot i així, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel PS, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Es debat ara el primer dels quatre projectes de Llei de crèdit extraordinari i suplement de crèdit que debatrem en aquesta sessió d'avui, que ens sembla un número prou important. A més, pensem que no són pas els únics, que en les sessions a venir encara en debatrem més de projectes de crèdit i de suplement de crèdit.

Al nostre entendre, això és un exemple en molts casos de mala gestió i de mala planificació quan no

d'urgències pressupostàries, ja que algunes de les partides que tindrem ocasió de debatre, tenim dubtes que no estiguin ja compromeses, la qual cosa oferiria a més alguns possibles dubtes de legalitat.

En tot cas, entrant en el projecte de llei que debatem ara en concret, volem fer una sèrie de remarques.

En primer lloc, per constatar una vegada més que algunes partides de caràcter similar destinades a afavorir la mobilitat sostenible, es van presentar en el projecte de llei de pressupost i es van rebutjar. Es van rebutjar, l'altre dia teníem ocasió de parlar amb el ministre de Turisme per una mica la tossuderia de mantenir el recinte multi firal per no dotar aquestes partides justament de mobilitat sostenible. Avui estem quasi quasi, d'alguna manera acceptant aquella esmena que es va rebutjar en la tramitació del pressupost per treure diners a la partida del recinte multi firal i finançar aquestes partides de mobilitat sostenibles. Tot i això, com que som favorables i algunes d'aquestes esmenes van ser presentades pels consellers del PS, votarem favorablement al projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Josep Majoral teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a l'aprovació d'aquest ple el Projecte de llei de suplement de crèdit destinat a finançar la redacció del Pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra.

Pel que respecta a l'aprovació del mencionat projecte de llei, el Grup Parlamentari Liberal li donarà suport per dues raons.

La primera perquè entenem que és un tràmit obligatori que cal fer després que el Govern aprovés el passat 13 de setembre del 2017 un avenç de fons per un import de 132.000 euros i que aquest suplement de crèdit no està contra endeutament sinó que es finança mitjançant la partida pressupostària 600-Departament d'Ordenament del Territori-606 Àrea d'Educació Pública-60260-Construcció d'altres edificis concretament el recinte multi funcional.

La segona perquè entenem i compartim plenament les premisses vertebradores d'aquest pla que són la millora de la qualitat de vida de les persones, la millora de la qualitat de l'aire i l'optimització i racionalització dels recursos.

Malgrat l'anterior exposat, des del Grup Parlamentari Liberal entenem que no n'hi ha prou en impulsar la bicicleta i el cotxe elèctric. Cal anar més enllà.

Tenim aquí també una peculiaritat que és el nombre de turistes que ens visiten amb el seu vehicle propi. Cal donar i aportar solucions a aquesta gent via un transport públic a tot el principat però no amb un transport públic qualsevol. Es tracta d'impulsar un transport públic eficaç i eficient que contribueixi en la millora de la qualitat de l'aire.

Cal apostar també per les smart city, les noves tecnologies són el futur i aquest fet també contribueix en la qualitat de vida de les persones, per citar alguns exemples.

En definitiva, el Grup Parlamentari Liberal també aposta per la millora de la qualitat de vida de les persones, la millora de la qualitat de l'aire i l'optimització i racionalització dels recursos, com no pot ser d'una altra manera. Ara bé, la seva manera d'enfocar-la no ens sembla que per vostès sigui una aposta tan decidida com volem que sigui.

En aquest sentit, cal decisions polítiques que vagin més enllà que el pla de mobilitat.

Estem a l'espera que ens presenti Sr. ministre el pla que determini les accions a seguir en relació amb la mobilitat entesa en un sentit ampli i incloent-hi tots els factors que hi són inherents a la vall central d'Andorra, tal com es va acordar a la taula de mobilitat.

Tot i així, i tal i com he dit a l'inici de la meua intervenció, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport al projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de suplement de crèdit destinat a finançar la redacció del pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra respon a la necessitat de disposar d'un disseny global de l'ordenació que hauran de tenir en el futur la totalitat dels elements que incideixen en la mobilitat a la vall central d'Andorra, com són la xarxa viària, la regulació i l'optimització de la xarxa, el transport públic, les mercaderies, les bicicletes, els vianants, el foment de

la mobilitat sostenible, els vehicles elèctrics i els aparcaments entre altres.

La vall central d'Andorra uneix, entre altres coses, els dos punts comercials més importants del país. Vivand a Escaldes-Engordany que s'està consolidant com a espai i com a marca, amb una remodelació immediata de l'avinguda Meritxell d'Andorra la Vella per unir els dos eixos comercials. Un valor, sense dubte, afegit a la marca Andorra, des del punt de vista turístic i comercial.

És important que l'atracció i l'afluència de turistes compagini de la millor manera amb la realitat de la vida quotidiana dels ciutadans que viuen a Andorra. Hem de garantir i assegurar una bona qualitat de vida a totes aquestes persones i evitar que estiguin renyides.

El pla de mobilitat integral de la vall central d'Andorra pretén convertir Andorra en un referent de mobilitat sostenible amb visió de futur que garanteixi el millor benestar possible i en conseqüència un increment de la qualitat de vida tant dels seus habitants com dels seus visitants.

El Grup Parlamentari Demòcrata defensa que aquest anàlisi s'ha d'iniciar al més aviat possible per donar respostes efectives a la planificació i possibilitar actuacions ràpides i duradores en el temps. Per això donarem suport a aquest projecte de llei de suplement de crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Tores:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, per contestar una mica a tots els consellers, primer de tot la Sra. Sílvia Bonet ens donava suport. Li agraeixo, el que em dol una mica més és la falta de precisió. Evidentment això es podia haver previst pel 2018 però aquest any al 2017, tenint la disponibilitat pressupostària, vist que la taula nacional havia agafat aquest acord, vam pensar que no era adient, tenint la disponibilitat pressupostària de dilatar més en el temps en l'elaboració d'aquest pla. Evidentment si volguéssim que ens santifiqués el Vaticà ho posaríem al pressupost de l'any que ve i l'any que ve ho començaríem a elaborar, però pensem que així d'aquesta manera guanyarem temps. Li agraeixo el

seu suport i veig que ha valgut la importància doncs d'aquest projecte.

Pel que fa al Sr. Naudi, comparteix la finalitat, esdevé una necessitat, estem d'acord. Em semblava que veia un canvi de to en el seu discurs, però m'he donat compte que al final feia el mateix discurs i fins i tot estava esperant que digués "m'abstindré" i després m'ha sorprès, m'ha dit que faria el vot favorables, doncs li agraeixo aquest vot favorables perquè penso que és una necessitat que té Andorra de tenir un pla de mobilitat integral de la vall central com a primera fase. Justament, per l'acord de la taula nacional de mobilitat i també per aquestes modificacions que fa el Comú d'Andorra la Vella i el Comú d'Escaldes-Engordany, en aquests dos carrers que he comentat. Sí que és veritat que el Comú d'Andorra la Vella fa temps que parla de l'avinguda Meritxell, però això s'havia de plasmar en aquest pla. I com bé heu vist no he volgut entrar en la meua exposició a detallar tots els paràmetres d'aquest pla de mobilitat, però tots els punts que s'analitzaran són molts.

Després pel que fa al Sr. Pere López, em comenta que és un exemple de la mala gestió, no ho entenem així. Li agraeixo doncs també el seu vot favorable. Nosaltres això ho fem amb ànim de què les coses com que tenim aquesta disponibilitat, que avancin més de pressa per poder implementar els primers punts a partir del 2018.

En referència a la intervenció que ha fet el Grup Parlamentari liberal també li agraeixo Sr. Majoral el suport del vostre grup, que comparteixen les premisses d'aquest pla i que coincideixen amb els objectius. És veritat que si aquestes coses haguessin estat pressupostades doncs potser les haguéssim tirat endavant però aquestes haguessin estat molt probablement pressupostades en l'exercici 2018, per aprofitar doncs aquestes partides, ara arribant a final d'any que sabem que al final no s'acabaran d'executar i si són tasques que pensem que són importants, doncs per això les tirem endavant.

Finalment també agrair al Grup Parlamentari Demòcrata, a la Sra. Meritxell Palmitjavila, el suport del seu grup parlamentari, doncs perquè s'ha entès bé aquesta necessitat i tampoc no s'ha de fer política de tot. Penso que això va en benefici de tots els ciutadans i totes les ciutadanes d'Andorra amb tots els objectius que penso que tota aquesta Cambra comparteix, la sostenibilitat, el respecte al medi ambient, la pacificació de la circulació i com estava en el projecte de llei, el qual surt en el Butlletí del Consell General, doncs ja ho diu molt clar. El foment de la bicicleta elèctrica, els circuits del carril bici, el foment del transport públic, la humanització de l'espai públic per vianants, l'accessibilitat per a les

persones amb discapacitat. És a dir, que tot això tindrà en compte tots aquests aspectes que penso que a tota aquesta Cambra li preocupa, i penso que el que ens hem de satisfer és que aquest pla tiri endavant i puguem veure els seus primers efectes a partir del 2018.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar l'obra d'ampliació de les dependències del Consell Regulador Andorrà del Joc.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 66/2017 del 19 de setembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, molt breument els hi exposo els arguments que ens han portat a presentar aquest crèdit extraordinari destinat a finançar les obres d'ampliació de les dependències del Consell Regulador Andorrà del Joc.

Com saben, aquest organisme es troba ubicat en unes oficines d'aproximadament 70 m² situades al carrer Dr. Vilanova, i avui hi treballen tres persones i fins ara tant els recursos com els espais han estat suficients per les seves necessitats.

És cert, però, que el volum de feina del CRAJ s'ha vist progressivament incrementat a mesura que les seves competències i la legislació que regula el joc han entrat en vigor i han anat sent més conegudes, i la previsió a curt termini és que aquesta augmenti encara de manera molt més considerable.

El recent atorgament de la llicència de classe B per l'explotació d'un bingo, l'adjudicació, els propers mesos, de la llicència de classe A per la instal·lació i explotació d'un casino, i la regulació de tota activitat

vinculada al joc des del Consell Regulador Andorrà del Joc així ho fan preveure. Sense oblidar, que un cop la llei plenament desplegada, s'haurà de posar en funcionament el servei d'inspecció.

Per tant, era també de preveure que aquest organisme requeriria més espai i més personal a mesura que s'anessin assumint més responsabilitats.

En aquest context va aparèixer la possibilitat el passat mes de maig de llogar un espai situat just al costat de les actuals oficines. Una oportunitat que ens va semblar òptima perquè permetria gairebé duplicar els espais actuals, connectar les actuals oficines amb l'ampliació i, així, aprofitar l'adaptació que en el seu moment s'havia fet dels espais que avui ja ocupa el CRAJ.

Un cop es van definir i valorar les obres que es volien fer i es van pactar amb la propietat, el passat mes de setembre es va formalitzar el contracte de lloguer dels nous espais.

Així, completat el procés descrit i vist que no estava prevista cap partida pressupostària per aquest concepte en el pressupost de l'any 2017, s'ha procedit a tramitar el present projecte de crèdit extraordinari per un import de 40.000 € per poder dur a terme el més ràpidament possible les obres. Un import, que val a dir, és una previsió màxima.

També cal destacar que el crèdit extraordinari no requerirà nou endeutament i es proposa cobrir-lo contra una partida prevista en el pressupost 2017 que no serà executada en la seva totalitat. Concretament una part de la partida prevista per la construcció de la passarel·la que unirà la plaça del Poble d'Andorra la Vella i el carrer de la Vall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part dels grups parlamentaris, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, li donaré suport al Projecte de llei.

Només volia fer una remarca que ho ha comentat el Sr. ministre. És a dir, a l'exposició de motius l'única cosa que m'ha generat realment una mica... m'ha cridat l'atenció és el fet de què no es podia preveure durant l'elaboració del pressupost del 2017, ni l'increment de l'activitat que ha esdevingut... Jo crec que això era previsible, això sí! Ara, el fet de què es disposés d'un local i això... Això sí que és el que accepto i que entenc perfectament perquè això sí

que és una cosa que no es pot preveure. Però, evidentment, tots sabíem perfectament en el moment en què es va aprovar la Llei del joc doncs, que el Consell Regulador Andorrà del Joc progressivament aniria augmentant la seva tasca de responsabilitat sobretot abans de les seves responsabilitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi, per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, en aquest cas ens trobem davant del fet acomplert d'uns compromisos contrets per part dels responsables del CRAJ que ja han negociat l'arrendament suplementari de l'ampliació del local.

No comparteixo l'apartat de l'exposició de motius en el qual es manifesta que el CRAJ no podia preveure durant l'elaboració del pressupost del 2017 l'increment d'activitat esdevingut, ja que l'evolució volguda per DA en matèria del joc prové de la legislatura passada. Altra cosa és l'oportunitat del moment de poder disposar d'un local contigu al que ja disposen.

Hauria estat millor cercar un altre local fent ús de les consultes de preu oportunes i a poder ser en locals propietat del Govern.

Un exemple més d'improvisació dels responsables governamentals.

Donat que existeix un compromís contret pel que fa a l'arrendament, al qual no es pot eludir, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López, pels consellers socialdemòcrates.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Al nostre entendre, el projecte de llei que ara debatem és novament un exemple de mala gestió i de mala planificació. Al nostre entendre aquesta despesa era, d'una banda, segurament, perfectament previsible d'incorporar-se al pressupost de l'any 2017,

vist el creixement d'activitats al país pel Consell Regulador del Joc, i en el cas que no hagués estat així ens sembla que s'hagués hagut d'esperar al Projecte de llei del pressupost de l'exercici 2018.

Per què espai insuficient per la seva activitat són molts els serveis que estan afectats. Segurament, també hi ha espais insuficients en centres escolars o en centres sanitaris i sembla que d'alguna manera es prioritzi les necessitats d'un davant de les necessitats d'altres.

A més, tampoc estem d'acord amb la partida de la qual es finança aquest Projecte de llei perquè novament ens sembla que aquesta partida torna a evidenciar una mala gestió, una mala gestió amb un projecte que estava previst -que és el de la comunicació del Consell en la plaça del Poble- que no s'ha executat i que segurament en una propera sessió del Consell General debatrem del perquè aquest projecte finalment no s'ha tirat endavant. Per tant, no és un projecte que no s'emprí sinó que és un projecte que el Govern, que diem que ha pressupostat malament, i que ha endarrerit de manera innecessària.

Per tant, per tot l'exposat el nostre vot serà contrari a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Liberal, Sr. Carles Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, el Projecte de llei que tenim avui aquí a debat al Consell General, malgrat siguin entre moltes moltíssimes, com he entès, 40.000 euros, aquí potser estem massa acostumats a fer servir grans magnituds de milions d'euros però com que són diners públics la nostra responsabilitat és mirar-los amb una mica de tensió i crec que amb això ja hi estem d'acord.

Aquest Projecte de llei entra simultàniament amb l'entrada del... -bé, està datat amb la mateixa data que és 19 de setembre-, que és amb la qual el CRAJ acaba el seu pressupost i entenc que el porta a Finances perquè després sigui tramitat al Consell General. I, aleshores com deia, els diners públics els mirem amb atenció i hem aprofitat per mirar ambdues coses a la vegada: tant el Projecte de llei com el pressupost del CRAJ pel 2018, i aleshores sense voler distar en contra sí que em sorgeixen diverses preguntes que estaria molt bé que es poguessin aclarir.

En primer lloc, aquests 40.000 euros -que com vostè molt bé ha dit Sr. ministre és un topall, el màxim que es pot fer servir- saber per a què seran, perquè en aquest pressupost que hi ha pel 2018 una cosa que ens crida l'atenció... vostè ara ha explicat els motius pels quals el Consell Regulador del Joc necessita un augment d'infraestructura, un augment de metres quadrats d'espai. Al pressupost del 2018, com deia, l'augment de dotació pressupostària en el capítol 2 per a lloguers, passa dels 10.440 del 2017 a 23.380 pel 2018; és a dir, estem parlant a grosso modo d'un augment de la despesa de lloguer del 140%. Avui en dia el CRAJ disposa de 70m² i aleshores ens agradaria saber que, a més a més d'aquests 40.000 euros que s'inverteixen en aquesta reforma o habilitació d'aquests nous espais, aquest augment de gairebé 14.000 euros doncs, què vol dir, que s'augmenta amb més del doble de metres quadrats les dependències del CRAJ? Valdria la pena saber-ho.

I ha sobtat, el que diu l'exposició de motius de la llei i vostè ho acaba de dir, que hi ha un augment de la feina i era previsible, doncs, hi ha consultes per les diferents tipologies de joc que hi ha. S'ha parlat... -i ho diu l'exposició de motius- del bingo, de l'atorgament de la llicència B, però bé... el bingo ja treballava, ja existia. Està clar que hi ha una llicència B d'acord amb la nova normativa i amb la nova llei, però el bingo ens haurien d'explicar quina feina de més suposa el Consell Regulador del Joc com per haver d'augmentar les dependències perquè que sapiguem, ja es treballava, ja es regulava el joc del bingo, no?

I una altra cosa que ens crida l'atenció, i benvingut sigui, i és que hi haurà l'activitat de casino -la llicència de tipus A. Això justifica un augment de més del doble de les dependències de lloguer? No ho sé, en tot cas, el pressupost de casino del Consell Regulador del Joc només destina 4.500 euros en la regulació d'aquesta activitat. Llavors, d'aquests gairebé 24.000 euros de lloguer, només 4.000 són pel casino -és així com el CRAJ ho presenta al pressupost-, sobta que aquestes dues justificacions siguin les que es donen per aquest augment de dependències i per aquest augment de despesa que hi ha en el pressupost del 2018. I són coses que ens agradaria que fossin aclarides.

Així mateix, no només hi ha això i subscric el que han dit els companys consellers. A més a més, hi ha una partida nova de 3.600 de "lloguer de mobiliari i altres efectes" i un augment de gairebé el doble de "reparacions i conservacions" que agrairíem que fossin especificats si són informàtics o són del bé immoble en si, de 3.000 a 5.400 euros. És clar, sobta que un despatx que es reforma nou i que s'hi dediquen com a màxim 40.000 euros que, a més a

més, gairebé es dupliqui la despesa de manteniment perquè tots sabem que quan anem a un despatx nou despeses de manteniment gairebé no n'hi ha; quan el despatx ja és vell, van apareixent.

Aleshores totes aquestes xifres que ha anat dient ens representen certs dubtes malgrat sí que recolzarem el Projecte de llei, i torno a subscriure el que s'ha dit: mancances de dependències tenen molts organismes, moltes entitats. No sabem, desconeixem fins a quin punt al CRAJ són tan imperioses quan el bingo doncs, al final no hi dedica ni una quarta part de l'espai en termes de lloguer, quan el bingo ja existia i quan sigui hi haurà inspecció i segueixen havent-hi consultes. I més quan tenim... -i ja se'n recordarà el ministre Torres- quant a espais buits, com un edifici a La Massana que és de Govern i no s'hi fa res i s'hi podrien fer coses, potser aquesta no, però una altra, alguna activitat cultural o qualsevol cosa que doni "vidilla".

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà, teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com bé ha explicat el ministre Cinca aquest Projecte de llei de crèdit extraordinari respon bàsicament a dos objectius: un primer objectiu de necessitat, necessitat que ve derivada de l'increment del volum de feina, i aquest increment del volum de feina està part de la posta en marxa del marc legal que es va aprovar no fa massa referent a tot el tema del joc, també al desenvolupament i creixement del sector, val? I jo crec que això hauria de ser motiu de celebració per part de tots. També un increment de volum de feina derivat per la recent arrencada i posta en marxa del concurs per atorgar la llicència del casino, en el qual també s'hi han referit i va bé recordar... -i hem sentit fa poc que després de l'obertura del sobre A, del concurs- tenim nou grups inversors diferents d'àmbit internacional que estan interessats en desenvolupar aquest projecte del casino a Andorra, el que demostra l'interès i l'atractiu per desenvolupar aquest projecte.

Un projecte que, recordem, representarà un conjunt d'ingressos directes per l'Estat, la qual cosa és bona notícia; també representarà una inversió molt important en un nou pol d'atracció, que també és una molt bona notícia i, després també servirà per complementar l'oferta de lleure del nostre país, i per

tant, per acabar d'ajudar a potenciar la nostra oferta turística.

I per segon objectiu respon a un criteri d'oportunitat, en el qual també s'hi ha referit la consellera Bonet i jo crec que també és important, l'oportunitat d'obtenir el lloguer d'un local que s'annexa a les pròpies dependències amb el que significaria això de facilitat i d'estalvis futurs, i això Sr. López també és bona gestió perquè si no s'aprofita aquesta oportunitat és probable que en el futur això no estigui disponible i davant del creixement de feina, del volum de feina, el creixement de les noves atribucions del futur, que parlava el Sr. ministre, del Servei d'Inspecció seran necessaris nous espais, llavors ens trobarem en la tessitura que segurament haurem d'habilitar uns espais en un lloc diferent dels que tenim ara, amb el que tindrem la unitat dividida en dos parts: en la pèrdua d'eficiència que això pot representar, o fins i tot el trasllat de... -potser com recomanava el Sr. Víctor, el trasllat de tota la unitat a unes noves dependències amb el cost que això significa de moure de nou totes les dependències amb noves inversions, etc., sense potser haver amortitzat les que tenim ara. Per tant, trobo que és una bona decisió.

Després també s'hi han referit que aquesta ampliació de crèdit tampoc suposa un endeutament, ja que es fa reconduir a una partida que espero que no s'esgoti aquest any i, tot i que el Sr. Pere López s'hagi volgut avançar una mica, serà un debat que tindrem més endavant i jo crec que no és mala gestió el fet de no haver pogut executar aquesta partida tenint en compte, que el que s'ha fet és un estudi més aprofundit del nou projecte que el que comporta és la reelaboració d'aquest projecte per tirar la construcció de la passarel·la amb prou garanties de cara al futur, i això sí que és bona gestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré anant donant resposta per l'ordre de les intervencions, tot i que alguns dels arguments són coincidents i, per tant, ja quedaran respostos a mesura que vagi avançant amb les meves explicacions.

En relació a l'argument que exposava la Sra. Sílvia Bonet d'una possible falta de previsió. Permeti'm que no comparteixi aquesta visió i li dono una explicació

perquè entenc que pugui generar aquest sentiment. Efectivament era previsible, i així ho he exposat, que a la llarga aquest organisme necessités més espais. De fet, la nostra previsió era incloure aquesta ampliació dels espais per l'any 2018, pel projecte 2018. El salt més important amb aquestes necessitats es produirà per l'adjudicació de la concessió d'exploració del bingo... Ai, perdó! del casino, i la posta en funcionament del Servei d'Inspecció. Això no anava a ser una realitat fins a l'any 2018, de fet, fins a meitat de l'any 2018 i, per tant la previsió era preveure-ho en el projecte de pressupost del 2018, fer aquest canvi de locals o aquesta ampliació i per tant, aquesta era la idea inicial.

Certament, com deia el Sr. Ballestà, aquí apareix un criteri d'oportunitat. Entre tant, els hi deia abans, al mes de maig de l'any en curs apareix l'oportunitat de llogar els espais que estan just al costat dels despatxos que avui en dia ocupa al Consell Regulador, una situació sobtada, fins aquell moment havien estat ocupats per una altra societat, aquesta societat els deixa i veiem l'oportunitat de contractar-los i així poder dur a terme una ampliació dels locals doncs, a un cost molt més ajustat, molt més còmode i amb molt menys trasbals i és per això que s'opta per aquesta via. Per tant, no canviem l'objecte final i de fons de l'ampliació, en res canvien les previsions però apareix l'oportunitat de què això es pugui fer en la mateixa ubicació que avui en dia ocupen els locals del CRAJ.

A més a més, ja es negocia amb la propietat amb una clara voluntat d'avançar les obres perquè siguin doncs, aquests espais operatius al més aviat possible, però també amb una perspectiva d'estalvi. Això em permet anar cap a la intervenció del Sr. Carles Naudi. Efectivament el Projecte de pressupost de l'any 2018 del Consell Regulador preveu un increment dels lloguers, i preveu un increment dels lloguers òbviament perquè hi ha aquests nous espais, uns espais que insisteixo han estat contractats des del mes de setembre però que no es començaran a pagar fins el mes de març, és a dir, fins que no siguin realment utilitzats. Entretant, se'ns deixa fer les obres, se'ns deixa ocupar aquests espais perquè puguin ser adaptats però no pagarem lloguer fins el mes de març en què ja podran ser, entenem, plenament utilitzats i d'aquí ve una part de l'explicació de l'increment del lloguer que preveu el pressupost del Consell Regulador Andorrà del Joc.

També perquè doncs, sigui absolutament transparent de què estem parlant avui en dia pels locals que s'estan ocupant es paguen 750 euros al mes i, amb la incorporació dels nous espais es passarà a pagar pel conjunt de tot doncs, 1.450 euros al mes i, per tant,

aquest serà el lloguer que pagarem a partir, -insisteixo-, del mes de març del 2018.

El Sr. Naudi també ens ha fet vàries observacions en relació al pressupost. No correspon avui fer el debat del pressupost i, per tant, jo ara no tinc aquí el pressupost del Consell Regulador com per poder donar resposta a tot el que ens explicava el Sr. Naudi que li preocupava. No tinc cap inconvenient que quan tinguem aquest debat doncs, puguem aprofundir en aquest organisme en concret; un organisme d'altra banda, que va dir que doncs, veu rebaixada en aquest exercici 2018 l'aportació que haurà de fer el Govern, la veu rebaixada senzillament perquè comença com estava previst inicialment a tenir ja els ingressos suficients com per poder ser autosuficient, el fet de l'ingrés que tindrà derivat de l'adjudicació del casino doncs, li donarà un ingrés extraordinari, però és evident també que aquest organisme que insisteixo acaba regulant una activitat que donarà molts ingressos a l'Estat, doncs té unes necessitats que queden cobertes pel seu pressupost. Però, en tot cas la qüestió vinculada al crèdit extraordinari que seria el del lloguer, doncs, ja li he explicat.

El Sr. Pere López, a banda d'anunciar-nos el vot contrari, també esgrimia aquests arguments de manca de previsió -que també ha explicat la Sra. Bonet-, també posava en qüestió la partida de la qual es finançarà aquest crèdit extraordinari, i ho vinculava al proper debat que pot haver-hi per un crèdit extraordinari que també s'ha emprat per poder finançar les despeses dels estudis de l'obra d'aquesta passarel·la entre la plaça del Poble i el carrer de la Vall que com saben és fruit d'un conveni entre el Consell General, el Comú d'Andorra la Vella i el Govern d'Andorra i que, per tant, ens limitem a donar compliment a aquest conveni.

Efectivament per aquest any 2017 de la partida que hi havia de 200.000 euros no es preveu que es gastin tots aquests diners i, per tant, era un bon lloc d'on anar a treure els diners necessaris per finançar els locals del Consell Regulador del Joc. Però, és que a més a més, per un criteri que també vaig explicar ara no fa massa dies amb motiu de l'aprovació de la liquidació dels comptes del 2015 i que posteriorment també vaig explicar en la meua compareixença a la Comissió Legislativa de Finances, quan vaig anar a fer una explicació genèrica del pressupost del 2018, hem començat a aplicar alguns dels criteris que ens ha recomanat el Tribunal de Comptes que impliquen que algunes partides que fins ara es pressupostaven amb capítol 6, és a dir, com a capítol d'inversió del propi Govern si les inversions, les obres a les que van destinats aquests diners són per infraestructures per actius que acabaran quedant en propietat d'una altra

institució que no és el Govern, no es poden pressupostar en el capítol 6 sinó que s'han de pressupostar amb el capítol 7, és a dir, com a transferència de capital.

És el cas d'aquesta passarel·la a la que fèiem esment, una passarel·la que segons el conveni quedarà propietat del Comú d'Andorra la Vella i per tant els diners que estaven previstos en el pressupost del 2017 per dur a terme aquests treballs, doncs ara s'estan utilitzant per aquest crèdit extraordinari, i també per finançar un traspàs al capítol 7 que finançarà precisament els treballs dels estudis i treballs previs a l'execució d'aquesta obra, que com saben, a més a més, també està prevista el que és l'execució al pressupost del 2018. Per tant, no hi ha una falta de previsió, senzillament hi ha una reordenació en base als criteris que ha impulsat el propi Tribunal de Comptes i també els treballs impulsats des del Ministeri de Finances per tenir actualitzat l'inventari dels actius de Govern i del conjunt de les institucions públiques del país.

Per tant, insisteixo, no hi ha falta de previsió, estem aprofitant una oportunitat que fer-ho ens acaba generant menys despesa d'inversió en els locals del Consell Regulador Andorrà del Joc. Ens permet optimitzar també el lloguer, ens permet, per tant, també, aprofitar la part d'inversió que en el seu moment es va fer en adaptar els locals que avui en dia s'estan ocupant. I pel que fa a l'autorització dels diners, ens permet no haver d'agafar un nou endeutament, avançar les obres, i a més a més, re classificar segons el que ens demana el Tribunal de Comptes.

Per tant, es pot estar o no d'acord en si s'han de fer les obres, de si han d'estar més o menys ajustades les persones que treballen al Consell Regulador del Joc. No deixa de sobtar-me l'argument que s'ha utilitzat de dir, hi ha molts departaments que tenen poc espai, per tant, aquests que també en tinguin poc, aquí si estem ajustats, estiguem-ne tots. Home, em sembla un argument pobre, francament. La veritat és que aquí hi ha l'oportunitat d'ampliar a un cost raonable els espais. Sabem que caldran més recursos, doncs, ens sembla que el que no hauria estat raonable és que no haguéssim aprofitat l'oportunitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo quan parlava, el que volia dir és que el que explica vostè aquí Sr. ministre no és el mateix que reflecteix el Projecte de Llei. Perquè aquí el Projecte de Llei quan es llegeix aquest petit paràgraf, dona la sensació que no hi ha una previsió d'un increment d'activitat.

Aleshores, vostè acaba d'explicar que sí que existia la previsió d'increment d'activitat, per la qual cosa volien incorporar al pressupost o volen incorporar o tenien la intenció d'incorporar al pressupost del 2018 una actuació sobre les dependències que ocupen el Consell Regulador Andorrà del Joc. I que el fet que ara hagués aparegut aquesta oportunitat, és el que han fet aprofitar, que jo ja hi puc estar d'acord. Però el que diu aquí no és el que vostè ens explica. Aleshores, probablement ha generat aquest dubte un redactat no és prou acurat al que vostè ens ha explicat. Només em volia referir a això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Només un parell de comentaris, jo el que deia el Sr. Cinca, en relació als estretors és més aviat al contrari del que deia vostè, perquè aquest sí i tots els altres han d'estar estrets. En tot cas jo penso que si el principi general és que tothom ha d'esperar el pressupost, ha de ser el principi general. Perquè ara hi ha una tracte de favor amb un emplaçament respecte a tots els altres que també tenen projectes i estan esperant que algun dia la seva adequació d'espais s'inclogui al pressupost.

I quant al tema de la passarel·la, tot i que ho debatrem en properes sessions del Consell General amb el Projecte de Llei que hi ha en relació a aquesta infraestructura, vostè ens ha explicat la qüestió tècnica del traspàs entre la inversió i la transferència de capital. Però el problema polític és que vostès no han fet res sobre aquesta partida i se n'han adonat a final d'any que no ho podien tirar endavant. Per tant, aquesta partida no s'ha gastat, perquè si al mes de gener hi haguessin començat a treballar, doncs, això s'hauria detectat no al novembre sinó al gener, s'hauria fet la transferència i segurament la

passarel·la ja estaria encomanada o l'estudi tècnic s'hauria fet.

Cal recordar que és un conveni fet pel Govern del PS l'any 2010, per tant, venir ara a dir que hi ha un tema tècnic de transferència quan és una aplicació que fa uns quants anys que s'espera, em sembla que no és una explicació gaire vàlida, però tampoc farem el debat avui de la passarel·la que no sé quin dia està previst, però en futures sessions el debatrem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, hi ha un parell de coses que crec que no m'ha contestat. En primer lloc li he preguntat aquests 40.000 euros, m'agradaria i crec que a molts ens agradaria saber per a què serviran, donat que hi ha altres partides, com li he comentat al pressupost que també han pujat.

I donat que va en paral·lel una cosa i l'altra, val la pena en aquesta sessió aprofitar per comentar-ho tot.

Ara es paga 750 i fins el març se seguirà pagant això de lloguer, i a partir del març es passarà a pagar, crec que m'ha dit el doble, 1.450. Interpreto, tot i que no m'ho ha dit, que es dobla la superfície del local. Entenc, si de 750 el doble seria 1.500, dius bé, 1.450 entenc que més o menys doblem la superfície.

Llavors, bé, ajustats, tampoc estaran, perquè pel que veig al pressupost l'augment de personal amb 140 metres, bé, apretadets no estaran. Però ja li comprem, fan falta les dependències, però tampoc diguem que estan ajustats.

El que sí que no he entès i és la segona cosa, és que si aquest és el nou preu de lloguer pel 2018 serien 16.000 euros en concepte de lloguers, i el pressupost preveu més de 7.000 euros més en aquest concepte. Llavors són dues xifres que caldria aclarir tant els 40.000 de la Llei que tenim aquí al Consell General com aquesta diferència de pressupost, que entenc que potser avui no ho té aquí i ja en parlarem més endavant, però sí que ens ha generat aquest dubte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument al Sr. Pere López, i després probablement, si ho creu oportú el ministre Torres li pot complementar les seves referències a la construcció o no haver anat més de pressa quant a la passarel·la. Té ell molta més informació de la que jo puc tenir.

Només una referència que em sembla poc afortunada, sense més, no vull entrar aquí en un gran debat sobre això, però aquesta idea que hi ha un tracte de favor amb uns empleats, doncs, perquè em sembla poc encertada. No hi ha tracte de favor amb ningú. El que estem fent és donar a aquest organisme els espais que ens sembla que són necessaris. Efectivament, doncs, segur que tothom hauria pogut suportar estar sis mesos més en els actuals metres quadrats, però possiblement llavors hauríem perdut l'oportunitat de llogar els espais que estan just a tocar de les actuals oficines, i per tant, hauríem hagut d'abordar a la llarga, doncs, un trasllat sens dubte més costos. Senzillament.

Però em volia cenyir a què de tracte de favor em sembla que tots coincidirem que no n'hi ha per a ningú.

El Sr. Naudi es queixava que segurament no li he contestat moltes preguntes. És evident, ja li he dit, la immensa majoria de les preguntes que ha fet fan referència al pressupost. Avui no hi ha el debat del pressupost. Jo ni tan sols tinc el pressupost del Consell Regulador Andorrà del Joc i, per tant, moltes de les partides que vostè m'està comentant, doncs, en puc tenir la referència però no el detall. I per tant, algunes coses, òbviament, esperarem a aquest detall per donar-los-hi les explicacions que calguin, o si ho creu oportú, doncs, com sempre, sap que té el meu despatx obert i podem debatre sobre el pressupost del Consell Regulador Andorrà del Joc o sobre qualsevol altre amb tota tranquil·litat.

Sí que li puc dir en concret, vostè em deia què es farà en aquestes obres. Sens dubte jo també ho sabré explicar molt menys que vostè que té molta més experiència en el tema d'obres, però, doncs, senzillament, hi ha uns despatxos que estaven acondicionats per l'ús d'una altra empresa que els tenia ocupats fins ara, i el que es fa és fer les obres mínimes necessàries per adaptar-los al que són les necessitats del Consell Regulador Andorrà del Joc. I per tant, segurament es tira algun envà, s'adapta o s'unifica el terra amb els que són els actuals

despatxos, s'actualitza el sanitari, bé, aquest tipus d'obra per donar una aparença homogènia al conjunt del que seran les oficines del Consell Regulador Andorrà del Joc.

Li deia, i vostè també així ho recollia, que aquest 40 és un topall. Quan vam promoure el projecte de llei encara no estaven adjudicades les obres. Vam utilitzar un mecanisme que preveu la Llei de les finances públiques, que és utilitzar un avenç de fons. D'aquesta manera ja hem pogut fer el concurs per adjudicar aquestes obres. Entretant ja han estat adjudicades. De fet, si vostè ho consulta al BOPA número 75 veurà l'adjudicació de les mateixes, i les obres finalment costaran 33.828, 93 euros.

Per tant, ja estem dins del topall aquest que havíem fixat a través de les recomanacions que ens havia fet el Ministeri d'Ordenament del Territori, i per tant, doncs, podem fer totes aquestes obres que hem previst sense que hi hagi cap sobre cost sobre el crèdit extraordinari que avui, doncs, a la vista de les intencions de vot manifestades, s'aprovarà.

I darrera qüestió i, insisteixo, a l'espera de poder-li donar més detalls quan debatem el pressupost, fa vostè referència al tema que si agafem gener i febrer a 750 euros, i de març fins a desembre 1.450 euros, doncs, dóna menys de la previsió de lloguer que té el projecte de pressupost del Consell Regulador Andorrà del Joc. Efectivament és així, no és en quina quantitat, però és així perquè, també, des d'aquest mes d'octubre, doncs, tenim llogat per un període, -no voldria equivocar-me-, diria de sis mesos, un espai en el mateix edifici, única i exclusivament destinat a tota la documentació i a l'anàlisi de la documentació vinculada al concurs de l'adjudicació de l'explotació del casino.

El volum de documentació d'aquest concurs aportat per cada un dels grups postulants és molt gran. Requereix, a més a més, doncs, persones que s'hi dediquin plenament durant els propers mesos, i això va aconsellar, doncs, que tinguessin un espai única i exclusivament per fer aquestes tasques i, evidentment, quan s'acabi el concurs es deixaran aquests locals i, per tant, molt probablement, aquest diferencial que vostè troba, doncs, ve d'aquest costat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Li demanaria molta brevetat i que no avancéssim un debat que tindrem la setmana vinent.

Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument només per al·lusions al que feia referència el conseller Pere López del tema de la passarel·la. Nosaltres aquí sí que com bé ha dit, respectem el conveni que es va signar en el seu dia pel seu Govern. I aquí val a dir que s'ha hagut de modificar el projecte que hi havia l'executiu, el projecte que s'havia realitzat i que ja havia estat aprovat, doncs, perquè la propietat de la zona, allà hi havia una previsió que hi hagués un anclatge a la penya de la zona i no ens hem pogut entendre amb la propietat, doncs, perquè ens deixessin anclar en aquella zona. Llavors s'ha hagut de modificar tot el projecte de la passarel·la aquesta, doncs, per poder-lo fer viable amb els nous condicionants que havien vist que els propietaris no havien acceptat la proposta de conveni que se'ls hi havia fet. Res més Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Naudi, li demanaria també brevetat.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breu.

Sr. ministre, com diu la dita, parlant s'entén la gent i s'han aclarit moltes coses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, obriríem un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar un sistema d'informació per gestionar i controlar el registre i la classificació dels allotjaments turístics d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 70/2017, del 10 d'octubre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Srs. i Sres. conselleres, el 13 de juliol del 2017, el Consell General va aprovar la Llei 16/2017 general de l'allotjament turístic. La Llei pretén fixar les noves bases del sector fonamentades en un impuls decidit per millorar la qualitat de l'allotjament turístic. Voldria recordar els objectius que havia d'acomplir la Llei per aconseguir aquesta millora de la qualitat tan anhelada, crec que per la majoria dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra, també pel Govern i també pel propi sector turístic.

Aquests objectius eren adaptar la Llei als nous comportaments de viatge dels turistes, garantir una major equitat en la posada en funcionament de la gestió dels diferents grups d'allotjament, combatre els allotjaments il·legals, incrementar en general la qualitat dels serveis i dels equipaments que s'ofereixen, i finalment garantir la seguretat dels visitants en un context internacional cada cop més inestable.

La Llei proposa un nou xec sobre la base dels textos de les quatre lleis anteriors que busca millorar l'equitat entre tots els grups d'allotjament turístic, tant en concepte d'exigències tècniques i de qualitat, com de participació en la fiscalitat de l'Estat. Addicionalment es creen nous grups d'allotjament, com ara les àrees d'acollida i estada d'autocaravanes, les bordes de muntanya, els allotjaments atípics, i el grup d'habitatges d'ús turístic que ha de permetre la reordenació del sector dels actuals apartaments moblats per a vacances, que vull recordar ha crescut de forma desmesurada els darrers anys.

D'altra banda la Llei defineix també el servei d'inspecció d'allotjaments turístics, les seves competències i funcions amb el doble objectiu de lluitar de forma efectiva en contra dels allotjaments il·legals i també de controlar el compliment de la

nova normativa per part dels més de 350 allotjaments turístics actualment actius.

La nova Llei actualitza, també, tot el procediment sancionador, tipificant les infraccions, algunes d'elles noves, preveient les sancions corresponents i la prescripció i la caducitat de les infraccions i sancions.

Per tot l'exposat anteriorment, el Departament de Turisme necessita disposar d'un nou sistema d'informació per poder registrar, gestionar i controlar de manera correcta i ordenada la totalitat dels allotjaments turístics donant resposta a les exigències i requisits de la nova normativa.

Aquest nou sistema d'informació també permetrà fer el seguiment del procediment sancionador, així com de les queixes i reclamacions, i serà una eina imprescindible a l'hora d'obtenir les extraccions de dades que facilitin el coneixement estadístic d'aquest sector dels allotjaments turístics.

Es justifica, doncs, la urgència de la despesa que no pot ser demorada a l'exercici 2018, perquè en les properes setmanes s'aprovaran alguns dels reglaments que desenvolupen la Llei general de l'allotjament turístic, i del Departament de Turisme ha de disposar al més aviat possible d'aquest nou sistema per gestionar i controlar el registre i la classificació dels allotjaments turístics.

Actualment el Departament de Turisme té a la disposició dos sistemes d'informació per gestionar i controlar el registre i la classificació de les diverses modalitats d'allotjament turístic existents al Principat d'Andorra. Un centrat en els allotjaments turístics, i l'altre enfocat als apartaments moblats per a vacances. L'objectiu d'aquest nou sistema, d'aquest nou desenvolupament, consisteix en la creació d'un sistema únic d'informació que dona resposta a la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic.

Els modus que cobrirà aquest nou sistema permetran tant en l'àmbit de la gestió a l'hora d'efectuar les diferents tasques de registre per l'alta, la modificació o la baixa d'un allotjament turístic, el registre de les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic, com totes les tasques relacionades amb les inspeccions per a la planificació i el seguiment de les inspeccions o la gestió dels expedients sancionadors.

S'estima que el desenvolupament d'aquest sistema d'informació per gestionar i controlar el registre de la classificació dels allotjaments turístics a Andorra, tindrà un cost aproximat de 160.000 euros. Un projecte que es farà en dues fases, la primera d'anàlisi dels fluxos i de les bases de dades, i la segona d'execució del projecte en funció de les decisions

preses en la primera fase amb la seva corresponent planificació.

Des del Ministeri de Turisme sol·licitem, doncs, l'aprovació oportuna d'un crèdit extraordinari per l'import esmentat, de conformitat amb els articles 23 i 28 de la Llei general de les finances públiques, el qual no generarà un nou endeutament, sinó que s'hi destinaran partides pressupostàries que a aquestes alçades de l'any ja no s'executaran.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general ha deixat la sala)

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

És el torn dels grups parlamentaris, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Sí, gràcies Sra. subsíndica.

Bé, una mica en la mateixa línia que els anteriors. Estic d'acord en què calgui aquest nou sistema informàtic, però jo penso que tot això ja estava previst en aquesta Llei. Aquesta Llei quan s'estava treballant a tràmit parlamentari ja s'estaven treballant els reglaments que hi anaven associats, i evidentment, probablement, i del que em queixo no és del fet que no es pugui esperar fins el 2018, sinó el fet de què al 2017 no hagués estat previst que caldria aquest programa informàtic i es tingués prevista aquesta partida en vista que es fa en altres coses.

És a dir, que no hi estic d'acord amb la forma, sinó que comparteixo totalment el fons, però em penso que en això s'havia d'haver tingut una mica més de previsió, no en el pressupost del 2018, sinó en el pressupost del 2017, que és el que tenim ara encara vigent.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sra. Bonet.

Per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

El Projecte de llei de crèdit extraordinari pretén donar resposta al desplegament reglamentari de la Llei general de l'allotjament turístic que es va entrar a tràmit parlamentari a finals de l'agost del 2016. Atès que segons es diu en l'exposició de motius del Projecte de llei de crèdit extraordinari en el pressupost del 2017 no es compta cap dotació per

finançar aquesta despesa, ja que segons es diu en el moment d'elaborar-lo no estava aprovada la llei, sí que calia pressuposar que al 2017 quedaria aprovada i caldria, doncs, desplegar els corresponents reglaments, i més si per al Govern aquesta Llei era tan necessària.

Una evidència més que el Govern actua sense convicció ni previsió les seves accions i acaba improvisant. Tot i així, per tal de donar continuïtat al desplegament reglamentari de la llei, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del PS, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, al nostre entendre és un nou exemple de què al Govern li costa una mica acceptar els seus descuits i els seus errors pressupostaris. Tirar endavant una llei que preveu un registre perquè cal explicar bé que no ha estat pas el treball d'esmenes dels consellers sinó el projecte de llei que ja contemplava que s'hagués de crear aquest registre. Fer aprovar la llei sense tenir la previsió pressupostària, ja sé que vostès diran que no es podia preveure. És el tercer debat que tenim en aquest sentit, ens sembla que és un error. Potser és més noble reconèixer que hi havia aquest descuit a l'hora de preparar el pressupost, difícil d'explicar perquè si la llei era tan important i ja preveia aquest registre, que no fer veure que no es podia preveure de cap de les maneres.

En tot cas, més enllà d'aquest nou descuit pressupostari per part del Govern, entenem que el registre s'ha de tirar endavant perquè la llei es compleixi de manera efectiva i hi votarem a favor veient que una vegada més el recinte multi firal serveix per poca cosa més que per finançar crèdits extraordinaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Liberal, Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet en aquesta Cambra l'examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar un sistema d'informació per gestionar i controlar el registre i la classificació dels allotjaments turístics d'Andorra.

Els objectius d'aquesta Llei són, tal i com ha dit el Sr. ministre:

- 1- Adaptar la Llei als nous comportaments de viatge dels turistes.
- 2- Garantir una major equitat en la posada en funcionament i la gestió dels grups d'allotjament.
- 3- Combatre els allotjaments il·legals.
- 4- Incrementar en general la qualitat dels serveis i dels equipaments que ofereixin.
- 5- Garantir la seguretat dels visitants en un context internacional cada cop més inestable.

Entre altres, aquesta llei també busca millorar l'equitat entre tots els grups d'allotjaments turístics, tant en concepte d'exigències tècniques i de qualitat, com de participació en la fiscalitat de l'Estat.

Es justifica la necessitat i urgència de la despesa, que no pot ser demorada a l'exercici 2018, perquè en les properes setmanes s'aprovaran els reglaments que desenvolupen la Llei 15/2017, del 13 de juliol, de l'allotjament turístic. I perquè tal i com s'ha compromès i avui ha tornat a dir el ministre Camp en aquesta Cambra, li agradaria tenir la majoria de reglaments aprovats abans de la temporada d'hivern.

Des del Grup Parlamentari Liberal ja ens vàrem pronunciar de què estem a favor de regularitzar i dinamitzar el sector, així com també estem a favor de combatre l'intrusisme de totes a totes, no pot ser d'una altra manera.

Ara bé, això no vol dir en cap cas donar-li carta blanca en la redacció dels reglaments.

Sr. ministre, vostè es va comprometre en aquesta Cambra el dia de l'aprovació de la Llei general d'allotjament turístic, i ens va dir:

"No crec que avui sigui el dia d'entrar amb la reglamentació, francament, ni pels metres quadrats d'una habitació ni per altres coses. Estaríem aquí parlant molt llargament. Però sí que li dono la mà estesa en el sentit de compartir els reglaments que estem fent."

També em va dir "I, ara, després del que vostè m'ha dit, doncs, ja els hi farem arribar a tots els grups parlamentaris en el nivell que estem de reglamentació."

"Ara també els hi demanaria, si us plau, que no se m'atardin massa en fer-nos propostes, si ens n'han de fer. Perquè hem de posar fil a l'agulla en tot això".

“Llavors si hi ha canvis que consideren vostès, els Srs. de Govern, ens els fan arribar, ja ho valorarem. Però no ho allarguem més del compte perquè, com li he dit abans, ens agradaria tenir la majoria de reglaments aprovats abans de la temporada d’hivern”

Bé Sr. ministre, avui per avui encara és hora que el Grup Parlamentari Liberal rebí per part seva o per part del seu ministeri els reglaments que es desprenen de la Llei general d’allotjament turístic, i pel que he pogut comprovar, els companys del Grup Mixt tampoc els han rebut. No sé si el grup de la majoria hi ha tingut accés, ja m’ho explicarà si us plau. Sr. ministre.

Per tant, tot i que estem a favor de regularitzar i dinamitzar el sector, així com també de combatre fermament l’intrusisme, permeti’m que li faci certes apreciacions al respecte.

Com li acabo d’explicar, vostè sap que el Grup Parlamentari Liberal no ha pogut tenir accés als reglaments, però sí que ha tingut diversos imputs o alguns retorns d’aquests reglaments que vostès ja van dient.

I, sota la premissa que els hi permet la llei, amb l’objectiu d’incrementar en general la qualitat dels serveis i dels equipaments que ofereixin els allotjaments, que vostè ho ha dit i jo ho he ratificat, no seria de rebut que a l’efectuar el canvi d’apartaments moblats per vacances a HUTS, obligat per llei al nostre entendre, s’estableixin reglaments més exigents i restrictius en matèria d’habitabilitat i de salubritat.

Aquest missatge ens portaria a plantejar que un allotjament per a ús turístic ha de ser més exigent en matèria d’habitabilitat i salubritat que per un allotjament destinat a residència habitual i permanent.

Per tant si és habitable i salubre ho és per a tots els usos o per cap, així ho entenem nosaltres, com així també es desprèn del reglament del Certificat d’habitabilitat, que és d’obligat compliment per a tots els allotjaments.

El Sr. síndic general:

Sr. conseller, li demanaria que s’atengués al tema del qual estem parlant, si us plau. No estem fent un debat aquí sobre la totalitat del sistema d’allotjaments turístics.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sr. ministre, aprofito per demanar-li que en la redacció dels reglaments posi especial cura, en l’objecte de garantir la seguretat jurídica necessària.

Sr. ministre, com li he exposat més d’una vegada, -ja acabo Sr. síndic, permeti’m si us plau-, més d’una vegada en aquesta Cambra, per nosaltres el turisme no és un tema menor, i el turisme d’hivern és una de les principals fonts de riquesa del país. Avui tots som coneixedors que el canvi climàtic ens pot posar contra les cordes.

Tenim unes valls tancades que propicien la inversió tèrmica, i per aquest motiu el Grup Parlamentari Liberal aprofita per reclamar al Govern la modificació de la Llei del sòl i del Reglament de construcció per la instal·lació i utilització d’energies renovables en les edificacions ja existents com la geotèrmia, aerotèrmica, solar, etc.

Sr. ministre, no vull acabar sense recordar-li, que en l’última intervenció del proppassat 13 de juliol en aquesta Cambra, li vaig dir que compartir vol dir participar, participar vol dir escoltar, debatre, intercanviar opinions i acceptar també propostes encara que no siguin les seves.

Espero que avui hagi parat una mica més l’orella, que ens hagi pogut escoltar en la nostra intervenció de les apreciacions que li hem fet.

El Grup Parlamentari Liberal votarà a favor de regularitzar i dinamitzar el sector, i votarà a favor d’aquest crèdit extraordinari, però Sr. ministre estarem atents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, cal recordar que la Llei 16/2017, que aquesta Cambra va aprovar el passat dia 13 de juliol, fixava 5 objectius. I el Sr. Camp els ha recordat que era l’adaptació als nous comportaments de viatge dels turistes, com és internet. Garantir una major equitat en la posada en funcionament i la gestió del tipus d’allotjament, combatre els allotjaments il·legals, incrementar la qualitat dels serveis i dels equipaments que s’ofereixen i garantir la seguretat dels visitants. Conseqüentment, és del tot necessari que el servei d’inspecció d’allotjaments turístics que ha definit la llei que hem aprovat, disposi dels mitjans per poder dur a terme els objectius de la llei, que acabo de mencionar.

Per aquest motiu i com no podia ser d’una altra manera, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà

suport a aquest crèdit extraordinari per dotar el servei d'inspecció d'un sistema d'informació per poder registrar, gestionar i controlar de manera correcta i ordenada la totalitat dels allotjaments turístics donant resposta doncs a la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part de Govern...

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la crítica que era bastant generalitzada, que ens fan arribar els grups parlamentaris sobre que s'hagués pogut preveure aquesta partida, cal dir que si situem una mica el pressupost del 2017, estàvem parlant que es va estar confeccionant entre l'estiu i la tardor del 2016. La llei estava en període d'acceptació i d'esmenes. Era difícil saber com quedaria la llei, la llei va tenir després un període llarg de debat d'esmenes fins a l'estiu del 2017, amb la qual cosa al no saber ben bé com quedaria la llei, és difícil saber també quin seria al final el sistema informàtic que podria donar suport a aquesta llei. Això d'un costat.

D'altra banda, també els hi he de dir que en el moment en què estàvem debatent el pressupost o confeccionant el pressupost del 2017, una de les possibilitats era reutilitzar un dels aplicatius dels que he comentat. Tenim dos aplicatius actualment, el que gestiona els apartament moblats per a vacances i l'altre, la resta d'habitatges d'ús turístic. I en aquell moment estàvem valorant la possibilitat de potser utilitzar un d'aquests aplicatius. I a la vegada tampoc teníem en aquell moment el detall clar pel tot el que acabo d'explicar de les necessitats informàtiques, les funcionalitats d'aquest nou aplicatiu. Amb la qual cosa, sí hauríem pogut posar una partida, per què no? Però jo crec que francament, veient una mica el cost final de tot aquest sistema d'informació que ara tenim molt clar perquè s'han definit molt bé les necessitats tant funcionals com informàtiques com de programació, potser ens hauríem quedat curts. Jo diria que bastant segur ens hauríem quedat curts, amb la qual cosa tornariem a estar aquí potser per demanar un crèdit extraordinari, no per 160.000 euros però potser per la meitat o menys. Llavors d'aquí una mica el fet de no haver pressupostat aquesta partida.

Pel que fa a la resta de crítiques que hem rebut sobretot del Grup Liberal, jo crec Sr. Camp, és que

vostè ha fet una exposició que semblava que tornàvem a fer el debat a la llei. El debat a la llei ja es va fer en el seu moment, ja es va dir el que s'havia de dir per part de tothom, i després la llei es va aprovar i ara el que s'ha de fer és aplicar-la.

Potser o vaig dir, no dic pas que no ho digués, però en aquets moment el que sí que li he de dir és que l'objectiu que tenim abans de finals d'any és aprovar els reglaments prioritaris que són els de classificació, i els de classificació sobretot dels hotels i els dels habitatges d'ús turístic, que són realment els dos grups més importants de llits aquí a Andorra en aquest moment i amb la voluntat ferma de tenir aquests reglaments aprovats, també el de registre d'habitatges d'ús turístics abans de finals d'any. La resta vindran després i seran més fàcils de redactar. Per què? Doncs perquè es basaran sobretot amb el cost tant del reglament de classificació dels hotels, com el reglament de classificació dels habitatges d'ús turístic perquè són uns tipus d'habitatges que requereixen menys obligacions a nivell de classificació que aquests dos que li acabo d'explicar.

I per acabar, dir-li que sí que és cert que em vaig comprometre, que sí que també és cert que potser anem en un ritme més lent del que havíem previst a nivell dels reglaments i que tant bon punt els haguem acabat de tancar amb el sector turístic, també els hi farem arribar. Encara no estem a finals d'any, queda un mes i mig, ja els hi farem arribar, no només a vostè sinó també a la resta de grups parlamentaris, només faltaria. I dir-li també que aquesta acusació que ens fa de no voler compartir, primer és el sector a nivell de reglaments, és cert perquè són ells que han "de patir" la legislació, amb la qual cosa era oportú parlar amb ells, amb les associacions d'hotelers, associacions d'apartaments moblats per a vacances, etc., etc., perquè veíeu una mica el que volíem fer, per retocar el que es creia que potser no era del tot adequat o que pel que fos hauria sigut difícil d'implementar i a patir d'aquí sí que en una darrera fase ja els hi farem arribar quan els tinguem tancats amb el sector. Però reitero la voluntat de tenir els principals reglaments de classificació abans de finals d'any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no i ha...

Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

Demana als Srs. consellers que demanin d'una forma una mica ostensible quan volen parlar.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Val Sr. síndic.

Només comentar-li que l'explicació que dona que no es podia preveure, com quedaria el resultat de la llei? Home jo això de tenir una majoria absoluta, etc., és una mica que costa i sinó té el grup parlamentari que via pressupost durant el període d'esmenes podia haver presentat les esmenes necessàries per intentar completar.

Jo sempre penso que aquestes coses incloses a dins del pressupost queda molt més clar i demostra molt més la planificació que es té i tenen reflectit cap on van els diferents projectes i les diferents actuacions que s'estan desenvolupant a dins d'un ministeri. Hi ha moltes fórmules que no són aquestes, que queden molt més ben planificades i que queden molt ben establertes. I això no és per vostè només Sr. Camp, és una mica la mateixa referència que he fet en els anteriors textos. És a dir que hi ha coses que són previsible i que probablement si queden reflectides en el pressupost són molt més clares i molt més transparents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només mencionar que dins de la previsió hi ha una certa improvisació. En aquest cas el que estem debatent no és un reglament ni el debat a l'esmena a la totalitat com pretenia el Sr. Camp de fer-nos aquí sinó únicament l'aprovació d'un crèdit extraordinari per dotar el Ministeri de Turisme d'una eina de treball, com és un programa informàtic. I en l'exposició de motius que ens ha fet el Sr. ministre, ja ha dit el perquè. No és perquè no existeixi sinó els mitjans que ara tenen es consideren que no són adequats per dur a terme l'aplicació de la llei. Ni més ni menys. Per tant, per molta previsió que fem, fins que in situ no es posi en aplicació la llei, no es poden detectar aquestes mancances o mirar de fer una millora dins del que ja es té, ni més ni menys. Per tant, voler fer demagògia sobre que es podia preveure la imprevisió, trobo que no és de rebut i si ho fem, per què ho fem? I si no ho fem, per què no ho hem fet?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Només per acabar, que m'he oblidat d'agrair a tots els grups parlamentaris el vot a favor de l'ampliació de crèdit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, i si no hi ha objeccions tampoc al respecte, proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el projecte de llei.

Passem al cinquè punt.

5- Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses de béns corrents i serveis del Ministeri de Cultura, Joventut i Esports, en l'àmbit de l'acció cultural i en el de manteniment i difusió dels museus.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 75/2017 del 24 d'octubre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Aquest projecte de llei de suplement de crèdit que tramita el Ministeri de Cultura, Joventut i Esports, concretament del Departament de promoció cultural, està motivat per la necessitat de fer front a una sèrie de despeses sobrevingudes per dos motius principals.

Per una banda, la gairebé nul·la capacitat de reacció davant de situacions imprevistes o vàries d'una certa importància ja que les nostres partides són molt ajustades.

A aquest fet cal afegir els canvis de capítol del 6, inversió al 2, de funcionament d'altres partides enguany que ens han deixat en la impossibilitat de

complir alguns compromisos concrets amb empreses i professionals.

Dels pocs més de 130.000 euros d'aquest suplement de crèdit, gairebé la meitat van destinats a sufragar el sobre cost de dos projectes, l'exposició de Casa Rossell, "Una mirada interior" i la Biennial de Venècia.

La Biennial, el sistema d'adhesió a la paret de la sala Artalroc dels bols d'Eve Arisa, era una cola calenta projectada amb una pistola que va funcionar perfectament durant l'exposició, va ser completament ineficient per a la paret del pavelló de Venècia. Es va haver de clavar cada bol a la paret amb un tac. Recordo que l'exposició comptava amb quasi 10.000 bols. Doncs les conseqüències van ser allargar una setmana d'estada d'hotel i dietes a Venècia dels honoraris de l'equip de muntatge format per set persones, allargar una altra setmana l'equip de desmuntatge format per 100 persones que s'està fent actualment. Refer completament les parets del pavelló que han quedat, en lloc de donar una capa de pintura només blanca caldrà també tapar tots els forats. Adquirir en aquell moment els 10.000 tacs. La lona informativa i promocional de quatre metres quadrats situada a la façana principal que s'ha hagut de fer tres vegades perquè ha estat sostreta en dos ocasions.

Com a intervencions d'urgència, els edificis a l'Artalroc i a l'Auditori Nacional. A l'Artalroc es van espatllar els sistemes de refrigeració dos vegades, els compressors i la fuga de refrigerant, amb un doble buidatge i càrrega. I vam tenir avaries d'importància a l'Auditori Nacional i a la Farga Rossell. Tot això suposava un cost suplementari de 5.530 euros.

Pel que fa a la residència d'artistes, el projecte d'execució de les obres de condicionament de l'espai com a residència d'artistes a l'edifici del Quart de la Massana estarà enllestit a mitjans del mes de desembre d'aquest mateix any, i s'ha de comptar amb els equipaments necessaris per al parament de la llar a fi de posar en funcionament la residència d'artistes un cop finalitzades les obres d'adequació de l'espai. El cost d'aquestes adquisicions s'estima en 2.650 euros.

L'exposició també dels artistes Pep Aquarel·les i Antoni Tauler, l'any 2016 el ministeri va acordar amb la Fundació Stampfli i l'artista Antoni Tauler, també amb l'artista andorrà Pep Aquarel·les, el compromís per fer una exposició amb cadascun al semestre del 2017.

A causa de les despeses imprevistes i l'augment que va patir algun dels projectes realitzats durant l'any, sobretot els catxés dels artistes de la temporada de l'auditori, la partida pressupostària destinada a les

exposicions es va veure molt reduïda. No fer l'exposició hauria suposat tancar la sala fins al 2018 i una possible reclamació per part dels artistes. I el cost de l'exposició s'estima en 11.860 euros.

Els treballs també de desmuntatge de l'exposició Sweet Candy's, Caramels i Vivand, el desmuntatge va suposar un increment de 1.151, 44 euros. Vam haver de llogar una grua i un camió per poder dur a terme aquest desmuntatge.

Tot això s'ha dut a terme i per no crear un nou endeutament com han comentat els ministres que m'han precedit, i de fet, hem utilitzat una partida que no s'executarà aquest 2017. Sí que hi ha partides com per exemple l'adquisició del marxandatge per la botiga dels museus, que ho haguéssim pogut posposar al 2018, però com que vam veure que teníem aquesta partida, doncs vam aprofitar per poder comprar el marxandatge per omplir la botiga. Aquest cost per exemple va ser de 7.500 euros.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part dels grups, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, votaré a favor perquè evidentment entenc que tot el que ens ha explicat és que sembla quasi, quasi... bé, no sé com qualificar-ho perquè la veritat és que sembla un vodevil, no? Vull dir, perquè Déu n'hi do totes les coses.

L'única cosa és que sí que potser el que hauríem de replantejar-nos és si realment el Ministeri de Cultura ha de tenir un pressupost tant ajustat, tant extremadament ajustat que no sigui capaç de donar resposta. I no li dono la culpa a vostè. Penso que és un replantejament probablement generalitzat i que potser caldria veure exactament què volem fer de la nostra cultura i com ens hi volem implicar i com volem dotar-la econòmicament per poder-la mantenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En el cas d'aquest suplement de crèdit, puc entendre i és evident que quan sorgeixen fets imprevistos (siguin desperfectes, actes vandàlics, o de reparacions sobrevingudes) cal fer-hi front i és inevitable. Això afecta una part únicament d'aquest crèdit.

Per altra banda, el que sobta i reflexa d'una manca de previsió, i tal i com es descriu en l'exposició de motius, és que no es preveïés el desmuntatge i el retorn de l'obra exposada a la Biennal de Venècia formada per més de 9.000 bols de ceràmica que es van fixar a les parets del pavelló i que lògicament una vegada acabada l'exposició calia desmuntar i tornar a transportar. Costa creure que no es fes aquesta previsió; també costa creure que per a la resta dels condicionaments amb finalitats culturals esmentats a l'exposició de motius tampoc es dotessin de partida pressupostària.

Tornem a la retòrica que, una vegada més, es demostra la improvisació del Govern. Malgrat tot i considerant que les partides a les que cal fer front responen a compromisos contrets als quins no es pot eludir, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers socialdemòcrates, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Anteriorment em referia a la falta de planificació, a la falta de previsió de despeses de pressupost, aquest Projecte de llei és l'exemple màxim. Aquí ja no hi ha la mancança en una partida sinó que hi ha deu partides pressupostàries, si no he comptat malament, a les quals falten diners, partides de tot tipus: des de la calefacció, des del manteniment, des de la compra de materials.

Podem entendre una mica més del que ens explicava ara de la Biennal de Venècia però, altres qüestions semblen difícils d'explicar.

Jo anava a allargar-me una mica més però amb el que ha explicat la ministra, aquest glossari de penúries del pressupost de Cultura, crec que no cal afegir massa més en quina situació es troba aquest ministeri. Jo crec que la seva explicació ha estat ben aclaridora en aquest sentit.

Tampoc ens sembla bé que aquestes penúries i aquesta quasi misèria del pressupost de Cultura que no pot ni pagar la calefacció, que a més, vostè ja sap que a l'any 2018 tindrà menys pressupost en l'àrea de

promoció cultural que l'any 2017, es financi a través de la partida de Ràdio Andorra, perquè és un nou exemple del desgovern en aquell indret. Cada any es van pressupostant partides d'actuacions que s'haurien de fer i que no es tiren endavant, i llavors fer servir aquella partida en la qual no es fa el que s'hauria de fer a Ràdio Andorra per finançar totes aquelles partides, fins un total de deu, on faltin diners al pressupost de Cultura no ho podem compartir. No ho podem compartir perquè votar a favor de què no es faci el que cal fer a Ràdio Andorra, com votar a favor de què el Ministeri de Cultura funcioni amb aquests mínims tant mínims que vostè ens ha explicat tan bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Liberal, té la paraula la Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, d'aquests imprevistos desafortunats que acaba d'explicar públicament i tenint en compte el seu pressupost molt ajustat, entenem que és un tràmit legislatiu... que el Projecte de llei és un tràmit legislatiu necessari per complir la Llei de Finances públiques que correspon a un moviment de diners entre diferents capítols d'un mateix ministeri i que va en el sentit de l'acció cultural i del manteniment i difusió dels museus punt important a prioritzar per tal de presentar un patrimoni en condició i fer conèixer el nostre patrimoni cultural, als nostres visitants que vénen en gran nombre al nostre petit estimat país.

Doncs, el Grup Parlamentari Liberal, evidentment, votarà a favor d'aquest Projecte de llei com no pot ser d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El suplement de crèdit que el Govern sol·licita pel Ministeri de Cultura per un import total de 130.527,7 euros, es demana per fer front al pagament

de millores i imprevistos que difícilment es podien saber a l'hora de redactar el pressupost d'enguany.

Deixi'm fer un resum més exhaustiu que el que ha fet la Sra. ministra, que si es vol es pot trobar minuciosament detallat i explicat a l'exposició de motius de la Llei.

En primer lloc i en relació a Casa Rossell d'Ordino es va decidir, des del meu punt de vista de forma encertada, invertir una mica més a la sala d'exposicions de dita casa per tal que pogués ser polivalent i reutilitzable per futures mostres i exposicions.

També es va invertir en la millora tecnològica i de seguretat d'aquest immoble propietat de l'Estat que, de ben segur, millorarà l'experiència dels visitants actuals i futurs.

D'igual manera, també es va fer una campanya de difusió dels museus prop dels hotels d'Andorra que va fer incrementar la partida de promoció, però a la vegada, va donar a conèixer els nostres actius culturals als turistes i visitants complementant, per tant, el coneixement de l'oferta d'activitat pel nostre país.

En segon lloc, les inversions d'urgència sobrevingudes en els sistemes de refrigeració i il·luminació dels edificis de l'Auditori Nacional, de la sala d'exposicions Artalroc i de la Farga Rossell.

En tercer lloc, per problemes amb el muntatge i desmuntatge de l'obra exposada en la Biennal d'art de Venècia que va incrementar la partida inicialment prevista.

En quart lloc, a l'adquisició dels equips necessaris per reobrir la residència d'artistes a l'edifici del Quart de La Massana que s'acabarà aquest desembre. Sembla absurd tenir l'espai totalment acabat però tancat a l'espera del pressupost del 2018, degut a què l'obra s'ha pogut realitzar més de pressa del que estava previst. Ans al contrari, ens sembla coherent i lògic comprar el material necessari i obrir quan abans millor.

En cinquè lloc, el compliment de la paraula i dels compromisos adquirits pel ministeri, encara que això suposi una mica més de despesa, i sempre que aquesta despesa sigui assumible. A més, és positiu també des del punt de vista de l'oferta turística doncs, si el Govern no fes aquestes dues exposicions a la que es va comprometre, no sols no compliria amb la seva paraula sinó que la sala d'exposicions hagués estat tancada fins el 2018.

En sisè lloc, el desmuntatge de l'exposició de les obres de Laurence Jenkell a la sala d'exposicions Artalroc i a l'avinguda Carlemany, que va tenir un increment degut a la complexitat i a la necessitat de

més personal i equipaments, tal com ha explicat la Sra. ministra.

I en setè lloc, i per últim, el proppassat juny es va inaugurar la botiga dels museus amb marxandatge propi i amb imatges del patrimoni cultural d'Andorra i dels museus. Amb aquesta iniciativa que estava aturada des de l'any 2005 ha calgut ampliar la producció de nous productes per reposar els que es van venent. Sent el primer any, era difícil poder estimar les vendes reals al no disposar de dades històriques. També ho trobem un encert!

I com es finança tot això? Doncs bé, vist que el Govern no disposa dels crèdits suficients en el capítol de "Béns corrents i serveis" per fer front a les despeses esmentades, i vist que el Ministeri d'Ordenament Territorial no esgotarà la partida destinada a l'edifici de Ràdio Andorra degut a què ja han acabat les obres de restauració de l'edifici el Govern presenta aquest Projecte de Llei per tal de poder destinar al Ministeri de Cultura part dels diners inicialment pressupostats al Ministeri d'Ordenament.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al Projecte de Llei de suplement de crèdit a debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, donar les gràcies a tots els grups parlamentaris pel vot positiu a aquest pressupost, a aquest crèdit extraordinari.

Pel tema de la Biennal de Venècia, és veritat que quan es pressuposta la Biennal no se sap l'artista que hi anirà, i és veritat que poder comptabilitzar l'obra que anirà a la Biennal és molt difícil.

A més, a més, en aquest cas encara s'ha complicat més pel fet que us he explicat d'haver d'enganxar un a un els bols amb els tacs per poder fer els forats a la paret. És aquí on realment hi ha hagut un sobre cost bastant important.

Només recordar també que des del Govern de DA s'ha donat suport als diferents projectes de cultura i des de què estic al capdavant del ministeri he vist incrementat cada any el pressupost, i que també el veurem incrementat pel 2018.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Torres, breument si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

Disculpi. Moltes gràcies Sr. síndic, i molt breument.

En referència a tornar a una al·lusió del Sr. López en el tema de Ràdio Andorra. Vostè sap que Ràdio Andorra, aquí es va aprovar una proposta de resolució en la qual quan s'havien de fer els estudis, doncs no hem volgut avançar amb cap treball fins que no tinguéssim tots aquests estudis realitzats. Per això s'han pogut cancel·lar aquestes partides i hem pogut posar aquí en aquest avenç de fons destinat a Cultura.

I més enllà d'aquí, doncs dir que Ordenament i Cultura treballen estrictament en moltíssims projectes com pot ser el Rosaleda, com pot ser la seu dels frescos a baix a Santa Coloma i molts elements nous en els quals hi hem estat treballant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

Molt breument. Només per demanar-li a la ministra que sigui una mica més exigent amb el seu Govern i amb el ministre de Finances.

Jo penso que el que vostè ens ha explicat ha demostrat clarament la feblesa del seu pressupost del Ministeri de Cultura.

Llavors, jo he tornat a mirar ara la partida que s'amplia de promoció cultural pel 2018, baixa respecte del 2017 i podem entendre el tema de la Biennal de Venècia perfectament però que els hi falti diners a tantes partides i tantes partides i partides que arriben a ser fins i tot les de les compres de material o de la calefacció, demostra una vegada més que tot i que s'intenta dir el pressupost de Cultura no està gaire ben tractat pel Govern de Demòcrates per Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. síndic general:

Sí, gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió i reprendrem a les 12 del migdia.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.34h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 12.06h)

(Deixa la sala el M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

6- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 73/2017, del 17 d'octubre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 84/2017, del 9 de novembre.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, el Sr. Xavier Esport. Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Esport:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei que ens ocupa s'esdevé transcorreguts més de nou anys des de l'entrada en vigor de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals, i de la Llei 33/2008, del 18 de desembre, qualificada de llibertat sindical, per donar resposta a les necessitats sorgides de l'evolució

de la situació socioeconòmica i, en concret, de les relacions laborals, durant aquest període de temps. A més, el text normatiu recull les propostes i les observacions que han fet els interlocutors socials, representants dels assalariats i els empresaris del nostre país, en relació amb els aspectes de les relacions laborals que mereixien una revisió, perquè no s'adaptaven prou bé a l'evolució del mercat de treball i a la millora de l'ocupabilitat, o a les necessitats de les parts en el contracte de treball; i també pel que fa a les disposicions de la norma vigent que havien generat dificultats d'interpretació o aplicació, o que conduïen a situacions d'inseguretat jurídica.

A la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals s'hi afegeixen dues altres proposicions de llei, que són la Proposició de Llei qualificada d'acció sindical i patronal i la Proposició de Llei de mesures de conflicte col·lectiu, les quals seran cadascuna d'elles objecte d'un criteri propi. No obstant això, convé mencionar-les a hores d'ara, atès que totes tres normes legals, promogudes de forma coetània, suposen dotar l'àmbit laboral d'una coherència global, i, al mateix temps, permeten completar d'una manera harmonitzada el marc normatiu de les relacions laborals al Principat d'Andorra. Tot plegat des de la premissa de l'adaptació a la realitat sociolaboral del nostre país i a les necessitats actuals i futures que se'n deriven, tenint en compte les característiques específiques del nostre teixit empresarial i d'assalariats.

En efecte, la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals és el resultat de l'experiència acumulada en virtut de les successives regulacions laborals al nostre país, des del Decret sobre el contracte de treball, del 15 de febrer de 1974, fins al Codi de relacions laborals vigent, passant per la Llei 8/2003, del 12 de juny, sobre el contracte de treball. Al mateix temps, també té en compte l'experiència viscuda en el darrer decenni, en què el nostre país va conèixer per primera vegada el fenomen de la desocupació, com a conseqüència de la darrera crisi econòmica.

La Proposició de Llei qualificada de relacions laborals, com també les dues altres proposicions de llei assenyalades, no només suposen una modernització o actualització de la normativa vigent, sinó que també permeten aprofundir en l'homologació als requeriments i a les recomanacions internacionals dels comitès competents en matèria laboral i social, adscrits als organismes internacionals als quals pertany el nostre país. En concret, es desenvolupen els compromisos adquirits mitjançant la ratificació de la Carta Social Europea revisada, i s'adapta la nostra normativa interna a la jurisprudència del Comitè

Europeu de Drets Socials, de forma que aquesta legislació s'inscriu en una línia de progrés econòmic i social.

La Proposició de Llei qualificada de relacions laborals, que regula la llibertat i l'autonomia de les parts en l'àmbit d'aquestes relacions, manté substancialment l'estructura sistemàtica del Codi de relacions laborals vigent, però alhora aprofundeix, concreta i clarifica encara més la norma, i la dota d'un marc que fa possible una millor cooperació entre els assalariats i els empresaris, des de la coresponsabilitat i amb l'objectiu de fomentar l'ocupació i el respecte de les condicions i les garanties laborals. Dit això, el nou text legal no altera les premisses bàsiques i fonamentals de la Llei vigent, en el sentit que es continua proporcionant un marc de dret necessari o de condicions mínimes de compliment obligatori en el desenvolupament de les relacions laborals individuals, mentre que es deixa a l'autonomia i la participació dels assalariats i els empresaris la negociació col·lectiva per a la millora de les condicions de treball mitjançant els acords i els convenis col·lectius.

La millora de la seguretat jurídica de les relacions laborals es tradueix en una regulació més completa i precisa del període de prova. I també en una ampliació, en virtut de la Proposició de Llei que ens ocupa, de les modalitats de contractació o de l'abast de les modalitats existents, com ara en el cas dels contractes a temps parcial, els contractes d'aprenentatge o formació, els contractes de relleu o successió o els contractes de continuïtat de la vida laboral de la persona assalariada; o en una regulació més precisa de les modalitats contractuals vigents, com ara en el cas del contracte per temps indefinit, la qual cosa ha de facilitar i incentivar la contractació i, com a conseqüència, evitar o reduir la desocupació. En efecte, la nova regulació segueix apostant de forma prioritària per la contractació indefinida, però tanmateix s'introdueixen matisos o especificitats que pretenen adaptar la norma a la realitat del mercat laboral, amb la finalitat de satisfer les necessitats dels diferents sectors productius, sense desmerèixer les garanties preceptives que cal oferir als treballadors en un ordenament jurídic que reconeix i continuar reconeixent el principi pro operario. Les noves modalitats contractuals que s'han esmentat també volen fomentar la incorporació dels joves al món laboral, i, alhora, incideixen en major mesura en la bilateralitat d'ambdues parts contractuals quan la persona assalariada assoleix l'edat en què té la possibilitat d'acollir-se a la jubilació voluntària.

A més, el fet que es determini, a partir d'ara, que el contracte de treball, sigui quina sigui la seva durada

o modalitat, ha de formalitzar-se per escrit i de forma individual amb cadascú dels assalariats, ha de suposar una clara millora en l'acreditació de les condicions laborals reals, i reduir d'aquesta manera la conflictivitat quan cal interpretar i aplicar el contracte de treball de què es tracti.

D'altra banda, cal destacar les millores d'àmbit social que es deriven de la nova norma, com les que reconeixen els drets i les necessitats de les persones amb discapacitat, des de la perspectiva de la plena inclusió i la igualtat efectiva en l'àmbit de les relacions laborals. En efecte, la Proposició de llei qualificada de relacions laborals suposa un pas endavant significatiu i coherent amb les polítiques que està portant a terme el Govern en els darrers anys, en el sentit que a partir d'ara la contractació de treballadors amb discapacitat s'ha d'ajustar als principis establerts al Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, motiu pel qual els contractes d'inclusió sociolaboral de persones amb discapacitat han de suposar l'accés a un treball escollit o acceptat lliurement per aquestes persones, en igualtat de condicions amb els altres treballadors, i en un mercat i un entorn laborals oberts, inclusivament accessibles.

Perquè, senyors consellers, la supressió del contracte de baix rendiment és un objectiu comú que tots compartim i en el qual tots estem treballant i no és el patrimoni exclusiu de ningú, de cap partit ni de cap grup parlamentari malgrat alguns s'hagin volgut atribuir aquesta exclusivitat segons hem pogut veure avui en alguns mitjans de comunicació.

Per un altre costat, es reconeixen per primera vegada els permisos dels assalariats que han de tenir cura de fills malalts o amb discapacitat, o el descans dels assalariats en els supòsits d'acolliment familiar, i no només de paternitat, maternitat o adopció. I, en general, la regulació dels permisos i descansos es perfecciona, la qual cosa ha de repercutir en una millora de la conciliació de la vida laboral i personal o familiar. En aquesta línia, convé posar de relleu l'ampliació del descans per maternitat de setze a vint setmanes, el qual d'altra banda s'amplia en dues setmanes més per cada fill si la mare o l'infant pateixen una discapacitat. Com també l'ampliació de dues a quatre setmanes del descans de la parella legal, que substitueix el descans per paternitat amb l'objectiu de donar cabuda a les noves realitats familiars existents. En aquest cas, el descans de la parella legal també s'amplia una setmana més si l'infant té una discapacitat. A més, aquestes millores en el règim dels descansos també es traslladen al descans per adopció.

En el mateix sentit, també s'amplien els permisos per cura d'un fill nounat, i es possibilita la compactació

d'aquest permís d'acord amb l'empresari, s'afegeix un dia al permís per mort d'un familiar si l'enterrament és a l'estranger, i un dia més en cas d'infantar l'esposa o d'adopció, que es converteixen en cinc dies en cas que el part hagi sigut per cesària.

La millora de la seguretat jurídica a què s'ha fet referència anteriorment també es deriva d'una regulació més detallada, mitjançant aquesta Proposició de llei, de la jornada laboral, del càlcul dels salaris, i de les modalitats i formalitats inherents a la finalització de la relació laboral. En aquest sentit, la nova regulació relativa als acomiadaments és coherent amb la millora de la situació econòmica i social actuals, i introdueix mecanismes prudents i moderats de flexibilització que tenen com a finalitat incentivar la contractació i millorar l'ocupabilitat dels assalariats. A tall d'exemple, en el cas de l'acomiadament no causal, no s'altera el nombre de dies per any ni el màxim de dies que conformen el càlcul de la indemnització, i només es redueix el preavís de 90 a 30 dies, atès que és un fet notori que en la majoria dels casos aquest preavís no es fa efectiu i se n'havia desvirtuat, per tant, la raó de ser.

Pel que fa al règim sancionador de la Proposició de llei, s'incorpora un nou catàleg de sancions derivades de l'aprovació coetània de la Llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu, que garanteix per primera vegada l'exercici dels drets de vaga i de tancament patronal, entre altre mesures de conflicte col·lectiu.

La Proposició de llei que ens ocupa suposa un avenç destacable i introdueix canvis significatius també en l'àmbit dels drets col·lectius dels assalariats i de la negociació col·lectiva. En efecte, tal com s'explica en l'exposició de motius de la norma, potser aquest és l'àmbit on el Codi de relacions laborals vigent ha produït uns resultats menys exitosos, atès que a criteri del Govern es van regular uns mecanismes de representació i negociació col·lectiva més aviat propis de sistemes de relacions laborals en què hi ha una presència important de mitjanes i grans empreses, la qual cosa no és el cas del teixit empresarial andorrà en què imperen les petites empreses. A més, el fet que no faci ni tan sols deu anys que aquests drets col·lectius existeixen al nostre país, i el nivell elevat de rotació d'assalariats a les empreses, tenint en compte l'estacionalitat important existent en els sectors productius cabdals del turisme i el comerç, són altres factors que han contribuït a resultats no suficientment satisfactoris, tant pel que fa al nombre de delegats dels assalariats escollits com pel que fa al nombre de convenis o acords col·lectius subscrits.

Per aquest motiu era necessari adoptar tot un seguit de mesures amb la finalitat de facilitar, fomentar i

afavorir la convocatòria d'eleccions per escollir representants dels assalariats a les empreses, la qual cosa porta a terme aquesta Proposició de llei. Tres exemples en són la reducció del nombre mínim d'assalariats per escollir representants dels treballadors a les empreses en relació amb el règim vigent; l'ampliació de les atribucions i les garanties d'aquests representants, i el fet cabdal que s'encomani al Govern la convocatòria d'eleccions per designar delegats dels assalariats i els comitès d'empreses en un termini breu de temps, un cop entri en vigor la Llei qualificada de relacions laborals. En aquest ordre d'idees, convé assenyalar que el comitè d'empresa constitueix un nou òrgan de representació pensat per a les empreses amb un nombre més important d'assalariats, i es crea també amb l'objectiu de millorar la representació col·lectiva dels treballadors.

D'altra banda, pel que fa a la negociació col·lectiva, també s'ha volgut adaptar a la idiosincràsia del nostre país, i, per tant, la Proposició de llei incideix molt més en els convenis i acords col·lectius negociats i aprovats en l'àmbit empresarial, sense deixar de banda però els que puguin tenir caràcter sectorial o intersectorial, en els casos escaients.

Finalment, és important posar de relleu que la Proposició de llei obre la porta a la creació futura d'un fons de capitalització com a instrument que s'ha de nodrir de les aportacions d'empresaris i assalariats, i que pot servir per respondre de forma adequada a contingències diverses en el marc del desenvolupament de la relació laboral i de la finalització del contracte de treball.

En definitiva, el Govern considera que la Proposició de llei qualificada de relacions laborals promou un marc legislatiu en matèria de relacions laborals plenament adaptat a les necessitats econòmiques i socials actuals del nostre país i a les especificitats que el caracteritzen, intenta trobar solució a les problemàtiques que l'aplicació pràctica del Codi de relacions laborals vigent ha evidenciat en els darrers anys, i, alhora, és conforme amb els compromisos internacionals subscrits. Així, aquesta Proposició de llei, juntament amb la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal i la Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu, han de ser els fonaments del nou ordenament jurídic laboral en els pròxims anys, i constituir el marc de referència d'un nou període de creixement econòmic i social per al nostre país.

Per tot l'esmentat anteriorment, el Govern emet un criteri favorable pel que fa al contingut de la Proposició de llei qualificada de relacions laborals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Intervé ara per presentar la Proposició de llei en representació del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Josep Anton Bardina Pau.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata presenta avui davant el ple de la Cambra i debatré així la seva presa en consideració, la reforma laboral.

Ho fa presentant 3 textos separats i alhora interconnectats, que tenen com a principal objectiu modernitzar el nostre país en matèria de codificació laboral.

Tal com es va acordar debatrem la presa en consideració dels 3 textos de manera separada. Així, doncs, la meva intervenció serà per la primera de les 3 lleis, la que fa referència a la llei qualificada de les relacions laborals.

Abans però, permeteu-me que faci dues puntualitzacions que em serviran per a les 3 lleis, i que fetes ara, ja no caldrà que les torni a repetir.

La primera: d'agraïment. En primer lloc, vull agrair en nom del Grup Parlamentari Demòcrata a tots els organismes i col·lectius que han volgut formar part, d'aquest procés participatiu que hem fet abans d'entrar a tràmit parlamentari uns textos que puguin ser ara sí, treballats i debatuts des dels diferents posicionaments o ideologies polítiques presents a la Cambra. Aprofitar també per dir que no sempre s'han pogut satisfer les peticions que ens han fet, però analitzades una a una, moltes d'elles han acabat formant part dels textos que s'han entrat finalment a tràmit.

I en segon lloc, fer esment al retard en el compliment d'una de les promeses electorals de DA, així com a d'altres compromisos contrets i que encara no s'havien respost o solucionat. Avui, amb la presentació d'aquestes 3 lleis laborals ho fem.

Han passat més de 40 anys des que Andorra reglamentava per primera vegada les relacions laborals, ho feia en un decret de 13 articles l'any 1974. Des d'aleshores, la legislació laboral ha anat evolucionant i modernitzant-se contínuament per tal de donar resposta efectiva a les problemàtiques i situacions sorgides de les noves necessitats de les relacions laborals.

Un important pas es va fer amb la Llei del contracte de treball de l'any 2003, que ordenava de manera clara les relacions laborals i les adequava a la realitat

sociolaboral del nostre país, alhora que també s'adaptava als preceptes marcats per la carta social europea. Cinc anys més tard va arribar una nova modificació legislativa en l'àmbit laboral. El 18 de desembre del 2008, aquesta Cambra aprovava la Llei del Codi de relacions laborals, norma vigent actualment.

Aquesta norma encetava un camí de modernització de la legislació laboral, adequant-la a la realitat i necessitats presents i futures d'aquell moment. Aquesta Llei va representar una fita històrica en el desenvolupament de la representació social en l'àmbit laboral, regulant per primera vegada al Principat d'Andorra els drets de representació col·lectiva i de reunió dels treballadors, així com establint les bases per a la creació i el desenvolupament dels convenis i acords col·lectius d'empresa, de sector o fins i tot, intersectorials.

Ara, passats més de 9 anys des de l'aprovació de la Llei del 2008, el que fem avui des del Grup Parlamentari Demòcrata, és presentar una nova adequació i modernització de la nostra legislació laboral.

Per això, tot i la gran quantitat de canvis i novetats que presentem, la Proposició de Llei respecta en bona mesura l'estructura organitzativa de la Llei del 2008, i així poder observar de manera clara que la legislació que presentem no suposa cap trencament amb la legislació anterior, sinó que més aviat té com a objectiu principal el de respondre a l'evolució lògica i constant de la legislació en l'àmbit de les relacions laborals.

Així doncs, i de manera general, el text que presentem pretén dinamitzar, flexibilitzar i desenvolupar encara més, les relacions laborals. I ho fa a partir d'aprofundir en la clarificació i aplicació de conceptes i procediments de la norma. No és fàcil adaptar una única norma que doni resposta a les característiques del nostre mercat laboral i a la realitat del nostre país. No és fàcil donar cobertura sota un mateix text legislatiu a la diversitat d'àmbits i sectors laborals, de famílies professionals, de tipologies contractuals, o de fins i tot, de l'horari laboral diferent que cada contracte pot tenir.

I alhora cal adaptar la normativa als compromisos adquirits a nivell internacional i vetllar de manera clara i ferma per la millora de la protecció social, assolint així un major grau de conciliació entre els diferents àmbits que conformen la nostra vida.

Volem adaptar encara més la legislació a la realitat andorrana. I alhora volem també una actualització i una major homologació als tractats i convenis internacionals, als principis de la carta social europea

així com a les recomanacions d'organismes internacionals especialistes en la matèria.

El text proposa una major adequació a les noves necessitats de contractació laboral, apostant per una modernització, una diversificació i una major flexibilització en aquestes contractacions tot vetllant i establint una major seguretat jurídica i una major garantia en el compliment dels drets i deures de les parts.

Un altre aspecte que vull esmentar del text que presentem, és l'adequació total de la normativa laboral a la convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitats. Conveni que aquesta Cambra va ratificar l'any passat.

La Llei, formada per 164 articles s'estructura sota 7 títols i 12 disposicions, i que pretén entre d'altres:

Pel que fa als contractes laborals:

Valorem com un pas molt important, l'establiment del contracte per escrit, sigui quina sigui la tipologia contractual. Assegurant així una major protecció i seguretat jurídica, i un clar establiment de les condicions laborals i el seu compliment.

Delimitar amb més claredat els diferents tipus de contractes sota dues úniques modalitats: segons la durada del contracte o segons la tipologia contractual.

Adaptar al màxim els contractes per donar resposta a les necessitats de l'estructura productiva del país.

La Llei contempla la creació de noves tipologies de contractes que responen a la nova situació del mercat laboral, i especialment en franges d'edat o en col·lectius que fins ara no s'hi havia incidit. Mesures de flexibilitat que poden tenir conseqüències molt positives en la línia d'ampliar la vida laboral de l'assalariat, en un context de millora de la qualitat i de l'esperança de vida propis del segle XXI.

Pel que fa referència als aspectes socials, als permisos i a la conciliació familiar:

Es contempla per un costat una ampliació d'alguns dels permisos ja existents actualment, així com la creació de nous permisos per atendre situacions familiars concretes.

Cal fer una especial menció al nou permís per tenir cura d'un menor hospitalitzat.

Un nou pas endavant cap a la conciliació el trobem en l'ampliació de la baixa de maternitat passant de 4 a 5 mesos i establint una baixa de paternitat d'1 mes, podent-ne gaudir indistintament els membres que conformen la parella.

Permisos i baixes que es traslladen per igual quan parlem d'un part natural, d'un procés d'adopció o d'un procés d'acolliment familiar.

Un altre pas important en l'aspecte social de la Llei el trobem en l'establiment de l'equiparació dels matrimonis a totes les "situacions de fet legalment reconegudes" i reconeixent els drets independentment de, sigui quin sigui, el sexe dels progenitors.

Una especial menció al reconeixement, com ja hem dit anteriorment als drets i les necessitats de les persones amb discapacitats, apostant per la plena inclusió i la igualtat en tots els àmbits laborals.

Uns permisos que també s'adaptin i s'amplien en matèria específica de representació dels assalariats.

Pel que fa a les indemnitzacions:

Aquí també proposem canvis. Es canvia el sistema de càlcul d'alguna tipologia d'indemnització i es rebaixa la figura del preavis. Canvis que responen com ja s'ha dit anteriorment, a la finalitat d'incentivar la contractació i millorar l'ocupabilitat i que no s'allunyen gaire dels models i preceptes aplicats pels països europeus més avançats en matèria laboral.

Cal fer també una especial atenció a les millores que aporta el text pel que fa a la representació col·lectiva dels assalariats:

S'adequa la normativa a la realitat del teixit empresarial andorrà, format majoritàriament per "petites i mitjanes" empreses.

Es modifiquen, a l'alça, el nombre de representats en relació al nombre d'assalariats que té l'empresa, i s'endrecen les hores de dedicació a l'activitat representativa.

La Llei afavoreix els mecanismes de la representació dels assalariats i potencia la figura dels representants com a claus per encarar amb èxit els processos de negociació col·lectiva, des dels acords d'empresa fins als convenis intersectorials.

Conscients de la importància de la representació dels assalariats la Proposició de Llei reconeix el dret de promoure eleccions dels assalariats i insta al Govern a convocar-les de forma subsidiària si no es fan.

Finalment vull fer una menció especial al "Fons de Capitalització", que com diu el criteri del Govern: obre una porta a la creació d'un instrument de capitalització que pugui donar resposta i complementarietat a situacions concretes de les relacions laborals. Des del nostre grup parlamentari entenem que aquest és el camí que s'ha de seguir i en consonància amb les properes modificacions legislatives, s'haurà de tenir present.

Per tot l'exposat només em queda demanar a les conselleres i als consellers de tot l'arc parlamentari que vulguin donar el seu vot favorable a l'acceptació

d'aquesta Llei i poder iniciar així el treball polític en comissió.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Comencem amb les intervencions dels grups, pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a la presa en consideració la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals.

El Sr Bardina i el criteri de Govern, a través del ministre, favorables com no pot ser d'una altra manera ja ens han explicat les seves bondats.

A mi em permetran que em centri potser amb els aspectes que no són tan bondadosos i que alguns d'ells em preocupen, i inclús alguns, podríem dir que negatiu. Com que tampoc dispo de massa temps, em centraré amb alguns molt concrets.

Primer vull explicar quins són els reptes essencials dels drets socials i laborals i són:

Que el desenvolupament econòmic ha de ser el resultat d'un gran procés econòmic i social i ha d'assegurar la lluita contra la pobresa i l'exclusió social, augmentar la protecció dels col·lectius més vulnerables i evitar la disminució de les proteccions socials.

I el passat divendres es va adoptar el Pilar Europeu dels Drets Socials per part de la Unió Europea, a Göteborg, que consisteix en donar als ciutadans uns drets socials nous i més efectius, i es basa en vint principis estructurats en tres categories: Igualtat d'oportunitats i d'accés al mercat de treball; condicions de treball justes, i protecció i inclusió social.

I concretament el seu capítol segon està dedicat a promoure unes condicions de treball justes a través del treball segur i adaptable, fomentar els contractes indefinits, el treball de qualitat, la protecció en cas d'acomiadament, i d'una indemnització adequada en cas de no justificat.

Aquesta setmana també el Sr Draghi (president del Banc Central Europeu) ha dit que els salaris no es troben a l'alçada de la recuperació econòmica, i la baixa qualitat de l'ocupació és una de les raons per les quals els salaris no augmenten, en vista d'aquestes millores.

Dit això, i vist que els nostres salaris es troben molt per sota del nivell de vida que existeix a Andorra i aquests no han augmentat tot i els brots verds, em pregunto:

Per què cal abaratir l'acomiadament injustificat?

Quin és l'objectiu?

A qui beneficia?

Tots els estudis demostren que la qualitat en el treball es tradueix en millora de la productivitat.

Que no ens omplim la boca dient que hi ha millora econòmica?

Una millora que no ha estat fruit de cap reforma laboral.

Sabem quins tipus de contractes gaudeixen els treballadors d'Andorra? Si són indefinits o temporals?

Amb la reducció dels terminis de preavis i l'abaratiment de l'acomiadament estem copiant un model fracassat al país veí del sud en el qual es pot acomiadar als treballadors sense cap limitació i al gust de l'empresari.

Jo entenc les reformes com un treball per construir i conquerir drets i no per perdre el que ha costat molt d'aconseguir.

Aquest tema és un dels punts claus negatius de la reforma, ja que s'introdueix sense el diàleg social necessari que l'avalí.

I sens dubte provoca indefensió als ciutadans.

I clar que ens diuen que respecte a la Carta Social Europea revisada, ja que sap perfectament que l'article 24 d'aquesta Carta no està adoptat per Andorra i és l'article que parla de la protecció a l'acomiadament.

Però li recordaré que un bon jutge pot fer una interpretació transversal de les disposicions de la Carta Social Europea de 1961 per fer complir preceptes de la Carta Social Europa revisada, tot i no trobar-se ratificada o a través de la jurisprudència del propi comitè.

Penso, i ja acabo que amb els punts negatius d'aquesta reforma es vol promocionar la precarietat i la temporalitat laboral, i sincerament no estic disposada a acceptar-ho.

Per aquest motiu centraré els meus esforços a modificar aquests articles via esmenes a l'articulat per millorar les condicions dels treballadors i treballadores, per lluitar contra la precarietat i en favor dels treballs de qualitat, i que ara voti a favor de la seva presa en consideració no vol dir de cap manera que avalí aquesta reforma ni que al final, al text resultant li doni suport, ho faig perquè reconec

que existeixen certes millores, moltes d'elles millorables, i que amb les esmenes intentaré modificar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei qualificada de relacions laborals presentada pel Grup Parlamentari de DA, després d'haver estat anunciada en reiterades ocasions per part del grup de la majoria al llarg d'aquesta legislatura i també la passada, finalment ha vist la llum.

És obvi que en el moment actual esdevenia imperatiu adequar el marc legislatiu més enllà del Codi de relacions laborals vigent adaptant-lo a la realitat del moment, i més especialment a la realitat econòmica d'avui dia, suplint les mancances i també els defectes de l'actual legislació, tenint en compte les aportacions dels sectors assalariats i dels empresaris, però també dels drets associats als cònjuge i familiars directes d'uns i altres.

Així podem convenir que es supleixen algunes de les mancances de la legislació actual, adaptant part dels requisits de la Carta Social Europea revisada, s'introdueixen mecanismes inexistents i alhora necessaris com els convenis col·lectius, i en certs aspectes es dona més seguretat jurídica a les diferents modalitats de contractació.

Malgrat es reconeixen els drets de les persones amb discapacitat, o s'amplien els drets o les facilitats per a les baixes de maternitat per als dos cònjuges, o l'assistència per causes de malaltia i desplaçaments, el text presentat no satisfà plenament aquests supòsits.

Per altra banda i considerant la particularitat del nostre país en el sentit que les persones que perden la seva feina, no poden gaudir d'un model que assegurí uns ingressos mínims adaptats al nivell de vida d'Andorra, tal com es fa en els països del nostre entorn proper, més enllà de la prestació temporal per recerca de feina, la proposició de llei pot representar un retrocés social en determinades circumstàncies pel que fa a les modificacions introduïdes per acomiadament, causal i no causal.

Després de mesos i anys de treball sobre aquesta proposició de llei, podríem esperar un resultat millor.

Tenint en compte que la proposició de llei presentada és mereixedora d'un gran nombre d'esmenes que al meu entendre poden millorar substancialment el text, votaré favorablement la seva presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers socialdemòcrates del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

En aquesta primera ronda d'intervencions ens referim a la primera de les proposicions de llei laborals: la reforma del Codi de relacions laborals.

Vostès, Srs. de DA, ens presenten una llei que segons la seva pròpia exposició de motius, busca adaptar-se a l'evolució de les relacions laborals i econòmiques, adaptar-se a l'evolució de la societat i als neguits exposats per les empreses i els treballadors.

També pretén dinamitzar i desenvolupar les relacions laborals, ampliar les modalitats de contractació per adaptar-les a les característiques del nostre mercat de treball.

Llegit així, sembla una reforma amb bones intencions i pot semblar orientada des d'una bona perspectiva.

Malauradament nosaltres ens ho mirem des d'un altre prisma i hi veiem unes conseqüències fortament perjudicials per molts dels nostres ciutadans. Malgrat vostès apunten una millora de l'economia però pel que ens arriba a nosaltres, la situació no està com per tirar coloms.

L'escenari de crisi continua ben present i moltes famílies ho estan passant malament. Els salaris són baixos, a través de les respostes a les preguntes de la consellera Bonet ens en assabentàvem la setmana passada.

Estem en un país en què a dia d'avui, en ple segle 21, els nostres ciutadans encara no disposen d'una prestació d'atur. Una prestació que ajuda a aquelles persones que es queden sense feina a parar el cop en cas de pèrdua del seu lloc de treball.

No la tenim i veient els salaris i el cost de la vida a Andorra, sabem que és molt difícil per molta gent haver pogut fer un coixí econòmic per afrontar una gran patacada, com pot ser la pèrdua del lloc de treball d'un membre de la família.

Aquí, com arreu sabem que costa molt retrobar feina a una certa edat per totes aquelles persones que s'han quedat a l'atur.

A més cada dia més, sabem que les feines poc qualificades van desapareixent i desapareixeran cada dia més per l'aparició de noves tecnologies i de noves maquinàries; que fan que la intervenció humana vagi pel camí de ser cada cop menys necessària.

El mercat de lloguer està pels núvols i ara més que mai.

Tenir dret a prestacions socials en aquest país, pot arribar a ser missió impossible; pels requisits que el Govern demana i que poden fer que per posseir un habitatge o un vehicle ja no se't pugui ajudar en res. I això sense haver mencionat encara la famosa llei social i sociosanitària i el seu famós LECS que encara complica més la cosa; ja que el Govern abans de donar un cop de mà a algú, l'escanejarà a ell i a tota la seva família: els pares, els fills, els néts...

Uns requisits que més enllà de convertir el procediment en una odissea, pot arribar a immiscir-se en la intimitat i les relacions familiars d'una manera més que invasora.

A més, avui dia i ho reclamàvem fa poc en el darrer debat d'orientació política, ens sembla més que mai imprescindible tenir en mà un estudi del cost de la vida a Andorra.

Un estudi imprescindible abans de poder plantejar reformes legislatives que afecten el poder adquisitiu dels nostres ciutadans. Com ho poden ser les indemnitzacions en cas d'acomiadament, la remuneració a la baixa de les hores extres i moltes de les mesures que estan incloses en aquesta reforma del Codi de relacions laborals plantejada pel grup parlamentari de la majoria, que és el grup que dona suport a Govern.

Un grup que dona suport a un Govern que és el de tots els andorrans (no ho oblidem) i que ha de treballar perquè tota la ciutadania andorrana pugui viure en unes condicions bàsiques i dignes.

De fet, nosaltres creiem que DA hauria d'haver estudiat les condicions reals de vida dels nostres ciutadans. Sabem que no ho han fet, i senzillament no ho han fet, pel fet que sabem que no disposen d'eines per avaluar la situació, en tot cas, no disposen de les eines suficients i necessàries.

I aquesta és una primera reflexió important que posem ara i avui a sobre la taula.

Srs. de DA, vostès tiren endavant una reforma important de les normes laborals d'aquest país sense haver buscat abans tenir interlocutors vàlids i legítims de la part treballadora, sense haver instaurat abans uns sindicats, uns representants dels

treballadors capacitats pels recursos econòmics, temporals i de tota mena a la seva disposició. Uns representants dels treballadors que puguin fer el contrapès dels posicionaments de la part patronal, que evidentment són totalment legítims.

Així, avui DA es tira al buit, sense tenir la capacitat d'avaluar les conseqüències de les seves accions, cedint potser a les pretensions d'una part de la relació laboral i deixant-ne la part més fràgil a l'estacada. Sí senyors, deixant a l'estacada a la part treballadora.

Així doncs ens trobem en front d'una reforma que un cop més, -vostès Srs. de DA en comencen a ser especialistes-, fomenten la precarietat, donen la mà a regularitzar-la, la liberalitzen i afebleixen així la part assalariada.

I com ho fan?

Doncs ho fan pujant per exemple a tres els encadenaments de contractes temporals. Abans eren dos, abans d'arribar a un contracte indefinit.

Flexibilitzen els contractes de treball creant més i més figures de contractes temporals.

Fan l'acomiadament més fàcil i més barat amb la reducció del preavis de 90 a 30 dies per l'acomiadament no causal, perjudicant així l'assalariat que guanya sous baixos i que no té prestació d'atur, ho deia abans.

Fan treballar més hores als menors, -de 30 hores d'abans, ara 40-, tot i obligant-los després de manera contradictòria al nostre sentit, a fer un mes de vacances a l'estiu quan potser aquest treball ajuda a la família i a més, per segons quins joves, Srs. de DA, és millor que estiguin treballant en una feina adaptada a la seva edat a l'estiu, que estar tot el dia al carrer.

Treuen temps de repòs entre les jornades de treball sense explicar massa quin sentit té aquesta reducció, quan segurament aquesta mesura s'hauria de plantejar en un sector específic. Ara amb això podran perjudicar algunes persones que la seva feina no requereix això.

Pugen els anys per tenir dret a una excedència per tenir cura d'un malalt: ara són tres anys en lloc de dos. Què volen que els hi digui!!! Realment és necessari, es posen vostès a la pell de la persona que ho necessita?

Baixen el preu de l'hora extraordinària. Una mesura més que va en contra del treballador que veu empobrir-se el seu nivell de vida.

Extingeixen per llei el contracte laboral de la persona amb edat de jubilació i això pot ser un problema ja que aquesta persona pot necessitar el

sou íntegre per tirar endavant i a més en molts casos aquesta mateixa persona pot ser un pilar econòmic familiar.

I si bé preveuen una figura contractual per seguir treballant després de la jubilació, ho fan a costa de treure tots els drets guanyats durant una vida treballant. Potser caldria haver assegurat abans un sistema de pensions dignes. Ningú o poques persones treballen per gust fins a edats avançades. La majoria dels qui ho fan, treballen fins a edats avançades i ho fan per obligació.

Redueixen també vostès la indemnització per acomiadament indegut, injustificat i improcedent. I això ni ho entenem ni ho acceptem. No podem compartir que a través d'aquests canvis que proposen vostès, es pugui arribar a premiar aquells patrons que fan malament les coses. I miri'n, hi ha moltes més coses que ara no tinc temps de comentar, però déu n'hi do no!

I a més, sí que aprofito l'ocasió per dir que algunes qüestions del redactat de la llei no estan ben treballades, hi ha col·lisió de normes, i un exemple és l'article 19. Hi ha remissions inadequades, i dono també un exemple, l'article 82.5. I miri'n, no és que ens agradi haver-los de dir això, però és que ens ho hem hagut de sentir unes quantes vegades i la darrera va ser quan vam presentar la llei de l'emprenedoria.

A veure, certament no tot és negatiu ja que algunes propostes, -poques però sí algunes-, ens semblen interessants.

Ens agrada la seva proposta d'allargament de la baixa de maternitat. Tot i que, sí que direm que pujar la durada d'aquesta baixa està molt bé, però cal tenir en compte que més enllà d'aquests primers mesos de vida de l'infant, cal poder tirar endavant la família i amb totes les retallades que vostès plantegen serà molt difícil.

Reconeixem com un avançament al que hi havia fins ara, que hagin recollit el concepte del permís no retribuït en cas de malaltia molt greu o hospitalització de llarga durada d'un fill menor de divuit anys o per intervencions quirúrgiques, tot i que per nosaltres el nou dret es queda curt, i bastant curt.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, vaig acabant Sr. síndic.

Ja tindrem ocasió de tornar-ne a parlar.

També ens agrada veure mesures per afavorir la contractació de les persones amb discapacitat. I algunes coses més que també hi ha.

Ara bé, encarant ja la conclusió, pensem que vostès han fet un bon exercici de disfressar retallades de drets amb algun caramellet, que pot estar bé, però que no amaga la misèria final.

Ja sé que això no els hi agradarà, tot i que no entenc el perquè, però aquesta llei és la típica llei de la dreta més pura.

Una llei vista únicament des del prisma de la patronal que és legítim que vostès la defensin però parin ja, si us plau, d'auto qualificar-se de centre, progressistes o amb sensibilitat social, ara ens ho deia el Sr. ministre, Xavier Espot, que no enganyen a ningú!

Ho deia abans i ho torno a dir ara, aquesta llei instaura més precarietat, dóna la mà a regularitzar-la, liberalitzar-la i afeblir cada dia més la part assalariada.

Vendre aquesta proposició de llei com un avenç és una enganyifa pels treballadors del nostre país.

I ja acabo Sr. síndic, com a conclusió i per tot l'exposat, anuncio el nostre vot negatiu a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

El Codi de Relacions laborals anterior ens semblava ja deficient en molts aspectes però ara aquesta modificació ens amoïna encara més per les conseqüències nefastes que comportarà per moltes persones.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molts gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Això de parlar al final no sé si queda gaire cosa a dir. Voldria comentar en principi una visió general que nosaltres tenim en relació a les tres lleis, perquè sí que entenem que s'han presentat conjuntament, perquè estan molt vinculades i perquè s'ha manifestat una voluntat de poder lligar sobre tot en la qüestió de les negociacions col·lectives fins on es pot arribar, fins i tot per l'última que parlarem al final del dia en cas necessari de com poder arribar a una vaga o a una tancament patronal. Entenc que hi ha tota una correlació entre les tres lleis que s'han presentat.

Nosaltres pensem que és important obrir aquest debat a la Cambra en relació al desenvolupament d'una sèrie de drets i deures, individuals i col·lectius, de treballadors i empresaris.

Pensem que el debat d'aquestes lleis serà llarg, no avui entenc sinó perquè avui és la presa en consideració, sinó perquè tal i com ja han manifestat els altres companys hi haurà molta feina a fer i per tant, entenc que la meua presentació ara serà una mica més relaxada i també més breu.

Nosaltres pensem, de fet hem sentit molts comentaris aquests dies en relació a aquestes propostes.

Com ja és habitual el grup de la majoria que ha fet les proposicions de llei doncs insisteix i afirmarà que s'han tingut en compte les aportacions dels col·lectius que manifesten que per un altre costat ells manifesten, aquests col·lectius que segurament això no ha estat així. I bé això, ja hi estem acostumats a veure doncs que s'agafen algunes coses, altres no, però que sens dubte en aquest cas hi ha una gran quantitat de persones, com són la gran majoria d'assalariats que per no tenir representació doncs difícilment hauran pogut expressar els neguits. Per tant, seria important ser sensibles en aquesta qüestió.

Més enllà de tot això hem de ser conscients que a Andorra no tenim tradició en el desenvolupament de totes aquestes qüestions laborals. L'històric que tenim des del 2008, tal i com es reconeix ja en les mateixes lleis, no ha donat molt bons resultats en algunes qüestions.

Tant empresaris com treballadors en general el que volen és que es compleixin els compromisos adquirits per l'altra part, que la feina es faci, que al que li toca pagar pagui el que toca i quan toca, que els acords dels temps estipulats, i que també el treballador compleixi amb l'acordat.

Això que és una visió tan simplista del que haurien de ser les relacions laborals, sabem que no és així i que per tant, sempre és molt més difícil.

De fet, tradicionalment, i fins que Andorra ens va arribar com a tot arreu la famosa crisi, que també pensem que no està superada, si algú no estava d'acord, normalment anterior a aquesta crisi, doncs l'empresa en què un treballava doncs no tenia perquè entrar a discutir, ni agrupar-se amb alguns altres assalariats, podia marxar a l'empresa del costat, tenia feina, sovint amb millors condicions també, i teníem un moment de bonança en què no hi havia necessitat d'arribar a aquests acords col·lectius. Per això també en aquell moment l'empresariat patia molt de la contínua rotació del personal i com a conseqüència també de la impossibilitat a vegades d'oferir millors serveis.

La crisi no va ajudar a cap sector, va transformar l'escenari en un entorn poc o gens regulat, i per tant amb poques eines per respondre a moltes situacions.

Ara, dins d'aquest debat necessari, pensem que s'hauria de fer un esforç per tal que el desenvolupament dels drets i deures que es cerca no siguin una càrrega excessiva per a ningú, sinó una ajuda per obrir portes d'entesa entre uns i altres, i aconseguir que la reestructuració del mercat, tal i com l'estem vivint ajudi a crear tota aquesta nova cultura laboral per poder facilitar totes aquestes relacions.

Nosaltres considerem que el plantejament de les tres lleis en general és positiu en alguns aspectes i en d'altres no, però també necessari.

Veiem positiu que s'ajudi a complir o que s'intenti complir en part d'alguns compromisos adquirits per exemple amb el Consell d'Europa i en relació als drets dels treballadors que sempre i que abans el ministre també ha comentat.

Trobem important abordar de forma moderna les relacions entre empreses i treballadors, entre sindicats i patronals, així com la possibilitat de noves modalitats de contractacions, però amb criteris clars en relació també als permisos, les baixes, les excedències. Veiem positivament que s'amplien certs períodes de descans sobretot en relació a la maternitat i paternitat i en definitiva, ficar fil a l'agulla en moltes qüestions que estan pendents de resoldre o de clarificar. En part, per una legislació que fins ara, com he mencionat, era poc concreta en el marc d'algunes qüestions en les relacions laborals, força feixuga en el cas de les llibertats sindical per exemple, i en altres per la inexistència, com podem parlar més endavant, en relació als drets de vaga i del tancament patronal.

Centrant-nos en la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals diré que valorem positivament el plantejament en relació concretament a les negociacions col·lectives. Pensem que és molt important establir les vies perquè els treballadors i els representants dels mateixos, i dels assalariats i també dels empresaris, tinguin vies de diàleg continu i que es puguin així donar les millors sortides per tots dins de l'àmbit laboral.

Pensem que ara mateix és una mica més ampli, més entenedor, més concret i també veiem positiu l'ampliació en el nombre de setmanes per exemple en relació al descans per maternitat i paternitat. També trobem encertat haver adaptat algunes definicions a la realitat de la vida de les famílies d'avui en dia, superant alguns termes que van més enllà del cònjuge o de la persona unida per una situació legal de fet equivalent, afegint parella legal

com una definició més clara i adaptada o, altres qüestions, com per exemple el contracte d'inclusió sociolaboral.

Per un altre costat, encara que compartim el fet de disposar de més flexibilitat de contractació, pensem que potser 14 modalitats diferents potser no calen... i no sabem si són necessàries i en algunes ens generen dubtes. No voldríem que s'obris l'opció a la creació de contractes de mala qualitat i tampoc ens agradaria facilitar el fet de tenir joves contractats com a passants o becaris sense arribar a cap compensació per la feina que fan, que passa sovint dins de la Unió Europea, que salten d'una empresa a una altra únicament per tenir una línia en el seu currículum i mai no se'ls gratifica justament per la feina que ofereixen.

Tampoc no tenim clar el tanteig que es fa en relació als contractes de la continuïtat de la vida laboral de la persona assalariada de més enllà dels 65 anys. Pensem que és un debat que haurem de tenir de forma més clara i definida. Si estem parlant d'allargar la vida laboral més enllà dels 65 en tots els sectors laborals, en totes les circumstàncies, com afectarà també a la Caixa Andorrana de Seguretat Social? Com afectarà a les persones que es sentin en aquesta situació? En el nostre criteri entenem que la continuïtat sempre ha de ser pactada i de mutu acord en els sectors que sigui viable i amb plena llibertat per ambdues parts.

Pensem que tindrem ocasió de parlar dins de la comissió mitjançant també les esmenes en relació a altres qüestions com els acomiadaments o les sancions plantejades pels empresaris o pels assalariats, les fórmules que hi ha per reduir la conflictivitat o incentivar les contractacions pensem que les haurem de debatre.

Per totes aquestes raons pensem que el debat és necessari i votarem a favor de la seva presa en consideració, tenint en compte que encara que en qüestions de fons podem estar d'acord ens tocarà acordar més àmpliament el com arribar-hi fins allà.

Gràcies Sra. subsíndica.

(El Sr. síndic general ha deixat la sala)

La Sra. subíndica general:

Gràcies Sra. consellera.

Comencem el segon torn d'intervencions en el qual l'ús de la tribuna és potestatiu.

El Sr. ministre vol intervenir per part del Govern...

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sra. subsíndica.

En aquest torn d'intervencions entraré exclusivament a respondre les al·lusions, algunes de les quals sovint desafortunades, que alguns representants dels grups parlamentaris han fet a l'acció de Govern perquè, entenc doncs, que correspon rebatre les crítiques al text en relació al qual avui debatem l'admissió a tràmit, el representant del grup parlamentari que l'ha promogut.

Intentaré fer-ho de forma breu i pedagògica defugint de les etiquetes ideològiques i vàcues que tant agraden a la Sra. Gili.

Entenc que la Sra. Bonet i la Sra. Pallarés s'han centrat exclusivament com esqueia avui a analitzar el contingut de la Proposició de llei i, per tant doncs, a hores d'ara no diré res al respecte. Sí que m'agradaria, però, rebatre algunes afirmacions que han fet tant el Sr. Naudi com la Sra. Gili, perquè el Sr. Naudi ha dit que la nova llei -si ho he entès bé- suposava un retrocés social perquè aquí a Andorra no teníem la cobertura social dels països veïns llevat de, ha dit vostè, la prestació econòmica per desocupació involuntària. Jo no puc estar d'acord amb aquesta afirmació, Sr. Naudi, i el fet d'anar-ho repetint tant al seu partir com al PS no ho converteix en cert. Miri, al país veí del sud i, en concret a Catalunya, el topall màxim de prestacions socials no contributives que es pot percebre és de 400 euros mensuals i tot just ara s'ha començat a iniciar el debat al tomb d'una possible renda mínima garantida, una renda mínima garantida que nosaltres ja tenim consolidada en el nostre país des de l'any 2014 i que no és precisament o que no pot assolir precisament el topall màxim de 400 euros mensuals sinó que pot arribar al salari mínim i, per tant, a partir de l'any que ve 1.000 euros i una mica més.

Pel que fa a la Sra. Gili, bé més enllà de la discussió típica i habitual sobre la qüestió dels familiars obligats que jo crec doncs, que l'hem analitzat i debatut àmpliament, ha dit una sèrie de coses que des del meu punt de vista també són falses: d'una banda, ha dit que en aquest país no teníem prestació d'atur, i crec que això no és exacte, no tenim una prestació contributiva d'atur però sí que tenim una prestació no contributiva que subvé a les persones que es troben en situació de desocupació involuntària i que també pot arribar a una xifra molt més important que la d'altres països perquè pot assolir en funció del patrimoni i dels ingressos aquests 1.000 euros els quals em referia abans; i també ha dit una cosa que no puc acceptar, quan ha dit doncs que tenir dret a prestacions socials en aquest país és una missió impossible perquè hi ha més de 1.000 persones que tenen dret a prestacions socials no contributives, la qual cosa és un

percentatge gens menyspreable, i a més a més ha dit una cosa que no és certa que és que si una persona té un habitatge o un vehicle ja no té accés a prestacions socials. Crec que s'ha de tenir bastanta barra per dir això quan vostès governaven sí que el fet de tenir un habitatge, fos quin fos el seu valor, això era un fet que impossibilitava absolutament per exemple l'accés als ajuts a l'habitatge de lloguer, i qui ho ha canviat hem estat nosaltres.

Per tant, entenc que aquestes crítiques no són en absolut fonamentades i crec que era necessari rebatre-les avui, aquí.

Gràcies Sr. síndic.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passaria la paraula al Sr. Bardina, pel Grup Parlamentari Demòcrata.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, intentaré contestar per ordre.

En primer lloc Sra. Bonet, agrair-li doncs el recolzament que ens donarà a les lleis per poder entrar a tràmit parlamentari i fer-li saber que efectivament el que avui fem és això, és admetre a tràmit parlamentari unes lleis que se suposa que ara els grups de la Cambra donarem el nostre parer i intentarem que des de cada grup doncs millorin aquests textos en consonància amb les nostres ideologies. Per tant, això és el tràmit parlamentari. El que és avui és això.

Sr. Víctor Naudi, també agrair-li el seu posicionament perquè també ens donarà peu a què puguem discutir i treballar aquests textos i intentarem millorar-los en tot allò que sigui possible.

Sra. Gili...

(Se sent riure)

Em deia al principi de la intervenció que no m'enfadés amb vostè. Jo no m'enfadaré... Tampoc s'enfadi vostè amb mi ara, eh?

Vostè ha fet avui una de les majors intervencions demagògiques d'aquesta Cambra des que és consellera general. I li dic així amb tot el bon rotllo. S'han quedat sense arguments... S'han quedat sense arguments, i li explico. El dia que presentava la Llei sindical -quan el PS al mes d'abril ens va presentar la Llei sindical-, vostè ens deia en un moment de la seva intervenció la futura modificació del Codi de relacions laborals m'han arribat algunes cosetes... i

vostès estan canviant tota una sèrie de temes que canviaran les condicions de treball de molts treballadors i algunes fan pensar, concretament, a uns sectors que francament no sabem qui els representarà. I deia més endavant: “*No tenen ganes de recollir drets dels treballadors*”. De totes maneres és que tampoc és molt d'estranyar, perquè vull dir que la representació que tenim a aquest Consell General és poc empàtica cap els treballadors... Ara ho entenc! Vostès són els poc empàtics cap els treballadors! El seu no d'avui a la Llei laboral tanca la porta a una modificació legislativa i a poder millorar en tot el que creguin aquestes lleis laborals.

Per tant jo entenc, Sra. Gili, que el que avui s'ha de fer és intentar posicionar-se per millorar uns textos actualment vigents i que donin resposta a les situacions del nostre camp laboral.

I a més a més, acabava dient: “*Em sembla al·lucinant el seu no d'avui i el tancament radical a la millora laboral*”... Avui l'al·lucinat sóc jo!

Sra. Pallarés, efectivament moltíssimes coses que es poden debatre, millorar, entendre i això és el que pretendrem fer en el treball en comissió i que també doncs, com vaig dir el dia que s'entraven a tràmit les lleis parlamentàries... a tràmit parlamentari les lleis, perdoneu, doncs del que es tracta és d'això d'intentar que aquestes lleis donin resposta a les situacions i amb totes elles doncs, ens hi trobaran per poder millorar aquests textos legislatius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només comentar un posicionament que no he fet en la meua primera intervenció sobre el fons de capitalització que ha quedat pendent. Jo ho lamento... Ho lamento perquè ja la passada legislatura quan es va debatre al 2013-2014 la modificació de la Llei de la CASS, en aquell moment ja va haver-hi una mica el compromís o com a mínim en comissió jo ho vaig interpretar d'aquesta manera, de què aquell no era el text legislatiu on calia incorporar-ho i que seria amb la reforma del Codi de relacions laborals on s'incorporaria. La veritat és que avui ho estem debatent, i han passat uns anys, i això ha quedat penjat.

Sí, puc entendre el que ha dit el Sr. Bardina doncs, de què s'ha de tenir present i que en futures

modificacions però, és clar, això és una expressió molt indeterminada, molt inconsistent que no dona cap tipus de seguretat i que ho deixa molt enlaire i realment és una pena que haguem perdut aquesta oportunitat d'incorporar realment un dels aspectes que penso que hagués millorat de forma molt substancial aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, per contestar al ministre. En tot cas quan feia referència, que jo ho he explicat abans, que era un retrocés social, en part, doncs bé el Sr. ministre em parlava de què aquí a Andorra les prestacions socials són, poden ser superiors en tot cas en còmput de xifres comparativament amb l'Estat veí del sud.

Bé, jo crec que el còmput total en certs casos pot ser millor però, en tot cas, no és mai comparable, i ja no entro a comparar-ho amb França amb el qual les prestacions són molt superiors. En tot cas, jo crec que no és comparable. Per què? Perquè feia referència a la prestació d'atur, no la tenim -sí que la tenim però com a desocupació involuntària. Són uns ajuts que no duren gaire temps-, però en tot cas no són comparables amb el sistema espanyol amb el qual, per capitalització evidentment, inclús abans de trobar la primera feina ja se'n poden beneficiar. Però és que amb el còmput total l'Estat veí del sud fins i tot tenen els ajuts, o ja no són ajuts sinó que tenen un sistema de sanitat universal que aquí no tenim. Per tant, la precarització o l'abaratiment de l'acomiadament pot suposar un retrocés en aquest sentit, no són comparables. És veritat que aquest abaratiment pot d'alguna forma fomentar una certa rotació a les empreses, donar oxigen a les empreses, renovació de personal... Bé, però en tot cas per altra banda, es fomenta la precarietat laboral, els baixos costos salarials que són contraris, doncs, a les recomanacions però fins i tot, a la dignitat per poder viure en aquest país amb un mínim i poder fer front a l'augment constant del cost de la vida.

Jo crec que per aquest cantó cal anar en compte. Jo crec que aquí el tema dels acomiadaments, les compensacions és una arma de doble fil i que cal anar en compte i, per tant, jo crec que s'haurà d'esmenar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, pels consellers socialdemòcrates, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, anirem per parts. Començaré doncs, per contestar el que m'ha pogut dir el Sr. ministre Xavier Espot. Vostè m'ha dit que a mi m'agraden les etiquetes... Miri, a mi les etiquetes em molesten, a qui no els agraden és a vostès. És a dir, busquen confondre la gent, ja n'hem parlat moltíssimes vegades, li deia abans vostès s'han autoanomenat: de centre, progressistes... Bé, ja ho he dit abans. És a dir, entenc que li molesti però, vull dir, vostès han d'acceptar que les mesures que plantegen són d'una dreta rànica! La flexibilitat és un tema del mercat laboral, ho hem sentit no aquí, en altres llocs, ho han dit els companys consellers i fins i tot a Alemanya fa poc llegia uns articles dels perjudicis que ha pogut provocar justament aquesta flexibilitat del mercat laboral en l'empobriment de la població.

Llavors, m'ha reprotxat -m'ha semblat entendre- que li digués coses que li havia de dir, entenc jo, al grup parlamentari... No sé, jo fins aquí em donava la impressió que vostès treballaven en un mateix projecte, el grup parlamentari i Govern.

Després, vostè em retreu LECS, li cansa... de veritat! Eh que sí? Li cansa que li parlem d'això! Doncs miri, no sé què dir-li, per a mi això és una falta de respecte cap a tota aquella gent que sua tinta per seguir tots aquests requisits que vostès han posat en pràctica. Si en parlem dia rere dia és perquè estem convençuts que és negatiu i, a més a més, ens arriba això, no? Per tant, francament aquesta desinvoltura amb la qual vostè ha dit això em sembla una falta de respecte per totes aquelles persones que han de seguir justament aquest *parcours du combattant*, em permetria dir.

Després, vostè em diu: "No és veritat que no tenim prestació d'atur"... Sí, ja ho sé! Hi ha una prestació d'atur però aquesta no és contributiva. És una prestació d'atur limitada en l'accés i en els requisits i, de fet, aquesta prestació d'atur la va instaurar el PS, justament en aquell poc lapse de temps que va estar governant i que a vostès sempre els hi agrada dir tot el que no es va fer... Doncs, això ho va fer el PS, miri el que li dic! I no vam poder anar més enllà perquè no hi havia pressupost i perquè no vam obtenir justament el suport necessari per això, perquè jo hi vaig treballar justament amb la prestació contributiva d'atur.

I a més a més li diré una cosa, és a dir, nosaltres per què volem que aquesta prestació sigui contributiva? Perquè sí és un dret i no és una caritat com vostès ho plantegen. És a dir, el que ho necessita ha d'anar allà, si us plau i per favor, demostrant tot el que faci falta... i ja veurem si se li dona. Per tant, a nosaltres ja ens agrada això, és millor que res, però no és el que considerem que hi hauria d'haver i que hi ha en tots els països democràtics que ens envolten.

Miri, a més a més, Sr. ministre també li diré que nosaltres tenim constància que molta gent està perduda pel camí. Vostè diu que es donen moltes prestacions... Bé, que se'n donin ja està bé, senyal que són necessàries però tenim realment constància que els tràmits socials són complicats, no tenim tampoc la certesa que es facin -si s'estan fent realment- de manera correcta, i d'aquí que hem presentat una demanda d'informació.

Referent al Sr. conseller Bardina, a veure, vàries coses a dir-li, no? La primera que penso que és important... És a dir, nosaltres avui estem votant... hem votat, bé, votarem d'aquí un moment en contra de la presa en consideració. Nosaltres ho llegim com l'equivalent a una esmena a la totalitat, és a dir, aquesta no és la nostra llei, conté moltes coses que no ens agraden. I si hagués estat un projecte de llei, hauríem fet una esmena a la totalitat demanant a Govern que ho revisés i que pogués presentar una altra.

De tota manera ja sabem que això té la importància que té. És a dir, vostès estan a la majoria, la Proposició de llei l'han presentat vostès i per tant no tenim cap dubte que tirarà endavant. Per tant, la votació nostra és irrellevant i no com la de fa un temps justament amb la nostra proposició de llei, que aquesta sí que se'n va anar a la bassa perquè vostès van votar en contra. Per tant, no busquem embolicar la troca! És a dir, nosaltres no tanquem la porta a res, perquè vostès són majoria i nosaltres no.

I fins i tot li diria que, miri, si realment per alguna cosa curiosa cap dels seus companys li donés suport a aquesta Proposició de llei... Ja ho sé que no passarà! Però sí que li diré, si mai passés, que nosaltres estaríem disposats a entrar una proposició de llei amb tot el que ens agrada de la seva llei. No tenim cap problema!

Després, m'han dit demagògia... Això ja hi estic acostumada! M'ho han dit tantes vegades, i miri, ho he estat buscant... M'agrada molt el diccionari -no sé qui m'ho deia l'altre dia-, és a dir: "*Política fonamentada en la utilització de mètodes emotius irracionals*". Bé, no cal que ho llegeixi tot però "irracionals" francament jo crec que li he argumentat moltíssimes coses. Vostè m'ha dit abans que em

faltaven arguments, Sr. Bardina, jo penso que justament potser a qui li han faltat és a vostè perquè al final m'ha dit coses però no m'ha desmuntat tampoc massa, és a dir, tampoc hem entrat en el detall de si jo vaig equivocada, o no.

I bé, ara mateix em quedaré aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, no hi ha intervenció...

Pel Govern...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que avui no toca fer aquí un debat al tomb de la prestació d'atur, de la prestació contributiva o no contributiva d'atur. Jo crec que tindrem ocasió de fer-ho quan s'entri a tràmit parlamentari el Projecte de Llei d'ocupació en què està treballant el Govern. Un projecte, que com vaig dir l'altre dia, doncs, recull, i no només recull sinó que eleva a rang legal la regulació de la prestació econòmica per desocupació involuntària, en relació amb la qual jo no he tingut mai cap inconvenient en reconèixer que va ser una bona acció de Govern del partit Socialdemòcrata. I és per això que nosaltres, a través de les nostres decisions reglamentàries durant aquests últims anys, doncs, hem continuat defensant-la, i no només hem continuat defensant-la, sinó que en els períodes de màxima crisi econòmica vam introduir mecanismes que permetien, precisament, doncs, l'allargament del període durant el qual es podia percebre aquesta prestació.

Per tant, no m'hi allargaré més, però sí que penso vostès, doncs, especialment la Sra. Gili que sembla que tingui l'exclusiva del diàleg social i d'estar en contacte amb la ciutadania del nostre país, el que sí que penso, doncs, que quan vostès defensen la prestació contributiva d'atur, la qual cosa a mi em sembla que és una opció perfectament legítima, seria bo que expliquessin els representants dels empresaris i els representants dels treballadors i a tots els treballadors afectats, que això comportarà un increment substancial de les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

I per tant, des d'aquesta perspectiva no tinc tan clar que si un cop vostès fan aquesta explicació, especial

als treballadors, ells estiguin d'acord en canviar el règim vigent en aquesta matèria.

Jo crec, Sra. Gili, que no he faltat el respecte a ningú quan he intentat d'una forma pedagògica explicar el que era el LECS i fins on podia arribar el topall màxim de les nostres prestacions no contributives. Jo crec que qui falta el respecte als ciutadans és qui diu coses que no són certes o qui intranquil·litza molt els nostres ciutadans anunciant retallades inexistents, com va fer l'altre dia el Sr. López quan parlava de qüestions sanitàries.

I el que sí que li demanaria Sra. Gili, és que intentés ser una mica més realista i intentés mirar una mica el context internacional més enllà de les nostres fronteres. Tenim una de les indemnitzacions més elevades amb dret comparat. I el fet que es redueixi només el preavís en alguns casos i parcialment la indemnització quan es tracta d'un acomiadament injustificat, tot plegat acompanyat d'un allargament substancial de les prestacions de maternitat i de paternitat, d'una millora dels permisos retribuïts i no retribuïts, o d'un clar avenç en matèria d'inclusió laboral de les persones amb discapacitat, crec que honestament no es pot titllar com provenint de la dreta dura o de la dreta rànica, com vostè ha dit fa un moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, sí que és rellevant la seva actuació. I tant que és rellevant, malgrat que vostè digui que no era rellevant, jo crec que avui vostès han de tenir el seu moment per explicar el seu posicionament com faria tota oposició.

Quan jo em referia a la seva demagògia ho feia i quan li deia que li havia desmuntat els arguments, ho deia perquè vostè puja aquí, explica una sèrie de coses i marxa. Analitzi les coses que diu. I ara li posaré un exemple molt fàcil. Puja aquí i diu, "no és que ara a Alemanya han fet una anàlisi i s'han adonat que no funciona". Escolti, l'anàlisi d'Alemanya està relacionat amb el minijobs. En tenim a Andorra de minijobs? La nova legislació proposa minijobs?

Doncs, com això, molta de la seva intervenció Sra. Gili. Ha pujat aquí i ha començat a parlar del tema

de les prestacions, del tema de l'acompanyament dels menors, dels drets i deures del pacient. Avui -avui- a admissió a tràmit té el Codi de relacions laborals. Totes les altres lleis ja les treballarem. Però avui toca això.

Aquí és on em referia a la seva demagògia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algún altre conseller desitja intervenir...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, Sr. Bardina, miri, no sé, a mi m'agrada, és veritat, fer una reflexió global, mirar-m'ho tot, perquè entenc que al final és això, és a dir, una societat són un conjunt de coses. Quan un Govern fa una llei, no únicament ha de tenir en compte una part, sinó que és el tot. Si per això em diuen que ho barrejo tot i que bé, demagògia sí o no, és igual, però no sé... Francament penso que això que ens reprotxa no ens ho pot dir a nosaltres, perquè justament intentem, des de la nostra postura, evidentment, d'una posició, a més a més minoritària, que som pocs, però malgrat això jo crec que justament sí que ens treballem les coses, tot el bé que sabem. Sovint fem propostes, entrem a discutir en comissions. Vull dir que, a veure, no crec que ens pugui reprotxar això.

Jo només dir-li que en referència a tot el llistat que jo li he fet abans, és que no m'ha rebutat res, ni vostè ni el Sr. ministre tampoc. És en aquest sentit que ho deia, que quan em deien que jo no tenia arguments, tampoc vostès no hem entrat gaire en el debat.

Sr. Xavier Esport, bé, ens està dient que a la Llei d'ocupació que aviat entrarà, m'ha semblat entendre que potser contemplarà alguna cosa de la prestació d'atur, no sé si ho entès bé. Miri, jo no la conec aquesta llei, però Demòcrates per Andorra a dia d'avui, quan fa... 7 anys que estan governant, és a dir, que bé, la sensibilitat si la tenien ja fa molts dies que la tenien que haver tirat endavant, i si ho fan ara, doncs, no sé, jo entenc que ho fan per raons electoralistes, perquè ja saben que ja s'estan acostant les eleccions, o francament, si vostès tenien tanta sensibilitat això hauria hagut de ser una de les seves prioritats i no ho ha sigut.

Sobre el tema de la prestació d'atur, miri, nosaltres, a dia d'avui, doncs, no estem a Govern i, per tant, és evident que tampoc teníem a l'agenda això. Quan jo em referia a aquesta prestació, a la prestació d'atur,

que vostè s'hi ha referit a l'inici, la que tenim ara, nosaltres en aquell moment vam està treballant per aquesta prestació contributiva. Era al 2010. A dia d'avui vostès tenen els elements per saber com està el mercat econòmic, bé, les condicions econòmiques. Nosaltres ho sabem una mica, però jo no estic dient ara, no estic entrant ni anunciant una prestació contributiva. Nosaltres ho treballarem. De fet, miri, d'aquí aviat tindrem eleccions i, francament, ho hem portat molts anys al programa. Probablement, bé, jo diria que gairebé segur que ho tornarem a portar i ja farem llavors les reflexions que calguin fer.

Després m'han dit vostès que tenim, el Sr. Esport també, que tenim l'acomiadament més elevat que en d'altres països. Bé, probablement és veritat Sr. ministre, jo no li posaré en dubte. Però crec que vostè ha oblidat fer esment que en aquest país tenim acomiadament lliure. I a totes les democràcies que ens envolten això no existeix. Per tant, segurament hi ha alguna raó que justifiqui això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre...

Algún altre conseller abans...

Sr. ministre i després Sr. Bardina.

El Sr. Xavier Esport:

Gràcies Sr. síndic.

Una vegada més ha dit una cosa que no és certa. A Andorra no existeix el comiat lliure, i seria bo que els representants polítics no ens féssim ressò de determinades idees preconcebudes que no donen una bona imatge del nostre país de cara a fora.

A Andorra el que existeix és el comiat no causal. És a dir que si algú vol acomiadar un treballador ha de pagar una indemnització, i precisament serà una de les qüestions que discutirem durant la tramitació parlamentària de la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals.

L'acomiadament lliure és una cosa molt diferent: vol dir que un empresari pot acomiadar el seu treballador i, a més a més, no cal que li pagui cap tipus d'indemnització per acomiadar-lo. Per tant, agrairia que fóssim una mica més rigorosos a l'hora de fer segons quines afirmacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Josep Anton Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. Gili, ens deia que no li contestem a les seves preguntes. Vostè ho ha dit, vostè ha enfocat el seu debat com si aquest fos un debat a la totalitat. I nosaltres estem fent el debat d'acceptació dels textos a tràmit parlamentari.

Jo li ben asseguro, -ja li ben asseguro avui-, que ens mirarem cada una de les esmenes que ens arribarà del seu partit, a veure si són tan coherents com avui ha volgut fer veure. I si ho són, no es preocupi que les entrarem dins del text legislatiu. De veritat!

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altre conseller desitja intervenir...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, començaré per això últim que m'ha dit el Sr. conseller. Miri, nosaltres farem esmenes, i intentarem fer-les el més coherent possible. El problema és que segurament jo crec que toparem per ideologia política. És que ja li he dit abans, és clar, vostès tenen una ideologia marcadament de dretes. Sr. ministre, no li agrada l'etiqueta, però ho sento molt, jo crec que l'ha de començar a assumir, que ja porten dies que s'arrossegueu per aquí, i per tant, els fets els delaten, i ja està, no passa res. És que tenen tot el dret del món, però no s'amaguin. És a dir, que ho assumeixin. Penso que seria de justícia, no?

Per tant, esmenes en farem, intentarem fer-les de manera la més coherent possible, però és clar, molta por em fa que justament els posicionaments tan diferenciats que tenim, segurament faran que tot l'esforç que hi podem posar, serviran per ben poca cosa.

I només per contestar al Sr. ministre en relació a l'acomiadament, miri, aquí hi ha un acomiadament lliure, en el sentit que és sense causa. És a dir, vostè, si un treballador per ics raons ja no el vol més, doncs, el pot fer fora del seu lloc de treball. I només faltaria que fos sense indemnització. Per tant, pot donar vostè les voltes que vulgui, però aquí tenim un acomiadament lliure, que en d'altres llocs no hi és.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

No hi ha més intervencions...

Doncs, acabades les intervencions, obriríem tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

23 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat es pren en consideració la Proposició de llei i segons disposa l'article 104 del Reglament, s'obre un termini de 15 dies per a poder-hi presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem al punt setè de l'ordre del dia.

7- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 73/2017, del 17 d'octubre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 84/2017, del 19 de novembre.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, el Sr. ministre Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei que se sotmet al criteri del Govern arriba nou anys després de l'entrada en vigor de la Llei del Codi de relacions laborals i de la Llei qualificada de llibertat sindical, dos textos legislatius que, com hem dit abans, no han aconseguit fomentar suficientment una major representació sindical.

Aquest nou text busca, per tant, corregir aquesta mancança i incentivar l'exercici de l'acció sindical a les empreses, tot propiciant l'entesa entre assalariats i empresaris en matèria de relacions laborals. Així mateix, es pretén potenciar l'acció institucional de

les organitzacions sindicals i patronals en benefici del foment de l'ocupació i de la creació de riquesa. Objectius, tots ells, que el Govern comparteix plenament.

Des d'un punt de vista global, el text presentat suposa una millora -respecte de la Llei vigent- en el desenvolupament de l'article 18 de la Constitució, que reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals.

D'altra banda, cal destacar que la Proposició de Llei s'alinea amb les premisses de la Carta Social Europea revisada, ratificada per Andorra el 30 de juny del 2004, tant pel que fa a l'adequació de la legislació a les necessitats actuals en matèria social, com també en el compliment dels compromisos internacionals. En aquest sentit, aquest text s'inscriu en l'avenç progressiu de la legislació andorrana en el camí de l'Europa del progrés social i econòmic de manera conjunta i harmonitzada.

Tal com s'ha dit en l'altre criteri que he llegit abans, el Govern entén que l'anàlisi de la Proposició de Llei qualificada d'acció sindical i patronal s'ha de realitzar conjuntament amb les dues altres proposicions de Llei qualificades que l'acompanyen, a saber la de relacions laborals i la de mesures de conflicte col·lectiu. La redacció conjunta d'aquestes tres normes, que dona coherència i estabilitat a l'àmbit del dret que desenvolupen, completen de manera harmonitzada el marc legal de les relacions laborals. Aquesta triple proposta, derivada de l'experiència acumulada i dels neguits dels principals actors de les relacions laborals, suposa un millor encaix en la realitat sociolaboral del país i conforma un marc normatiu que respon a les necessitats actuals i futures que són les nostres.

La regulació conjunta de l'acció sindical i patronal cobreix una llacuna fins ara existent en l'ordenament jurídic, ja que amb l'entrada en vigor del Codi de relacions laborals només es va definir parcialment la participació de les organitzacions empresarials en la negociació col·lectiva; però no es van arribar a precisar alguns dels aspectes importants que han de conformar les fórmules de la seva representativitat en el marc de les relacions laborals i del diàleg social. En aquesta mateixa línia, la Proposició de Llei crea el Registre d'Organitzacions Empresarials com a corol·lari del Registre d'Organitzacions Sindicals.

A més, la Proposició de Llei recull amb més detall i claredat els drets, les competències i el nivell de representativitat de les organitzacions sindicals i patronals. Aquesta nova regulació ha de contribuir a homologar l'ordenament jurídic andorrà a les

recomanacions de l'Organització Internacional del Treball, i, alhora, permeten incidir en una millora de la seguretat jurídica.

En aquest sentit cal destacar la regulació del dret dels assalariats afiliats a un sindicat de constituir seccions sindicals d'empresa; així com el dret dels delegats sindicals d'aquestes seccions de participar activament en la negociació col·lectiva i en l'adopció de mesures de conflicte col·lectiu. Aquestes previsions són cabdals per fer efectiva la participació i la coresponsabilitat dels agents socials implicats.

El text presentat actualitza l'abast d'actuació de les organitzacions sindicals, i estableix criteris més assumibles per determinar nivells de representativitat. En la legislació encara vigent el grau de representativitat està marcat pel percentatge de delegats en còmput global que tingui el sindicat; en canvi, la Proposició de Llei el substitueix pel percentatge de delegats o membres del comitè d'empresa escollits. Aquesta modificació és una fita de gran importància, ja que facilita de manera clara l'assoliment de les condicions mínimes perquè les organitzacions sindicals tinguin al seu abast poder exercir la representació institucional davant de les administracions públiques i el Consell Econòmic i Social -del qual se'n parlarà més endavant-, així com per poder accedir a subvencions públiques.

Així mateix, queda clarament definit el dret dels assalariats afiliats a un sindicat de constituir seccions sindicals d'empresa, i d'escollir delegats sindicals per participar activament en la negociació col·lectiva; així com a rebre la informació de què disposin els delegats dels assalariats i els membres dels comitès d'empresa, i a ser consultats abans de l'adopció de mesures de conflicte col·lectiu. Amb aquestes mesures s'equilibra la participació dels agents socials en les relacions laborals i es fomenta la coresponsabilitat en la resolució dels eventuals conflictes que puguin sorgir.

Per últim, una novetat de significativa importància que suposa la Proposició de Llei és la creació -com he avançat- del Consell Econòmic i Social com a òrgan consultiu i d'assessorament, amb la finalitat de garantir la participació dels agents socials a les institucions i generar diàleg, cooperació i concertació en matèria socioeconòmica, laboral i ocupacional, i que estarà constituït per representants del Govern i dels agents socials, amb preferència per les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, i amb la presència, d'altra banda, de les entitats cíviques. Les funcions del Consell Econòmic i Social seran, entre d'altres, emetre dictàmens sobre els avantprojectes de Llei i projectes de reglament que regulin matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació.

El Govern entén, doncs, que la Proposició de Llei qualificada d'acció sindical i patronal avança substancialment en el reconeixement dels drets sindicals i patronals. I ho fa millorant la representativitat dels assalariats i regulant per primera vegada d'una forma completa la representativitat dels empresaris, amb el doble objectiu de desenvolupar la democràcia en el si de les relacions laborals i de crear estructures que fomentin el diàleg entre els interlocutors socials.

Per tot l'exposat, el criteri del Govern a la Proposició de Llei qualificada d'acció sindical i patronal és favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Intervé ara per presentar la Proposició de Llei en representació del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Josep Anton Bardina.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Arribem ara a la segona de les 3 lleis que conformen la reforma laboral que avui se sotmet a la seva presa en consideració.

Amb aquesta Proposició de Llei volem tornar a fer un pas endavant.

És cert, que al 2008, la legislació laboral ja va marcar un nou camí donant resposta a les necessitats del moment i desplegant una llei específica de llibertat sindical. Aquest cos legal, vigent actualment, va desenvolupar per primera vegada l'article 18 de la nostra Constitució, un article que reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals democràtiques.

Aquesta llei de llibertat sindical aprovada l'any 2008 defineix i regula el contingut del dret de la llibertat sindical, els drets de les organitzacions sindicals, els requisits per a la constitució dels sindicats, el contingut mínim dels seus estatuts, la creació del Registre d'Organitzacions Sindicals, la representativitat sindical, i altres aspectes tan importants com la prohibició de la discriminació per raó de la pertinença a una organització sindical, d'acord amb el que estableix el Conveni 98 de l'Organització Internacional del Treball.

I també és cert, que transcorreguts més de nou anys des de la seva entrada en vigor, no s'ha aconseguit el grau d'assoliment desitjat en l'aplicació dels drets col·lectius de representació i de negociació

col·lectiva, ni tampoc en la constitució d'organitzacions sindicals amb presència i representativitat en el si de les empreses.

Per això, avui presentem aquesta proposició de llei, per tal de fer front a aquesta mancança modificant el marc legislatiu per tal de fomentar l'exercici d'una acció sindical a les empreses, sempre des de la voluntat i amb l'objectiu de desenvolupar la democràcia en el si de les relacions laborals, de propiciar l'entesa entre assalariats i empresaris, i de potenciar l'acció institucional de les organitzacions sindicals i patronals en benefici del foment de l'ocupació i de la creació de riquesa.

La Llei qualificada d'acció sindical i patronal que presentem, s'estructura en tres grans eixos: l'acció sindical, l'acció patronal i el Consell Econòmic i Social.

Pel que fa a l'acció sindical, com ja he dit anteriorment, aquesta proposició de llei és un pas endavant en referència a la llei aprovada l'any 2008. A nivell intern de país, per l'adaptació de la normativa a les casuístiques empresarials andorranes, i a nivell internacional, per l'homologació de la normativa als preceptes de la Carta Social Europea i a les recomanacions que emanen dels organismes internacionals del treball.

La llei defineix de manera més clara i detallada els drets de constitució i d'afiliació a les organitzacions sindicals, i alhora estableix de manera precisa les finalitats, la personalitat i estructuració jurídica i la responsabilitat de les mateixes.

Voldria fer un esment especial al tema de la representativitat. La nova llei estableix un sistema que al nostre entendre, plasma amb més veracitat la realitat andorranesa en quant a les dimensions del nostre teixit empresarial. I ho fa establint criteris de representativitat més reals i més assumibles per tal que les organitzacions sindicals puguin exercir la seva activitat correctament. En aquest sentit, apareix la possibilitat de constituir les "seccions sindicals" a les empreses, per afavorir la seva representació.

D'altra banda, el desplegament de la llei del 2008, a l'entendre del Grup Parlamentari Demòcrata, no respectava en la totalitat el mandat del desplegament de l'article 18 de la nostra Constitució que reconeix, i cito literalment, el dret de creació i funcionament d'organitzacions empresarials, professionals i sindicals.

Per aquesta raó, la proposició de llei que avui presentem regula també l'acció patronal.

La proposició de llei, tal i com ho fa per "l'Acció sindical", també regula els drets de constitució i d'afiliació a les organitzacions patronals, i alhora

estableix les finalitats, la personalitat jurídica interna i la responsabilitat de les mateixes.

També s'estableixen les normes que els hi són aplicables així com els estatuts i el seu contingut i les seves atribucions entre d'altres.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata entenem que aquest capítol no podia quedar fora d'aquesta regulació ja que veiem les relacions laborals, com un binomi entre dues parts, on hi ha voluntat: un empresari que ofereix una feina i un assalariat que lliurement l'accepta, rebent una contraprestació econòmica en contrapartida. I per tant, aquesta regulació havia de quedar també reflectida en els òrgans màxims de representació del binomi: les organitzacions sindicals i també les organitzacions patronals.

I vull recordar que aquest va ser un dels motius pels quals el nostre grup parlamentari no va acceptar la presa en consideració de la llei sindical presentada pels socialdemòcrates el mes d'abril passat, perquè aquella proposició de llei s'havia tornat a "oblidar" la regulació de l'acció patronal.

I finalment, la proposició de llei crea el Consell econòmic i social.

Es tracta d'un òrgan amb qualitat consultiva i d'assessorament amb l'objectiu de fomentar la participació de les organitzacions sindicals i de les organitzacions empresarials, i d'altres agents. Obrint i establint un continu diàleg, per tal de cooperar en els temes i àmbits relacionats amb l'activitat laboral, ocupacional i socioeconòmica del nostre país.

Aquest òrgan estarà compost per un total de 10 persones: alts càrrecs de Govern, representants dels sindicats i de les patronals i membres de les entitats cíviques, assegurant que un d'ells formi part del Consell Nacional de la Discapacitat.

Entenem que aquest és el camí que s'ha de seguir, creant una llei que compleixi amb els requisits que la facin plenament homologable a les normes recomanades i contingudes en els convenis de l'Organització Internacional del Treball, millorant considerablement la seguretat jurídica.

Per tot l'exposat, tornem a demanar als grups presents a la Cambra el seu suport per tal que aquesta proposició de llei pugui ser presa en consideració i iniciar així el seu tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Era evident que calia revisar la legislació sindical per no haver estat capaç, aquesta, de donar la resposta esperada en el veritable exercici del dret sindical, no s'ha aconseguit el grau d'assoliment desitjat en l'aplicació dels drets col·lectius de representació i de negociació col·lectiva, ni tampoc en la constitució d'organitzacions sindicals amb presència i representativitat en el si de les empreses de forma normalitzada.

Aquest fet ha provocat una manca important d'interlocutors socials sobre tot en el sector privat, deixant pràcticament l'exercici de l'acció sindical al sector públic.

Els sindicats representen un dels elements fonamentals en la negociació de les condicions laborals i, en cas de ser necessari, a recórrer a les mesures de conflicte col·lectiu, sempre amb la finalitat de reivindicar o defensar els interessos dels treballadors.

Comparteixo que per poder exercir una completa acció sindical, aquesta llei ha d'anar associada a la llei de mesures de conflicte col·lectiu, i evidentment al Codi de relacions laborals.

No entraré en els continguts de forma detallada, que ja ho ha fet el Sr. Bardina i el ministre i em centraré probablement en els aspectes que vull fer esment, com són la flexibilització dels criteris de representativitat sindical i d'afiliació.

Penso que caldrà estar molt atents en què aquest fet no arribi a distorsionar de nou l'acció sindical, sobretot degut al model de teixit empresarial existent a Andorra que es troba format de forma majoritària per mitjanes, petites i microempreses, però que tenen el dret a poder trobar la fórmula per també estar representades sindicalment, sobretot les que es trobin per sota dels 50 treballadors o inclouria inclús les microempreses.

També trobem regulat per primera vegada l'acció patronal, aspecte que considero que és necessari.

I finalment, la creació del Consell Econòmic i Social on es troben partícips, tant sindicats com patronal, pot ser un element positiu en el nostre entorn.

Són aspectes que per via esmenes penso que es poden millorar per arribar a reforçar el rol dels sindicats en una societat democràtica com la nostra.

No m'allargaré més ja que de la mateixa manera que vaig votar a favor a l'abril del 2017 a la Proposició de

lleï de llibertat sindical, en aquest cas hi votaré també a favor, i ja via esmenes veuré en el text resultant si aquest donarà la resposta que el nostre país necessita per a l'exercici normalitzat de l'acció sindical.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

A l'igual que l'anterior llei, la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal presentada pel Grup Parlamentari de DA, arriba després d'un llarg procés d'anuncis.

El text presentat millora la llei qualificada de llibertat sindical, 33/2008, del 18 de desembre, en el sentit de l'article 18 establert a la Constitució, i també en la línia dels compromisos internacionals.

La proposició de llei presentada clarifica i emmarca els drets i deures dels treballadors i de les pròpies organitzacions sindicals així com el seu funcionament d'una forma més clara que l'anterior llei.

Alhora crea la figura del Consell Econòmic i Social, òrgan que contribuirà sens dubte a millorar les relacions entre els diferents agents, i alhora ha de contribuir a millorar les formacions i l'ocupació.

No obstant el text presentat al meu entendre presenta algunes mancances i disfuncions en particular en l'apartat dels drets sindicals i de representativitat, o en la composició del Consell Econòmic i Social.

Per altra banda, en l'exposició de motius de la proposició de llei així com en el criteri del Govern es fa referència al fet que fins a la data no s'ha aconseguit fomentar suficientment una major representació sindical, com si això fos únicament atribuïble a les disposicions de les lleis actuals.

No ens enganyem per molt que millorem la llei, si no hi ha una acció decidida del conjunt dels sectors empresarials, dels agents socials i el mateix Govern per a evitar la precarietat laboral, i apujar gradualment els salaris en proporció a l'augment del cost de la vida, tal com avançava fa uns mesos el Raonador del Ciutadà sortint, però també el president de la CEA, tot continuarà igual.

Tenint en compte que la proposició de llei presentada és mereixedora d'un gran nombre

d'esmenes, que al meu entendre poden millorar substancialment el text, votaré favorablement la seva presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Liberal...

Perdó, dels consellers socialdemòcrates del Grup Mixt.

Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Srs. de DA, avui...ja sé que els hi agrada això, sí ja ho he vist.

Avui ens toca tornar-ho a dir.

Presentar aquesta llei de drets sindicals conjuntament amb la reforma del Codi de relacions laborals és un gran desencert.

Ja els hi vam dir a l'ocasió del debat de la presa en consideració de la Proposició de llei sindical, proposada pels tres consellers socialdemòcrates i que DA va decidir desestimar.

Vostès, amb la seva obsessió de no voler acceptar o debatre proposicions de llei dels altres grups que no siguin el de la majoria, aquesta obsessió que ja hem vist moltes vegades, fa perdre l'ocasió de fer les coses de manera més eficient i més justa.

I miri, aprofito per referir-me al que m'ha dit el conseller Bardina abans, s'ha queixat que no li agradava el nostre vot negatiu a la presa en consideració d'abans. A veure, els mateixos arguments li puc dir en relació a què vostès també haguessin pogut donar-nos suport i haguessin pogut debatre sobre aquesta llei.

La pregunta a plantejar és: realment volien una modificació del Codi de relacions laborals justa, digerible per la societat andorrana i adequada a les necessitats de tot el ventall laboral d'aquest país?

Realment volen una regulació homologable i adequada dels drets sindicals i del conflicte col·lectiu? Realment ho volien, ho volen?

Si és el cas, calia tenir interlocutors vàlids de totes les parts en front per poder debatre, demanar informació, i valorar la idoneïtat de les seves propostes.

Han tingut aquests interlocutors? Ja contesto jo: no, no els han tingut.

De fet, en una estructura de tres potes, -Govern, part patronal i part treballadora-, tenen una pota coixa, molt coixa i gairebé podria dir que amputada. I ho sé de manera fefaent!

Perquè vostès mateixos ho han reconegut en l'exposició de motius d'aquesta mateixa proposició de llei.

Podem llegir que amb la llei anterior del 2008 de drets sindicals "no s'ha aconseguit el grau d'assoliment desitjat en l'aplicació dels drets col·lectius de representació i de negociació col·lectiva", ho dèiem abans, és una mica un eufemisme, és a dir que no s'ha aconseguit res i ho podem dir clarament. I també diuen vostès "Cal fer front a aquesta mancança modificant el marc legislatiu per fomentar l'acció sindical a les empreses, per desenvolupar la democràcia en el si de les relacions de les relacions laborals".

Això ho diuen vostès Srs. de DA, no ho dit jo!

I encara diuen més: "l'objectiu de la proposició de llei és la de potenciar l'acció institucional de les organitzacions sindicals i patronals en benefici del foment i de la creació de riquesa". Creació de riquesa, creació de riquesa. Bé, segons per qui.

Realment es creuen les paraules que escriuen?

No voldríem creure que les posen per quedar bé, per lluir de bonics títols de llei, que presenten bé de cara en fora, per fer veure que són molt respectuosos i socials amb els nostres treballadors, però fent-ho només de cara a una aparença exterior i que quan rasques una mica veus que és tot pura façana.

De fet tot això per dir que lamentem de veritat que no es prenguéssim en consideració la nostra proposició de llei sindical. I no ho diem per disgust personal perquè ja hi estem acostumats i això no importa. Ho diem pel país i per les afectacions que poden tenir unes lleis no adequades a la nostra realitat social i econòmica.

La nostra proposició de llei sí corresponia a les necessitats dels sindicats. Les vam treballar amb ells. I que certament Sr. Bardina es podia millorar, ja els hi haguéssim acceptat debatre les seves esmenes si ho haguessin pogut fer, però vostès no van voler.

Francament estic convençuda que haurien sigut acceptades per la part empresarial i patronal ja que només comportaven coses més que assumides en tots els països democràtics. I que a més reforçava i legitimava la representació dels treballadors en benefici de totes les parts.

Però bé, un cop més: una ocasió perduda, una pèrdua de temps.

Fan referència a legislació internacional i què volen que els hi digui. En què seguim les recomanacions internacionals?

No ens ho expliquen massa i sembla clar que tampoc volen que ningú, cap organisme internacional analitzi la nostra legislació, el que seria una garantia per tots aquets drets fonamentals.

Sembla que tinguin al·lèrgia a plantejar l'adhesió per part d'Andorra a organismes internacionals com l'OIT, l'organització del treball, l'adhesió a tractats o convenis internacionals que desenvolupen drets socials i laborals.

Adherim-nos-hi si realment volem complir estàndards internacionals. De què tenim por?

De què posin en evidència totes les mancances que tenim en relació als drets socials i laborals? És això?

Srs. de DA, més enllà de lamentar els tempos de la llei, i també en destacaré les mancances que té aquesta al nostre parer.

Aquesta proposició de llei, certament parla de subvencions als sindicals però no concreta res. Ni quan, ni com, ni per quina quantitat! És a dir, tot queda a l'aire!

Nosaltres sí que vam fer propostes concretes. Un mínim de recursos econòmics és important per tenir mitjans, per demanar assessoraments jurídics en casos d'haver de posicionar-se en relació a propostes governamentals de lleis, reglaments o qualsevol altra cosa i aquest és un exemple. Hi ha més necessitats.

El tema dels permisos per exercir el dret sindical és molt limitat, molt restrictiu.

La proposta del PS era molt més realista i per tant entenc que més eficient per tal d'atorgar reals condicions de bon funcionament del dret sindical.

Això no es pot fer ni per amor a l'art ni per inspiració divina. Exercir una bona activitat sindical demana dedicació, demana disponibilitat horària per parlar amb els homònims, per poder treballar els temes.

Vostès proposen un tímid article que es refereix a la tutela judicial de les persones sindicalistes. La nostra llei anava més enllà i dotava d'una protecció per a tots aquells que lluiten pels seus drets i els dels seus companys, i aquesta al nostre entendre era molt més realista.

I per acabar les citacions concretes a les disposicions de la llei, em referiré al que preveu l'article 10.1) apartat e.

Què preveu? Escolti'm bé, inscriure al registre d'organitzacions sindicals la relació dels assalariats que hi estiguin afiliats.

Això Srs. de DA, ens sembla molt fort. Pot atemptar el dret a la intimitat, que és un dret fonamental recollit a la Constitució, a la llei de protecció de dades i fins i tot jo crec que si rasquem una mica a molts altres drets fonamentals.

Sobta que la seva proposició de llei dediqui un apartat molt important a l'acció patronal. Ens ho ha dit abans el Sr. Bardina. On posa que han d'estar juntes aquestes coses?

Mirin, no sé. No és que tinguem res en contra de què això es reguli, però fa mal als ulls veure-ho aquí quan el dret sindical dels treballadors gairebé ni existeix. Volen presentar-ho, imaginem, com un equilibri entre les dues parts: la patronal i la treballadora. Però francament aquesta disposició posa encara més en evidència el gran desequilibri de drets que tenim entre les dues parts.

Bé, suposo que ja ho veuen venir. Tampoc avui els hi donarem suport en la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

Nosaltres ja vam presentar el nostre model validat pels sindicats existents a dia d'avui, i que un cop més aquí vull valorar la seva feina i perseverança en un país en què és molt difícil aquesta tasca.

El nostre model donava més drets, més protecció i més garanties de tirar endavant una activitat sindical de veritat, no una que com l'anterior molt ens temem que tindrà un èxit dubtós.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Liberal. Té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com bé reconeix la mateixa exposició de motius de la Llei i tal com s'ha comentat en l'exposat per part del Sr. Bardina, la Llei de llibertat sindical del 2008 no va assolir el desenvolupament desitjat. Era necessari plantejar un altre paradigma o amb una altra perspectiva a l'hora de fer-ho.

Hem parlat ja de la manca de tradició en aquest aspecte i he de dir que sóc del parer que aquesta llei no tindrà tampoc millors resultats que l'anterior ja que per aquest aspecte la por social que existeix, en realitat per la part assalariada sobretot a l'hora de voler sindicalitzar-se, és més agreujada que no pas en altres aspectes comentats abans en relació a temes com la negociació col·lectiva, poder arribar a tenir convenis o algun representant que vulgui explicar

doncs, dins d'una empresa la seva situació amb l'empresari.

Pensem que establir convenis entre assalariats i empresaris és el més important. De fet, és el que més s'ha d'incentivar, com ja he comentat abans, però pensem que arribar a la via sindical serà complex bàsicament per això, perquè existeix una por social que penso que no es pot negar ni evitar a l'hora d'obrir aquest debat.

És cert que es planteja una visió diferent, obre algunes garanties més que el que existia i protegeix els assalariats i facilita més la creació dels mateixos, per exemple: el número de treballadors requerits per formar un sindicat s'ha baixat i això pot ser un incentiu; i també es busca que tots els actors implicats, sindicats i patronal i altres agents interactuïn dins d'aquesta nova entitat, aquest Consell Econòmic i Social -del que podríem parlar i penso que en tindrem ocasió en relació a la seva formació i aquí ho està representant- i podria ser positiu però la realitat és que totes aquestes possibilitats hauran de superar unes barreres i realitats complexes, bàsicament la voluntat dels assalariats en accionar-se en l'exercici dels seus drets des d'aquesta acció.

Aquesta Llei haurà d'anar acompanyada, si es vol que tingui certs èxits d'accions clares- de polítiques públiques perquè el problema de fet no estarà en la lletra de la Llei -igual que segurament tampoc no ho estava anteriorment- sinó en la manca de confiança que hi ha en el sistema per part de la base social que l'ha de fer servir.

Això no serà evident, no serà fàcil. Penso que una llei no ho solucionarà però de totes formes participarem en aportar a aquest text el que considerem necessari i per aquesta raó nosaltres donarem suport avui a la presa en consideració d'aquesta Llei per entrar-la a tràmit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern si desitjaria intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Disculpi que abans en la primera intervenció havia de pujar a la tribuna i no ho he fet.

Seré molt breu i, com abans una mica, deixaré al representant del Grup Parlamentari Demòcrata la defensa més detallada del contingut de la Proposició

de llei que estem analitzant. Només m'agradaria fer un parell de puntualitzacions. Estic d'acord i crec que tots ho hem de subscriure allò que hem dit de forma concordant, tant el Sr. Naudi com la Sra. Pallarés, òbviament, aquesta signatura pendent que tenim en relació amb la manca suficient de representativitat sindical d'estructures de representació dels assalariats dins de les nostres empreses, no es culpa només de la norma de la qual tots ens vam dotar l'any 2008, evidentment hi ha tota una sèrie d'altres factors que jo en el criteri del Govern assenyalava: hi ha una manca de cultura sindical; tan sols fa deu anys que disposen d'una norma reguladora en la matèria -s'hi ha referit la Sra. Pallarés- i evidentment també la pròpia idiosincràsia del nostre teixit econòmic i productiu amb tota una sèrie d'empreses que tenen una forta estacionalitat i, per tant, una important rotació de treballadors, tampoc afavoreixen la creació d'aquests conductes de diàleg social.

Jo crec però, per tant, i estic d'acord que aquesta és una tasca que no només depèn de la norma i que depèn d'una acció decidida i concertada de tots els sectors implicats i molt particularment també el Govern i, en aquest sentit, celebro que aquesta Proposició de llei contingui... -no tant aquesta Proposició de llei sinó la que hem analitzat tot just abans- contingui una disposició molt important que és la que obliga, en cas que les empreses no ho facin, obliga al propi Govern a compel·lir a les empreses del país a convocar eleccions a delegats dels assalariats o a membres del comitè d'empresa. Jo crec que aquesta pot ser alguna de les mesures que pot resoldre definitivament la problemàtica que a hores d'ara tenim en aquesta matèria.

El que sí que no comparteixo tant amb vostè Sr. Naudi és el fet doncs de què la manca d'acció sindical depengui dels salaris baixos o de la precarietat social. Amb això no estic dient que no hi hagi salaris baixos, no estic dient que no hi hagi determinades bosses de precarietat social -sempre ho he reconegut-, però no crec que això tingui una relació directa amb la manca d'acció sindical perquè precisament doncs, l'anàlisi de dret comparat demostra que aquells treballadors doncs que perceben en principi salaris més elevats i que, per tant, estan més allunyats de la precarietat social són els que menys tendència tenen a concertar-se o afiliar-se en organitzacions sindicals.

Pel que fa a la Sra. Gili, bé, més enllà de les seves explicacions habituals i genèriques sobre el catastrofisme que ens caracteritza i que caracteritza el nostre país, a mi m'ha sorprès una certa contradicció en les seves paraules perquè en un moment ha dit que els sindicats estaven

"amputats"... una paraula que a mi m'ha semblat ben poc afortunada, o fins i tot que "no existien", i després ens ha dit que la seva proposició de llei l'havien treballat precisament amb els sindicats... Potser s'hauria de posar d'acord! O existeixen, o no existeixen.

Jo el que sí que li puc dir, sense voler reproduir el debat que vam tenir en el seu dia, és que la seva proposició de llei vam tenir sort de no admetre-la a tràmit perquè era un autèntic disbarat. Una proposició de llei que atribuïa exactament els mateixos drets als delegats sindicals que ho són pel sòl fet de pertànyer a un sindicat dins de l'empresa i que els atribuïa exactament els mateixos drets que els representants dels treballadors escollits democràticament pels seus companys, jo considero doncs que no era una bona proposició de llei.

Nosaltres, precisament, creem aquesta figura; el Grup Parlamentari Demòcrata crea aquesta figura dels delegats sindicals perquè és una figura necessària, és la que permetrà doncs, que els sindicats tinguin més penetració en l'empresa, però evidentment els delegats sindicals no poden tenir els mateixos drets que els representants dels treballadors escollits democràticament pels seus companys perquè el nivell de representativitat que tenen no és en cap cas equiparable. Una proposició de llei que fixava subvencions quantioses pels representants dels sindicats per viatges, sopars i altres luxes similars; a mi em sembla que això no correspon a un context de contenció de la despesa pública, o una proposició de llei que s'oblidava del tot d'una de les parts del diàleg social, resulta que hem de reforçar els sindicats -i amb això podem estar d'acord amb vostè tot i que creiem que ho hem de fer d'una forma diferent-, però segons vostès les patronals ni tan sols haurien d'existir perquè ni tan sols les regulaven en la seva proposició de llei, i no només no les regulaven sinó que a més a més no rectificaven els seus errors i avui ens ve aquí a criticar que precisament el Grup Parlamentari Demòcrata hagi assolit un text legal equilibrat on es regula tant l'acció sindical com l'acció patronal.

Perquè en definitiva jo crec que ja ens ha quedat clar a tots: vostès consideren doncs que el país es divideix en els bons i en els dolents, en els progressistes socialdemòcrates i en la dreta rànica i, si em permet l'expressió, que Déu ens agafi confessats si un dia governen vostès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del conseller, Josep Anton Bardina en nom del Grup Parlamentari Demòcrata.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré fer-ho com abans responnent ràpidament doncs a les aportacions dels companys.

En primer lloc, a la Sra. Bonet i al Sr. Naudi agrair-vos novament el recolzament que fareu per a què aquestes lleis entrin a tràmit. I efectivament, heu dit coses que s'hauran de valorar i que s'hauran d'analitzar i que farem que en comissió millori el contingut d'aquests articles que heu anomenat.

Pel que fa a la Sra. Gili... Miri, Sra. Gili... Jo ja entenia que avui voldria tornar a treure el debat de la seva llei sindical, i és lògic i toca fer-ho, així que jo també li faré un petit repàs a aquesta llei. No vam donar suport a la seva llei per ser una llei incoherent? No s'equivoqui, eh? Ja li hem explicat.

Miri, i a més ho faré seguint l'exemple del Sr. López que a vegades puja aquí i ens ensenya uns fulls perquè recordo que quan vostè va presentar aquesta Proposició de Llei va qüestionar la Sra. Palmitjavila que va ser la persona que havia fet la intervenció de DA si s'havia llegit la llei perquè semblava que no entenia el que deia aquella Proposició, i ja se li va contestar: "*Sí que ens llegim les lleis. Faltaria més!*". I com que de vegades el Sr. López puja aquí i ens ensenya alguns fulls i algunes coses, jo també ho faré amb el Butlletí del Consell General. No sé si es veurà bé, eh? Però, perquè vegi que sí que ens llegim les coses. Aquí hi ha la llei que vam presentar al mes d'abril. Si es fixa en la major part d'elles tenen unes petites ratlletes, -no sé si es veu-, però la major part té unes petites ratlletes al costat que vol dir que són iguals que la llei existent. I sí... arriba un punt que hi ha dos grans novetats proposades pel PS!... Dos grans novetats: "*article 15. Subvencions als sindicats*"; "*article 16. Procediments de rebre les subvencions públiques*". Aquesta és la gran novetat de la Llei del Partit Socialdemòcrata.

El PS diu que DA vol dificultar l'activitat dels sindicats. Ja li he dit que a diferència de la proposició de llei que el PS va presentar i no es va prendre en consideració, la proposta demòcrata regula també l'acció patronal així com mesures del conflicte col·lectiu que el PS únicament esmentava descuidant-se de desenvolupar.

La proposició de llei presentada per DA vol incentivar l'organització sindical dels treballadors sempre amb criteris de proporcionalitat, i aquesta és una paraula que sembla ser que el PS no la coneix gaire. En aquest sentit, tal i com es proposava la

proposició de llei presentada pel PS, no em semblaria proporcional atorgar la condició de sindicat més representatiu a una organització que només tingués presència en una sola empresa del país.

Pel que fa als seus recursos econòmics convenim que els calen, i reiterem que els sindicats més representatius tenen el dret a accedir a subvencions públiques per finançar les seves activitats sempre i quant aquesta subvenció no superi el 50% dels ingressos per quota dels seus afiliats. D'aquesta manera respecta l'equilibri entre les aportacions públiques i les privades. Recordem que la proposició de llei del PS pretenia establir una subvenció per a totes les organitzacions independentment dels recursos recaptats via les quotes dels afiliats i, per tant, de la representativitat que aquestes podien tenir. El de "*café para todos*" els hi deixem a vostès.

I finalment Sra. Pallarés, convinc amb vostè que és veritat, hi ha un canvi cultural relacionat amb els canvis legislatius però que, com amb totes les novetats i amb totes les noves regulacions, haurem d'anar acompanyant amb tot aquest teixit, en aquest cas, empresarial perquè aquests canvis doncs, vagin calant dins de l'aspecte social i que, per això, una mica les lleis el que pretenen és anar canviant això que no és tan fàcil com sembla de vegades, però que precisament el que ens ha de donar és resposta a aquestes situacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre grup parlamentari desitja intervenir...

Per part del Grup Mixt, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, m'ha canviat la paraula: no m'ha dit demagògica ara, m'ha dit catastrofista! Molt bé... Gràcies, m'ho aniré apuntat. Almenys canviem una mica... Em sembla bé.

Em critica perquè jo he dit... he parlat de sindicats "amputats"... Jo no he dit això, eh? Jo he dit que de les tres parts n'hi havia una i era una imatge... era una imatge, evidentment que no hi ha ningú amputat... Menys mal! No tergiversi! Vostè m'ha entès perfectament.

De sindicalistes en aquest país n'hi ha poquíssims. A més a més, només són de la funció pública, per tant, vostès no tenen interlocutors del sector privat. És que ja pot tergiversar el que vulgui! Sindicats sí que n'hi ha, però són pocs, no representen tots els sectors

i no tenen mitjans per treballar. Per tant, no vulgui tergiversar, vostè m'ha entès perfectament i crec que la gent que ens pugui escoltar, també.

Només una petita referència al final, apoteòsic! que m'ha fet. Ostres! S'ha lluit, de veritat! Bons, dolents... Bé, jo ja ho entenc, vostè... Em sap greu que es posi nerviós, no? Però, lamento que les formes el puguin arribar a perdre.

El Sr. conseller Bardina... Miri, voldria començar per fer-li una pregunta. Li voldria demanar: què li van dir els sindicats quan vostès els hi van presentar la seva llei? Miri... És igual! Per anar ràpid ja contestaré jo: li van dir...

(Se sent riure)

Li van dir que volien la del PS.

El Sr. síndic general:

Silenci, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Tinc aquí la carta, que els hi van adreçar i li llegiré la part aquesta. Posa: *“Pensem que la Proposició de llei qualificada de llibertat sindical presentada pel Partit Socialdemòcrata s'assembla més a les necessitats actuals de tots els treballadors andorrans. És per aquest motiu que demanem que sí, que la Proposició de llei presentada pel PS, quina sigui presa en consideració, si és que realment la motivació del Consell General és el desenvolupament de la llibertat sindical. I no únicament una llei que, una vegada més, tan sols serveixi de cara a la galeria. Si no es vol desenvolupar el dret sindical i la intenció és que fracassi -com ho va fer l'antiga llei- doncs, aleshores s'ha d'aprovar el Projecte de llei que presenta Demòcrates per Andorra”*. Això no ho dic jo, ho diuen els sindicats d'aquest país que, debilitats sí, però són els seus interlocutors.

A més a més, miri, aquests sindicats d'Andorra tenen sort que tenen alguns contactes amb sindicalistes d'altres països que tenen més mitjans i que hi entenen més i també van validar la nostra llei. Però, una vegada més, és que els hi torno a dir, no teníem cap problema en acceptar les esmenes. Si realment hi havia coses que no estaven bé, és que no hi havia cap problema! Crec que ho vaig dir abastament durant aquell debat de la presa en consideració i avui ho torno a dir. És que... A veure! Pretendre una altra cosa em sembla que seria enganyar a qui ens pugui escoltar.

I només, una altra cosa, no? Escoltava la intervenció de la Sra. Judith Pallarés, i aquí em fa pensar en el tema aquell de les etiquetes. És a dir, vostès tenen aquella obsessió de posar als liberals a la dreta perquè vostès no ho són... Però, és que finalment fins i tot

els liberals que vostès volen qualificar tan de dretes, és que els han estat dient que aquesta no era una bona llei.

Ha parlat de “por social” la Sra. Pallarés, estic totalment d'acord amb ella! I retorno a aquella disposició tan brutal i impressionant que els hi deia abans: la de tenir una llisteta amb noms i cognoms, amb els noms de tots els sindicalistes al registre d'organismes sindicals... Això és brutal! Si això no ha de fer por a la gent? De dir: *“Tu mateix, eh? has quedat fixat allà i, a saber, per a què pot servir aquesta informació”*... Més enllà de què puguin arribar a afectar algun dret constitucional, però bé, això és un altre tema que ja en parlarem.

I bé, Sr. Bardina, vostè ha dedicat una estona de la seva intervenció a matxucar-nos la nostra llei i s'ha referit a la subvenció, doncs, que vol que li digui, la subvenció és molt important! És a dir, qui no té mitjans... Ho he dit moltes vegades, què potser vostès no demanen informes jurídics? Què no els demana el Govern? Amb quins diners la part assalariada demanarà un informe jurídic? Expliqui-m'ho! S'han de rascar la butxaca d'aquells sous que ja no són per tirar coloms? És a dir... Parin ja! No manipulin! No tergiversin! És a dir, és molt important la subvenció i penso que referir-s'hi de la manera com s'hi ha referit, una vegada més, és un menyspreu cap el dret sindical.

I retorno una mica... bé, em ve de gust retornar al que els estava dient els sindicats d'aquest país, que els estaven dient que si realment es volien tirar endavant els drets sindicals, doncs que el que feia falta era acceptar la seva llei. I, evidentment hi ha la ironia clara per tots que, entenem que per ells és evident que aquesta llei no va en el sentit de recolzar i de potenciar aquests drets sindicals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, no hi ha intervenció...

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, molt ràpidament, només per respondre a la consellera Gili.

Jo li diria, Sra. Gili, que estem d'acord amb el constat. És a dir, nosaltres ja reconeixem, -i així ho diem en el criteri, i així ho ha dit també el representant del Grup Parlamentari Demòcrata- que hi ha molts passos per fer en matèria de

representativitat sindical. I també li reconeixem que les organitzacions empresarials, a hores d'ara malgrat no tenen una normativa que els regula i els empara, estan més ben estructurades i consolidades, al nostre país que no pas les organitzacions sindicals.

Jo el que no entenc és que no es pugui tenir un debat pausat, tècnic i de fons al tomb d'aquesta qüestió i que, com que estem d'acord sobre aquesta constatació puguem aportar solucions comunes sense entrar en grans disquisicions sobre la lluita de classes pròpies de principis del Segle XX com les que vostè sempre ens té acostumats.

I per un altre costat, Sra. Gili, quan algú discrepa de vostè, quan algú no està d'acord amb les idees que vostè defensa, no vol dir que estiguem faltant el respecte a ningú. Tothom, legítimament pot defensar les seves idees polítiques i, a més a més, fer-ho des d'un posicionament educat. Quan jo he dit que el seu projecte polític des del meu punt de vista no és un projecte polític inclusiu i que és un projecte polític maniqueista, jo crec que això no suposa una sortida de to. Això simplement és que jo transmeto la meua opinió, perquè considero de les seves paraules i de les accions que des de l'oposició vostè estan portant a terme, que volen sempre dividir la nostra societat en els bons i en els dolents.

Potser vostè no estarà d'acord segurament amb aquesta afirmació que faig, però el fet que la faci i que, per tant, discrepi de vostè, no vol dir que estigui faltant el respecte a ningú. Jo el que sí que penso és que vostè a través d'aquesta visió disgregada o segregada de la nostra societat entre bons i dolents, entre treballadors absolutament asfixiats i empresaris que es lucren a costa dels treballadors, no està transmetent un reflex fidel del que és el nostre país.

I amb això no estic negant que el nostre país no tingui moltes problemàtiques en l'àmbit social i laboral. Evidentment que les té, i entre tots hem d'intentar millorar les coses. Però crec que les millorarem i que arribarem a una fita molt millor si partim d'una premissa una mica més adaptada a la realitat, una premissa que des del meu punt de vista vostè no respecten.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Josep Anton Bardina, teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, Sra. Gili, sí és una resposta que he llegit dels sindicats, però jo li vull recordar només dues coses, es van convidar a participar a tots els sindicats que legalment estan reconeguts i tots ells van participar en el procés, un d'ells efectivament es va recolzar en estructures externes del nostre país per fer un informe. Els altres dos el vam fer aquí a dins, i el vam fer solets, sense necessitat de recolzar-se amb ningú més. És que arriba un punt que sembla que ja no únicament són els defensors dels temes socials vostès, sinó que sembla que són els únics que defensen els sindicats, i que sembla que hi ha un camí directe i que nosaltres el rebutgem.

Llavors aquesta imatge, escolti, jo no li puc acceptar, i menys quan em diu que expresso un menyspreu cap a aquestes persones o aquests sindicats o aquestes organitzacions. No, no s'equivoqui. Sí, ha dit menyspreu, sí, sí, ja li recordo jo. M'ho apunto molt i vaig llegir totes les seves intervencions. I es posa i ens diu que per què no vam recolzar-li la seva llei i no la vam esmenar. Escolti, ja li hem explicat, la seva llei era incompleta, la seva llei no contemplava res. I a més ens diu aquí, qui diu que han d'anar junts els sindicats i les patronals. Escolti si llegeix la documentació que ha dit aquí que s'havia mirat d'Alemanya, també m'imagino que llegeix la documentació del Consell d'Europa, d'Organismes internacionals com l'OIT i veureu que cada vegada més s'està potenciant la conciliació, la mediació en els conflictes i que l'entesa entre la part patronal i sindical sigui un fet efectiu.

Per tant, la meua resposta és perquè ara vostè no vol esmenar la nostra llei. Doncs, qui té un menyspreu als treballadors sembla que és vostè. Ja sé que em dirà que no acceptem a través de la llei i ja l'esmenarem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

Gràcies Sr. Bardina per contestar per mi. És a dir, jo no he dit en cap moment...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

... en cap moment no he dit que no esmenaríem la llei. Bé, ja en parlarem, però no he dit això.

Bé, ho lligo, però em referiré primer al Sr. ministre, m'ha agradat més el to, la veritat, que ha tingut ara. Vostè demana un debat constructiu, jo francament no crec que ningú dels companys amb els que treballem a les comissions legislatives ens puguin acusar de no tenir aquest debat constructiu. És veritat que amb vostè jo personalment i bé, amb els meus companys no sé si han tingut ocasió de treballar junts, però seria en temes professionals, però entenc que en temes polítics no hi hem treballat mai, però vull dir més enllà que puguem discrepar amb la visió i amb el treball, jo crec que el debat constructiu el tenim amb tothom, i si algú no penso el mateix, doncs, em sap greu perquè jo de veritat que tinc aquest sentiment i, per tant, el debat constructiu el tindrem sempre, crec que una cosa no treu l'altra.

Quan parlava de faltar el respecte no em referia tant a mi, bé cosa que també és veritat que jo no vull faltar el respecte a ningú ni vull que me'l faltin a mi. Però jo més aviat em referia als drets de les persones. Era en aquest sentit que he comentat això.

I a més a més, a veure, quan vostè diu que nosaltres volem dividir la societat, o no sé que ha dit dels bons o dels dolents. Miri, nosaltres el que volem és fer evolucionar aquesta societat, i no amb idees del segle XX. És que francament, hi ha idees que al segle XXI del segle XX, haurien d'estar més que assumides. Si vostè pensa que defensar uns mínims bàsics, perquè francament, tampoc em dóna la impressió que siguem aquí súper avantguardistes en temes socials i que anem més enllà del que s'està fent a fora. No, no, estem demanant els drets bàsics que no els tenim. N'hi ha molts que no els tenim, o que no els tenim com Déu mana. I en tot cas tenim molts dubtes que aquests siguin respectuosos amb drets fonamentals i drets internacionals.

I per això els hi deia, adherim-nos a organismes d'aquests que tenen la vocació justament d'homologar els drets i que tots els països tinguin un mínim de drets bàsics. Bé hi estem en altres coses, convenis internacionals en ratifiquem sovint en aquesta casa, també fem part d'organismes. Miri, per exemple ens hem adherit al pacte de drets civils i públics polítics de l'ONU, però ens falta el dels drets socials. Doncs, perquè no ho fem? És a dir, fem-ho! És això el que volem.

Llavors, només en relació al Sr. Bardina que em parlava que havia treballat amb els sindicats. Ja ho sé que vostès es van reunir amb ells, però només recordo que els tempos no van ser molt elevats, i per

unes persones que tenen molt pocs recursos per treballar aquestes lleis, perquè ho deia abans, el temps s'ha de trobar. Vull dir, crec que no és tan fàcil, que no tenen mitjans econòmics, el que deia abans, per analitzar aquestes legislacions que vostès els hi han posat sobre la taula, és que Déu n'hi do! Déu n'hi do! Fa falta molt temps i també fa falta poder trobar algú que hi entengui.

I sobre el tema del menyspreu, jo em referia a les subvencions, al fet que vostè ho ha dit volent dir que l'única cosa afegida que vostès van proposar van ser la subvenció com si fos una cosa que no tenia importància. Per a nosaltres és molt important, justament per començar a fer moure aquesta llibertat sindical que sabem que està bastant afeblida en aquest país.

I referent a la part patronal és que a veure, no ens causa problema, que vostès regulin això. Miri ens ha dit que també en teníem una part a la nostra llei. Bé, fantàstic, no hi ha problema. El problema és que pensem que el punt de partida no és el mateix entre tot el que és la regulació, la legislació referent a la part patronal o l'efectivitat dels drets de la part assalariada no és la mateixa. I quan vostè em parla d'altres països, aquests països no tenen el mateix punt de partida que tenim nosaltres en relació als drets dels treballadors.

Gràcies Sr. síndic.

(Deixen la sala els M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos i Eric Jover Comas)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Govern desitja intervenir...

Bé, si no hi ha més intervencions obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí.

23 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat es pren en consideració la Proposició de llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell General s'obre un termini de

15 dies per poder-hi presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant una hora i mitja, i reprendriem a les quatre de la tarda.

(Se suspèn la sessió.

(Són les 14.25h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 16.03h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al punt vuitè.

8- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 73/2017, del 17 d'octubre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 84/2017, del 9 de novembre.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, el Sr. Xavier Espot. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu té com a finalitat principal, tal com es fa constar en l'exposició de motius, desplegar per via legal el dret fonamental establert a l'article 19 de la Constitució, segons el qual tant els assalariats com els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials. En concret, l'article 19 esmentat determina que "els treballadors i els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, i que la llei regularà les condicions d'exercici d'aquest dret per garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat."

Aquesta norma desenvolupa, doncs, aquest dret fonamental mitjançant la regulació de les diverses mesures de conflicte col·lectiu existents, que són el conflicte col·lectiu pròpiament dit, el dret de vaga i el dret de tancament patronal.

En aquest sentit, aquesta norma suposa un pas endavant significatiu pel que fa al reconeixement dels drets laborals dels assalariats i dels empresaris als efectes de poder defensar els seus interessos econòmics i socials, atès que fins ara no existia cap

lleï que regulés i desenvolupés aquesta matèria, tenint en compte a més que aquest desenvolupament normatiu es fa mitjançant l'articulació de solucions modernes i coherents amb el principi de participació dels actors socials en la millora de les condicions laborals.

Al mateix temps, aquesta nova normativa permet aprofundir en el compliment del conjunt de disposicions de la Carta Social Europea revisada que el nostre país encara no havia pogut ratificar, i en concret pel que fa a l'article 6, intitulat "dret de negociació col·lectiva", en què es reconeix el dret dels treballadors i dels patrons a emprendre accions col·lectives en cas de conflictes d'interès, inclòs el dret de vaga, sense perjudici de les obligacions que puguin resultar dels convenis col·lectius vigents.

En definitiva, la Proposició de llei de mesures de conflicte col·lectiu completa i culmina el marc normatiu de les relacions laborals al nostre país. Un marc normatiu que, d'altra banda, s'actualitza en virtut de la Proposició de llei qualificada de relacions laborals i de la Proposició de llei qualificada d'acció sindical i patronal, que hem pogut discutir aquest matí.

La Proposició de llei que ens ocupa, més enllà de donar continuïtat als compromisos adquirits amb els organismes internacionals dels quals Andorra forma part, també adopta solucions adaptades a la realitat del Principat d'Andorra, i, alhora, s'inspira en les solucions jurisprudencials que els països del nostre entorn han hagut d'aportar en els casos en què les normes legals en matèria de les mesures de conflicte col·lectiu no eren prou clares o entenedores. En resulta per tant un text legal ampli, complet i precís que, d'altra banda, també ha tingut en compte les aportacions que han fet els representants dels empresaris i els assalariats del nostre país.

La Proposició de llei de mesures de conflicte col·lectiu fa referència en primer lloc, de forma genèrica, al conflicte col·lectiu, a saber la controvèrsia que sorgeix en el si de les relacions de treball entre uns col·lectius d'assalariats i un o diversos empresaris. Aquesta mesura, incompatible amb l'exercici del dret de vaga i que no es pot emprar per modificar allò pactat en un acord o conveni col·lectiu, comporta l'inici d'un procediment formal, mitjançant el Departament de Treball del Govern, en què s'ha d'intentar una conciliació, i, si això no és possible, cal sotmetre's a un arbitratge que finalitza amb un laude de compliment obligatori. Així doncs, el text legal regula de forma detallada quines parts estan legitimades per instar el conflicte col·lectiu en els àmbits empresarial, sectorial i intersindical, els requisits de l'escrit que hi dóna

inici, i com es desenvolupen tant l'acte de conciliació com el procediment arbitral.

Posteriorment, la Proposició de Llei que ens ocupa incideix en la vaga, que consisteix en l'aturada temporal de la prestació del treball, sense ocupar el centre de treball, decidida de manera concertada pels assalariats d'una o diverses empreses, els seus representants o les organitzacions sindicals, per defensar els seus interessos. El dret de vaga es desglossa en un contingut individual i un contingut col·lectiu, que la norma desenvolupa, i també estableix la prohibició de renunciar-hi individualment, sense perjudici que els convenis col·lectius puguin preveure el compromís de no fer vaga mentre siguin vigents.

La Proposició de Llei també regula d'una forma detallada i seguint l'experiència del dret comparat, en quins casos puntuals i taxats s'ha de considerar prohibida la vaga, atès que la limitació de l'exercici d'un dret fonamental s'ha d'interpretar sempre de forma restrictiva. A més, es preveuen quines són les parts legitimades per instar la vaga, i quin és el procediment i els requisits escaients per aprovar-la. També es fa referència a la seva notificació, i es regula amb precisió el comitè de vaga, com a òrgan representatiu dels assalariats en vaga, i les funcions que té atribuïdes.

De la mateixa manera, la norma legal incideix en els serveis i treballs de manteniment necessaris per a la represa normal de les activitats quan finalitzi la vaga, en les obligacions de publicitat de la vaga quan afecta l'Administració pública o qualsevol empresa de servei públic o d'interès general, i en la possibilitat que el Govern nomeni un mediador durant la vaga.

A continuació, la Proposició de Llei regula amb detall i, des de la perspectiva del Govern, amb bon criteri i de forma equilibrada, la qüestió relativa a la garantia del funcionament dels serveis essencials, és a dir aquells serveis el manteniment dels quals és necessari per garantir el contingut essencial dels drets a la vida, a la integritat física i la protecció de la salut, a la llibertat i la seguretat, a la comunicació, a l'educació i a la tutela judicial efectiva, i la lliure circulació i la llibertat d'informació. En aquests casos, el Govern ha d'adoptar els acords necessaris i motivats per conciliar l'exercici del dret de vaga amb la garantia del funcionament essencial dels serveis.

Finalment, la norma que ens ocupa enuncia els supòsits de finalització de la vaga, i els efectes que se'n deriven pel que fa a la prestació del treball, el pagament del salari, la cotització a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i les prestacions socials que hi són inherents.

En darrera instància, la Proposició de Llei desenvolupa el dret de tancament patronal com a tercera vessant de les mesures de conflicte col·lectiu i, al mateix temps, com a corol·lari del dret de vaga. En aquest cas, es tracta de la mesura que decideix unilateralment una empresa o un conjunt d'empreses i que implica el seu tancament temporal. Aquest dret només es pot exercir en cas de vaga o conflicte col·lectiu irregular, i sempre que hi hagi situacions de perill per a la seguretat o la integritat de les persones o els béns, o l'ocupació il·legal del centre de treball, entre altres supòsits taxats. Però no es pot emprar per impedir o limitar l'efectivitat d'una vaga, o per sancionar aquesta vaga.

El text legal també incideix en els requisits de notificació i d'autorització per part del Govern, en els supòsits concrets de finalització del tancament patronal, i en els efectes associats en relació amb la prestació del treball, el pagament del salari, la cotització a la CASS i les prestacions socials que hi són inherents.

Pel que fa a les disposicions finals, convé destacar les que fan possible i traslladen la possibilitat d'exercir el dret de vaga als treballadors de l'Administració pública.

Atès, doncs, que la Proposició de Llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu permet, mitjançant una regulació moderna, garantista, ponderada i adaptada a la idiosincràsia del nostre país, que desenvolupa també per primera vegada i adequadament el dret fonamental dels treballadors i empresaris a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, mitjançant les tres modalitats existents de mesures de conflicte col·lectiu, en coherència amb la resta de l'ordenament jurídic laboral, el Govern emet un criteri favorable al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Intervé ara per presentar la Proposició de Llei en representació del Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Josep Anton Bardina.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

"El procediment de conflicte col·lectiu permet donar resposta a situacions conflictives que sorgeixen de les relacions laborals entre un col·lectiu d'assalariats i un o diversos empresaris."

Així és com queda definit i així és com per primera vegada amb la llei qualificada reguladora de les

mesures de conflicte col·lectiu, es desenvolupa l'article 19 de la nostra Constitució.

Aquest article 19, segons el qual "els treballadors i els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials", ens remet a la creació d'una legislació específica que reguli les condicions d'exercici d'aquests drets i alhora puguin garantir el funcionament dels serveis essencials de la comunitat.

La Proposició de Llei que presentem, pretén regular de manera clara l'exercici del conflicte col·lectiu, del dret de vaga i del tancament patronal, instruments tots aquests que permeten exercir la defensa dels interessos econòmics i socials dels assalariats i dels empresaris amb la seguretat jurídica exigible i necessària.

Aquest cos legislatiu queda format per 30 articles, estructurats sota 3 capítols, i 5 disposicions.

El primer dels 3 capítols parla del conflicte col·lectiu, tot regulant-ne l'àmbit d'aplicació, les persones o les organitzacions legitimades per instar-lo i els requisits formals que s'han d'acomplir.

Al capítol segon s'hi regula el dret de vaga, definint-ne els continguts individuals i col·lectius, regulant-ne també l'àmbit d'aplicació, enumerant els supòsits de vagues i tancaments patronals prohibits i definint els casos en els quals l'Administració haurà de fer el possible per garantir els serveis essencials.

Finalment un capítol tercer per regular el tancament patronal. Definint-ne també l'aplicació i la seva regulació específica.

En aquesta regulació de les mesures de conflicte col·lectiu hem volgut fer prevaldre la via del diàleg entre les dues parts, assalariats i empresaris, com a mesura més efectiva per a la resolució dels conflictes, amb un reforçament de les figures de l'arbitratge i de la mediació.

Per tant, donem una clara visibilitat a l'acte de la mediació i al procediment d'arbitratge amb l'objectiu d'arribar a acords que possibilitin i permetin la resolució dels conflictes laborals.

Per tot l'exposat, podem manifestar que la Proposició de Llei qualificada reguladora de les mesures de conflicte col·lectiu és una llei moderna, que ens permet donar un pas important endavant, que com en les dues lleis anteriors intenta trobar un bon equilibri entre els drets dels assalariats i dels empresaris, que dóna seguretat jurídica, que respon al compliment de les disposicions de la Carta Social Europea, especialment en el seu article 6è que parla del "dret de negociació col·lectiva", i que dóna resposta també al compliment de la nostra Constitució.

Així doncs aquesta proposició de Llei, sumada a les dues anteriors, conformen la codificació laboral que presentem els demòcrates i que com en les dues proposicions anteriors demanem el vot favorable de les conselleres i dels consellers de la Cambra per acceptar l'admissió a tràmit i començar així el treball legislatiu d'aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn ara dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Per tenir una visió tan àmplia com sigui possible sobre la problemàtica que planteja el dret de vaga convé recordar en primer lloc que, igual que el dret a la llibertat sindical, es tracta d'un dret fonamental recollit a la Constitució, però que, sorprenentment, no ha estat regulat per cap llei.

I ja era hora, sincerament, des de l'abril del 2013 el cap de Govern es va comprometre a desenvolupar l'article 19 de la Constitució segons el qual els assalariats i els empresaris tenen dret a la defensa dels seus interessos econòmics i socials, i que calia remetre a una llei específica que regulés les condicions d'exercici d'aquest dret a través de tres formes: la negociació del conflicte col·lectiu, el dret de vaga i el dret de tancament patronal.

El dret de vaga, em centraré aquí, es reconeix com aquell dret constitucional pel qual els treballadors de forma concertada decideixen cessar legítimament la prestació de serveis per tal de defensar els seus interessos legítims.

La no existència d'una regulació clara ha impedit reconèixer que l'exercici d'aquest dret implica el cessament temporal en el lloc de treball com a manera d'expressió d'un conflicte laboral. És un dret subjectiu individual però d'exercici col·lectiu, en la mesura que els titulars del dret decideixen de manera individual si se sumen o no a una convocatòria col·lectiva dels seus representants.

Exterioritzar el conflicte, fer-ne publicitat i comunicar-lo a la societat, forma part de l'exercici del dret de vaga. I malgrat que es percebin negativament les conseqüències de l'aturada en el treball, -certament, si s'exercita dins dels límits lícits que els serveis mínims fixen tenint en compte que a vegades poden afectar serveis essencials de la

comunitat-, i no per aquest motiu es pot menysprear el dret en si mateix.

Per això, les seves particularitats exigeixen la seva regulació, en aspectes com, qui està facultat, quin procediment s'ha de seguir, què passa quan la vaga afecta a empreses de serveis públics, quines són les conseqüències de l'exercici del dret de vaga, o els límits de la mateixa?

Hem viscut fa pocs dies l'efecte d'una vaga a Catalunya i els efectes que ha provocat al nostre país quan no existeix una regulació que estableixi les bases pel seu exercici.

En la meua opinió aquest projecte de llei es queda just en determinar què s'entén per serveis mínims que cal garantir quan les aturades afectin a serveis públics, amb l'objectiu d'evitar que els usuaris siguin moneda de canvi en les negociacions i alhora no perdre el dret que tenen els treballadors a lluitar per les seves condicions laborals.

Cal definir més clarament el concepte serveis essencials i serveis mínims i no deixar-ho en la forma plantejada de què s'anirà establint cas per cas.

Ens podem trobar que amb l'excusa de regular el seu exercici, aquest fet podria interpretar-se com un intent de desprestigiar-lo o posar-lo en qüestió, o fins i tot de limitar el dret a determinats col·lectius de treballadors, fet que implicaria donar el tret de sortida coix a la nostra manera d'organitzar la societat com un Estat social i democràtic de dret que estableix la pròpia Constitució.

Via esmenes m'asseguraré de què el desenvolupament legal del dret a la vaga doni la seguretat jurídica, delimitant clarament el que s'ha d'entendre com a serveis essencials o mínims, concretant els conceptes de béns i drets constitucionalment protegits, i així evitant acudir al control judicial i establir les bases per a aconseguir un equilibri més just entre l'exercici del dret de vaga i els altres drets fonamentals.

Aquest matí s'ha parlat del tema de la por social que penso que aquí també haurem de plantejar-nos una mica, què com a por social pugui provocar el desenvolupament d'aquet dret i també doncs he interpretat que el Sr. ministre i el Sr. Bardina s'han referit a l'article 6 de la Carta Social Europea Revisada, que espero que ara sí ens puguem aixecar la reserva que tenim.

Per aquests motius el meu vot serà favorable a la presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Les tres proposicions en l'àmbit laboral, que avui debatem per a ésser preses en consideració són sens dubte de cabdal importància totes elles, amb la diferència que les dues anteriors modifiquen i completen d'alguna forma el marc legislatiu existent, amb un objectiu de millora, i la que ara ens ocupa, la Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu esdevé una nova llei.

A l'igual que les lleis anteriors, la Proposició de llei qualificada de mesures de conflicte col·lectiu presentada pel Grup Parlamentari de DA, arriba després d'un llarg procés d'anuncis.

Recordem que fins i tot el mateix cap de Govern s'hi havia compromès la passada legislatura davant del secretari general de les Nacions Unides. Han passat els mesos i també els anys.

Una nova llei que mancava per tal de desenvolupar el títol 3 de la Constitució, i completar una mancança legal per dotar de seguretat jurídica qualsevol conflicte laboral i col·lectiu que pogués sorgir.

Així el text presentat assenta les bases per facilitar la resolució dels conflictes i les diferents fases per a resoldre'ls, amb els actes de conciliació, l'arbitratge i el dret de vaga.

No obstant, el text presentat necessita algunes precisions, en els apartats de la conciliació i de l'arbitratge, i en l'aplicació i les atribucions referents al dret de vaga, aspectes que al meu entendre poden ser millorats amb la presentació d'esmenes.

Per tot, votaré favorablement la seva presa en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers socialdemòcrates, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Referent a aquesta tercera i última proposició de llei, la de mesures de conflicte col·lectiu, la primera

impressió en llegir-la és la de tenir la sensació de percebre de què encara no s'han desenvolupat correctament els drets laborals i sindicals dels treballadors que DA ja està actuant per limitar-los!

No fos cas! No fos cas que la gent abusés amb vagues i més vagues, veritat!

Tot això, crec que ja ho ha fet fins i tot el Sr. Bardina, voldria recordar que el dret de vaga és un dret constitucional, contemplat a l'article 19 de la nostra Constitució.

Que cal regular els conflictes col·lectius i el dret a vaga: sí. Però si ha de ser d'aquesta manera, tenim dubtes!

Vostès ho fan tot tan complicat, tan controlat, que al final sembla que aporten tots els ingredients perquè les condicions per permetre mesures de protesta, mesures per reivindicar solucions als conflictes col·lectius siguin tan feixucs que fins i tot no arribin ni a néixer. Aquesta és una altra de les seves habilitats, vendre les seves lleis i reglaments com a avenços socials però posant-hi tantes traves i complicacions que al final no es posen mai en pràctica.

A vegades ens porten a percebre algunes de les seves lleis, no com a lleis que atorguen drets sinó com a lleis que ens permetrem si ens deixen, anomenar-les lleis de l'anti dret.

Analitzem les seves propostes. L'aprovació de convocatòria de vaga és molt exigent, diria que excessivament exigent. Cal majoria simple, no dels assistents a l'assemblea per decidir si hi ha d'haver vaga o no, sinó majoria simple de tots els assalariats de l'empresa. Això vol dir que la meitat dels treballadors han de voler fer vaga, sinó aquesta no es pot fer. No només això, a més posen un quòrum mínim d'assistència a l'assemblea quan la convocatòria sigui feta pels representants dels assalariats de l'empresa. Aquí tenim molts dubtes de què aquesta disposició no vagi en contra del dret de vaga tal com està concebut internacionalment. I si l'empresa fa torns? Caldrà veure com es podran reunir els treballadors de manera simultània i si podran alliberar-se tots per assistir-hi.

Mirin, a França dos treballadors poden decidir fer vaga en el sector privat, en contrast, convindran amb mi que és sorprenent.

L'article 12 de la Llei descriu com s'ha de fer la notificació de la convocatòria de vaga i decreta que s'ha de notificar cinc dies hàbils respecte a la data d'inici d'aquesta vaga pel sector privat i de vuit dies pel sector públic. Ara no farem una comparació exhaustiva però, segons informació que he pogut trobar del propi govern francès, en el sector privat

un moviment de vaga es pot desencadenar en qualsevol moment sense tan sols ni presentar un preavís.

En l'article 14, quan es parla de les funcions del comitè de vaga, que es compon d'un màxim de cinc persones si afecta l'àmbit de l'empresa i de set si afecta l'àmbit sectorial, clama al cel la responsabilitat enorme que vostès volen fer pesar en aquestes persones.

Aquesta pot arribar a ser molt però que molt dissuasiva per tot el que es pot fer respondre a aquestes persones: garantir la prestació dels serveis necessaris per a la seguretat i la integritat de les persones i dels béns, per al manteniment dels locals, per la maquinària, les instal·lacions i mercaderies de l'empresa, assegurar l'execució efectiva de tota actuació dirigida a acomplir els serveis i els treballs de manteniment i a fer possible la represa normal de les activitats, etc. Tota aquesta responsabilitat pot recaure en cinc persones!!!

Mirin, a França responen els sindicats i els vaguistes per degradació de locals o de materials i de si hi ha hagut actes de violència.

També l'arbitratge per part del Govern amb *laude* obligatori i intervenció de persones externes per tancar el problema, planteja més que dubtes. Els supòsits que ho permeten poden ser molt extensius i interpretables, posar en perill l'economia del país i la viabilitat futura de l'empresa. No diem que la intermediació o l'arbitratge no pugui ser interessant, però atenció amb la limitació del dret de vaga per part del mateix Govern.

Fa una certa por quan saps que tens un govern de dretes al poder en el qual el món empresarial hi té un ascendent molt fort i poc contrapès ja de l'altre costat. Això també ens porta a pensar en la llei de l'anti dret.

Demanen notificació de la vaga cinc dies abans, a l'Administració vuit dies. Quina explicació té aquesta diferenciació? El que està clar és que més llarg és, més dissuasiva és la mesura i més temps per pressionar als treballadors i fer-los dubtar. Afegir-se a una vaga no és una decisió fàcil per molts treballadors.

L'article 23 que descriu els efectes de la vaga, contempla una disposició brutal!: "*L'assalariat que participa en una vaga no té dret a una prestació de la seguretat social, si la data d'inici d'aquesta situació es produeix en el període comprès entre l'inici i el final de la vaga*"... I l'últim és interessant, eh?: "*I llevat del cas de l'accident de treball*". Aquesta darrera part sorprèn una mica, és a dir, com pot tenir un accident de treball una persona que fa vaga?... és a dir, no està treballant. És a dir, si ho entenem bé, qui agafa la

grip durant la vaga no té dret a cobrar la baixa! Què és això senyors de DA? Un càstig? Un advertiment? Un avís a navegants? Ho deia abans, la llei de l'anti dret.

El punt següent també és edificant: “S’avisava que l’incompliment a les tasques d’informació o en el desenvolupament de la vaga pot donar lloc, entre altres, a responsabilitats penals”, -avís a navegants aquí també, oi?... Que potser no tenim un Codi penal justament?

En la línia de l’estructura de la llei anterior, la de drets sindicals, aquí també hi ha el pendent per la part patronal: el dret del tancament patronal. Equilibri que no sé realment si calia ja que l’objectiu d’aquesta llei ja és emmarcar l’execució de mesures com la vaga que ja es fa per donar garanties a la part patronal, als usuaris i als clients de l’empresa.

Aquesta part també ens genera molts dubtes perquè també pot posar en perill el propi dret de vaga. Ho mirarem atentament!

Molts sectors estan afectats pels serveis mínims, la llista és llarga i també al sector privat. A França no hi ha serveis mínims en el sector privat... També fa pensar.

Així doncs, un cop més ens sembla que encara no hi ha dret de vaga que ja l’estem limitant.

Mirin, probablement, vostès han treballat seguint dret comparat, és possible, però de veritat que sembla que en molts aspectes han agafat vostès les regulacions més estrictes que han pogut trobar. I francament en moltes de les seves propostes tenim seriosos dubtes de què aquestes, si fossin analitzades, sí haurien rebut l’aval dels organismes internacionals especialistes i garants dels drets socials i laborals de les persones.

Mirin, com que no volem que es pugui dir que ens oposem a què es reguli el dret de vaga, la resolució dels conflictes col·lectius i del tancament patronal, no votarem en contra de la presa en consideració de la proposició de llei. De fet, ens abstindrem ja que el fet que se’ns hagin generat moltíssims dubtes quant al que proposen no ens permet avui votar-hi a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal. Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei de mesures de conflicte col·lectiu és la regulació concretament del dret de vaga i del dret del tancament patronal -ja hem parlat tots en relació a aquest contingut. La voluntat és desenvolupar l’article 19 de la Constitució en el qual s’insta a regular les condicions d’exercici bàsic de la defensa dels drets dels assalariats i empresaris garantint el funcionament dels serveis essencials.

Desenvolupar aquest article de la Constitució, s’ha de dir que és valent en part, perquè jo sincerament no sabia si en algun moment arribaria a veure que es podia parlar de la qüestió de la vaga en la Cambra i, per tant, estic contenta de què en part això ja arribi.

També donar resposta en algunes qüestions a aquesta llei plantejada algunes demandes d’organismes internacionals, potser no fins arribar a aprendre o trobar un cert abalament com esperaria la Sra. Rosa Gili, però sincerament pensem que per començar a desenvolupar una qüestió que sortim de zero la llei la veiem... pensem que és un plantejament en principi senzill i que veiem de forma positiva.

El Grup Demòcrata planteja en relació a aquesta qüestió... pensem que és inevitable fer-ho i necessari com a culminació del desenvolupament de les eines de negociació col·lectiva que n’hem parlat durant el dia d’avui. No fer-ho pensem que hauria deixat coixa la reforma plantejada i comentada amb anterioritat de les dues altres lleis laborals.

Nosaltres entenem que la vaga i el tancament patronal han de ser sempre l’últim recurs d’acció en la defensa dels drets col·lectius i regular-ho és intel·ligent, prudent i tampoc entenem que tingui que ser una limitació per arribar-hi.

Nosaltres, per aquesta raó, per exemple trobem positiva l’obligatorietat dels actes de conciliació i arbitratge previs que s’estableixen, i també que es reforci la negociació dels convenis col·lectius ja que no es permet utilitzar la vaga ni el tancament patronal per la modificació dels mateixos, així s’incentiva a fer el que abans comentàvem que per manca d’una cultura d’aquest aspecte doncs, el primer que s’ha de fer és tenir aquestes negociacions prèvies i aquests grups d’assalariats que hi vulguin participar conjuntament.

Tot i així, per arribar aquí és necessària la prèvia representació col·lectiva que mencionava, i si ja he comentat amb anterioritat que veia difícil que en el sector privat això s’arribi a produir, també veig difícil que en algun moment arribem a veure alguns dels supòsits que regula aquesta llei o que s’arribin a portar a terme. També em preocupa el fet que la qüestió patronal en el nostre país estigui molt més organitzada que no la qüestió sindical des de les

empreses privades, que no s'arribi a donar un dret o, per exemple, un mal supòsit de facilitar més el tancament patronal i amb desavantatge d'altres qüestions.

Esperem poder treballar en aquest text amb més profunditat en algunes qüestions com els serveis essencials i els serveis mínims, que segurament arribarem a parlar, i per aquesta raó donem suport a la presa en consideració que es fa avui per entrar-la a tràmit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Crec que tots plegats avui fa una estona acabem de presenciar l'existència, doncs, en aquest arc parlamentari de les dues sensibilitats dels partits d'esquerra que existeixen al nostre país. Una esquerra moderada, que jo diria socialdemòcrata, que encarnen o que en tot cas han encarnat en aquest debat la Sra. Bonet i el Sr. Naudi, que han lloat el progrés que suposa aquesta norma, amb independència que hi hagi alguns aspectes que segons ells convé precisar o millorar. A la qual cosa jo crec que tots podem estar-hi d'acord. Evidentment, aquesta norma és millorable, i evidentment hi ha determinats aspectes, com per exemple la relació de supòsits que emparen la garantia de funcionament dels serveis essencials que es poden precisar més, tot i que si ho mirem en dret comparat, estan bastant desenvolupats.

Però en tot cas, evidentment, aquesta és una qüestió en relació de la qual es pot discutir i que es pot completar.

I després hem vist l'esquerra ancorada en la lluita de classes, l'esquerra radicalment contrària a qualsevol avenç que no satisfaci les seves expectatives irreal.

Jo em quedo Sra. Gili amb la seva intervenció, segons la qual la seva referència en matèria de conflicte col·lectiu és el país del nord, és França. És a dir, vostè considera que dos treballadors d'una empresa de cent treballadors que decideixen fer vaga això és més que suficient, i no només això, que a més a més ho poden fer i estan perfectament legitimats per fer-ho sense preavís. I si la decisió afecta als altres treballadors o als ciutadans en general, tant se val!

Bé, jo crec, doncs, que aquest no és el projecte que nosaltres encarnem. Aquesta no és la norma que nosaltres volem promoure. Nosaltres volem i hem volgut una norma que fos ponderada i equilibrada, una norma que està perfectament homologada als requeriments internacionals i a les recomanacions del Comitè Europeu de Drets Socials, i una norma que a més a més es basa substancialment en un projecte de llei que va treballar aquest Govern en la passada legislatura, i que va rebre en molts aspectes el vistiplau dels propis sindicats del nostre país, ajudats per algunes organitzacions sindicals de països forans.

I en tot cas, jo el que lamento és que aquestes posicions tan extremes només valen quan vostès estan a l'oposició, perquè si tan necessari era desenvolupar aquest dret i, a més a més, fer-ho d'una forma tan radical com vostè ha plantejat avui, perquè no ho feien els dos anys que vostès van governar? Ja em diran que no tenien majoria parlamentària. Això no les eximia de presentar un projecte de llei si consideraven, doncs, que hi havia aquesta urgència, i en aquell moment potser haguéssim pogut defensar quin era el seu posicionament radical al tomb de l'exercici del dret de vaga.

Jo també em quedaré amb una qüestió o amb un aspecte significatiu del debat d'avui, i és que davant d'una norma que suposa un avenç notable en el reconeixement dels drets socials del nostre país, el Partit Socialdemòcrata, que en teoria, doncs, havia de ser-hi present, doncs, s'ha abstingut. I el temps ens jutjarà a tots plegats per les nostres actuacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata, presentador de la iniciativa. Sr. Josep Anton Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Aniré ràpid, seguint l'estructura de les altres dues lleis, els agraïments pertinents, tant a la Sra. Bonet, al Sr. Naudi i a la Sra. Pallarés. Les seves intervencions denoten, doncs, l'àmbit constructiu que ha de suposar el treball en comissió d'aquestes lleis i que, per tant, doncs, amb ganes ja de començar a treballar-les perquè surtin textos millors que els que han entrat.

I una referència específica a vostè Sra. Gili, anti dret, una llei anti dret, no ho he acabat d'entendre gaire bé. Tot i així vostè feia una referència que hi ha

incongruències que no acabava d'entendre bé la Llei. No, no l'ha entès bé! No l'ha entès bé! Ja li dic!

A més ens posava un exemple claríssim el fet que pugui un treballador beneficiar-se de les baixes a la seguretat social quan hi ha una vaga. És que li recordo que quan hi ha una vaga no implica que tots els treballadors l'hagin de seguir. Precisament implica que aquell treballador que vulgui anar a treballar ho pugui fer i respectem els drets i deures de les parts. La diferència és que això és molt més una mesura del segle XXI i no tant del segle XVIII. Aquesta és la petita diferència.

Preocupació, estem preocupats... em sona també quan vaig llegir les seves intervencions. Possiblement una de les paraules més utilitzades pel Partit Socialdemòcrata. Estem preocupats, ens preocupa, veiem preocupació... Molta preocupació i poques solucions, Sra. Gili. Això es tracta de treballar de començar ara amb un inici d'una legislació que no tenim res regulat a dia d'avui, una legislació totalment nova i tot i així vostès no hi veuen la necessitat.

Una llàstima! Jo crec que era un moment idoni per donar mà a què els treballadors se sentissin més ben recolzats i més protegits, sobretot per una postura d'un partit que defensa tant com pot la seva postura social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun conseller desitja intervenir...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré per ordre i contestaré a les paraules del Sr. ministre. Vostè diu que nosaltres estem treballant, bé, no sé com ho ha dit, fomentant la lluita de classes. Però què m'està dient? És a dir quina lluita de classes? Quan hem dit que estem en contra de la patronal i de no sé qui, perquè no sé amb qui pensa, no?

Però vull dir, francament, si vostè es queda amb això, és o bé que no ha entès res i jo sé que vostè bé, és una persona intel·ligent i, per tant, ja sé que no és això, o intenta tergiversar i confondre a la gent. Perquè francament jo no veig amb què estem aquí fomentant la lluita de classes. És a dir, tot el que estem dient ara ho podem explicar a qui faci falta, als patrons, als empresaris i el que deia abans, és que jo estic convençuda que ells saben que no estem

plantejant res de manera global -ja no m'estic referint a això- res que sigui una animalada, sinó que són coses corrents, homologables, que existeixen, i vull dir, francament no veig de què em parla.

Després m'està parlant d'expectatives irreal. Però de què m'està parlant Sr. Espot? El mateix Sr. Bardina ara em diu que no hem proposat res. A veure, aquí hi ha una barreja de coses... D'entrada miri, començo pel Sr. Bardina, és a dir, avui estem al debat de presa en consideració. Si hem de fer aportacions, ja les farem, ja tindrem el debat de totalitat sobre això, ja vindrà. Avui el que hem fet és, estem valorant la seva llei, la seva proposta. Per tant, ja en parlarem.

I Sr. ministre, francament, és que digui'm amb què és irreal això? He posat exemples de França, i mai he dit que el que volgués per aquest país fos això. Jo només -i crec que ho he dit diverses vegades-, ho he dit per reflexió, per contrastar. No he dit en cap moment que volgués el mateix de França. Que potser quan en parlem diré que sí, direm que sí, ho rumiarem els companys parlamentaris i els companys del partit. No ho sé. Però a dia d'avui li he posat tot això a títol de reflexió. Senzillament.

Llavors, vostè també ha dit allò típic de perquè no ho van fer durant els dos anys aquells. Doncs, sap que li dic? Que sí que ho vam fer, i jo hi vaig treballar. I vaig treballar i vam treballar amb la gent en aquell moment d'APC, que vostès ara els tenen a les seves files, li recordo perquè en té uns quants assentats a la bancada demòcrata. És a dir, ho vam treballar, vam treballar una llei de vaga que la vam consensuar amb ells. El que passa és que justament en l'últim moment, doncs, no sé què va passar, que no ho van voler ni prendre en consideració. És a dir, el que ens hem de sentir ara del Sr. Bardina és el que li he dit abans. Nosaltres en aquell moment, aquells tres vots -no em vull allargar amb la història, però crec que vist que tenim aquí persones que estan assentades aquí crec que és interessant dir-ho- aquells tres vots van evitar que la cosa anés a més. És a dir, es va acabar el tema, no van votar la presa en consideració i es va acabar el debat. Per tant, sí que vam treballar el dret de vaga Sr. Espot.

I de moment em quedaré aquí, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Grup Liberal desitja intervenir...

Alguna altra intervenció per al·lusions...

Sr. Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, jo no sé quants comptava d'aquells tres, però solament quedo jo. Quan diu n'hi ha molts assentats a la bancada, n'hi havia tres i sóc jo i li recordo que sí que vam votar justament en aquell moment, l'admissió a tràmit. I el que va passar que diu: "jo no me'n recordo el que va passar", que es va acabar la legislatura!

(Se senten riures)

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

El Sr. proposador de la proposició de llei tampoc desitja intervenir...

Doncs si no hi ha més intervencions, passaríem...

Perdó, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com a parlamentària estic d'acord Sr. Enseñat que només hi és vostè, però a mi em sembla que el Sr. Miquel Aleix també feia part en aquell moment del grup d'APC. I a més a més, és a dir....

(Se senten riures)

Jo no recordo ara mateix, jo tinc present que no van votar a favor però potser m'estic equivocant. Però qui sí va votar en contra va ser la gent de CR i de CR el seu propi president de grup parlamentari, el Sr. Ladislau Baró també està assentat a la bancada. Per tant, crec que convé deixar les coses clares.

I només una última cosa que m'he oblidat abans pel Sr. Bardina. Vostè ha dit que els sindicats els hi semblava bé aquesta proposició de llei, a nosaltres no ens consta i francament tinc impaciència de saber exactament què és el que pensen sobre això perquè no ens consta que els hagi agradat tant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Govern, primer...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Només dir-li a la Sra. Gili que estic molt content que m'hagi corregit i a més a més li demano mil disculpes per haver dit que vostè no havia tingut la iniciativa d'entrar a tràmit parlamentari aquesta proposició de llei.

I estic molt content que m'ho hagi dit perquè ara anirem a analitzar la proposició de llei que vostès van tenir a bé consensuar amb Andorra pel Canvi i la compararem amb la proposició de llei que ha promogut el Grup Parlamentari Demòcrata. I fent la comparació veurem a veure si el criteri que vostès adoptaven estant al Govern és el mateix criteri que adoptant a l'oposició i si aquestes solucions tant extremes com les que vostè avui ha abanderat, com per exemple que dos treballadors puguin declarar la vaga o que la vaga es pugui declarar sense cap tipus de preavís, si les defensaven quan vostès estaven al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Sr. Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. Gili, jo no volia parlar però m'obliga a tornar a parlar.

Vostè em diu o m'ha posat a la meva boca dient que jo li deia que els sindicats estaven d'acord amb aquesta llei.

Jo no he dit això i espero que quan llegeixi el Diari de Sessions del Consell em vingui a demanar disculpes per això que m'acaba de dir. Ho espero de veritat. I tot i així ara sí que aprofitaré una cosa.

A l'anterior legislació vostè ha sigut capaç de llegir-nos una carta segons vostè que ens havia enviat els sindicats a nosaltres amb el posicionament on es deia que els sindicats estaven més favorables a aprovar la seva legislació que no és la nostra. Oi que sí? Jo ara li demano, si tanta informació té d'això, que ens pot llegir la carta ara dels sindicats sobre la postura que tenen d'aquesta legislació?

La té aquesta carta? No la té. Sap per què no la té? Perquè les aportacions que han fet els sindicats amb aquest cost legal són molt favorables, molt. I per un altre costat no hi ha una alternativa de text legislatiu que pugui ser comparable. I només un petit comentari. França, i jo crec que vostè coneix molt bé

la relació del sindicalisme a França, no és el millor exemple per mirar-nos avui en dia en l'àmbit laboral.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. ministre vostè pot reprendre les lleis que vulgui, nosaltres podem assumir el que vam fer. Perquè no tenim cap problema, és a dir si en alguna cosa ens vam equivocar, ho reconeixem. Però només li voldria fer una petita precisió. És a dir, a l'any 2010, el Govern del PS tenia una majoria relativa. Vostès porten ara dos legislatures amb majoria absoluta. Aquella llei, la que es va entrar a tràmit va ser una llei acordada amb APC, és a dir no era la nostra llei. Ens vam haver d'adaptar, això és evident Sr. ministre, no faci el sorprès. Un govern amb una majoria relativa, o un grup parlamentari amb una majoria relativa no té capacitat per tirar-les endavant. Llavors què vam fer? De la mateixa manera que es va fer amb altres coses, es va treballar en aquells grups que podien tenir interès com nosaltres a tirar-ho endavant.

Per tant, miri el que vulgui, és que no ens causa cap tipus de problema. Vostè pot reprendre aquella llei, però aquella llei no era la llei del PS d'aquell moment. Que fins i tot si ho hagués sigut, és a dir ara, a veure les coses evolucionen i la gent pot canviar d'opinió, faltaria més. Però no és el cas, no era la nostra llei però és igual, no hi ha cap problema, vostè la pot reprendre i en parlarem.

I sobre el tema de França, a veure no sé si és que no ho he explicat bé abans, era una referència. No he dit que volgués això, i el mateix li dic al Sr. Bardina. Jo no he dit que jo no volia que hi hagués cap preavís, no he dit que dos persones a Andorra havien de poder fer vaga, jo només ho he posat sobre la taula. Res més.

I per acabar, només el que li voldria dir al Sr. Bardina. Miri jo sí que abans he llegit una carta que ens han tramès els sindicats, però jo no sóc en cap cas la portaveu dels sindicats i per tant, no em permetré ara avui aquí... A mi em consta, em consta que a ells no els hi agrada tant, però jo aquí jo no puc fer una explicació àmplia i llarga sobre això. Els hi demanem a ells i després en parlarem. I de fet, a més a més, per aquesta raó ens hem abstenut, n'hem parlat molt, hem tingut molt debat sobre això, però

hem dit que bé, d'acord, com que vist que això no està regulat, per aquesta raó ens hem abstenut i no hi hem votat en contra.

Per tant, crec que convenia deixar clara la nostra postura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

No es preocupi Sra. Gili que com que jo tinc guardats els e-mails originals de la seva proposta, ja els hi faré arribar al Govern perquè puguin comparar amb la proposta inicial i no en tingui cap dubte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Mot ràpidament, em quedo amb la idea i m'ha agradat que la Sra. Gili digui que els partits polítics evolucionen. I que reconegui que les idees polítiques que el PS defensava l'any 2009, ja no són les mateixes que defensa avui.

Jo crec que tothom ha constatat i és una evidència que vostès fa molt temps que han abandonat la centralitat política i als resultats de les últimes eleccions em remeto.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Bardina desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Enseñat, no hi ha cap problema, pot trametre vostè tots el e-mails que vulgui, és que no hi ha problema, nosaltres assumim les coses i no hi ha cap problema.

I sobre la traca final del Sr. ministre, francament s'ha quedat vostè descansat. És a dir, a què s'està referint? Què és el que li permet dir que nosaltres hem canviat? Que no ho sé, que potser en alguna cosa no dic que no però, que vostè ara digui això, la veritat és que li traspua ara aquí una ràbia que francament em sap molt greu. Està barrejant les coses, parla amb boca nostra. Abans parlava, aquest matí m'ha parlat vostè de les etiquetes. Fa una estona que no para de posar-nos etiquetes. Al 2009 érem centralitat política i ara no. Primera que m'agradaria si realment ho té tant clar, potser avui no perquè el Sr. síndic suposo que no ens ho permetrà, però tot això que està dient estaria bé que si fos el cas que ho argumentés i en podríem parlar, perquè ara mateix són paraules per mi buides de contingut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Lamento si s'ha ofès Sra. Rosa Gili. No era en cap cas la meva intenció. Jo simplement reprenia les seves paraules. Vostè ha dit que les idees polítiques que defensaven al 2009 havien evolucionat i per tant no eren les mateixes que les que defensen avui en dia. I jo he fet una constatació des del meu punt de vista personal i subjectiu, en el sentit que a mi em sembla que el PS de l'any 2009 defensava idees molt més centristes que les que defensa avui en dia. Jo crec que tenint en compte que vostès es reivindiquen d'esquerres i no tenen cap mena de complex i em sembla molt bé que sigui així, no li hauria d'ofendre que hagi dit el que he dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies Sr. síndic.

No és que m'hagi ofès el que vostè em digui. El que no m'agrada és que vostè llenci coses així al vent de què està parlant, perquè és el que diem moltes vegades. No n'hi ha prou en dir les coses de paraula sinó que s'han de demostrar i per tant, així buit de contingut entenc que no és acceptable. I em fa molta gràcia que vostè em digui això perquè justament vostès són els que es van presentar amb una etiqueta de centre, progressistes i no sé què més, i vostès sí que han evolucionat cap a la dreta. I que no hi ha cap problema, els hi he dit abans, però que ens ho diguin vostès fa una certa gràcia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap més intervenció i vist el manifestat, s'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí. 23 vots a favor, en contra cap, abstencions 3.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, es pren en consideració la Proposició de llei i segons disposa l'article 104 del Reglament del Consell s'obre un termini de quinze dies per poder-hi presentar esmenes que no poden ser de totalitat.

Passem al següent punt de l'ordre del dia.

9- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà, del 4 de juny de 1998.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials ha estat publicat en el Butlletí número 88/2017, del 16 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme, nomenada ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 18 d'octubre la Comissió Legislativa d'Afers Socials em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, del 4 de juny de 1998, i com a tal exposo avui, davant del Consell General, l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials va examinar en les reunions mantingudes els dies 7 i 14 de novembre el Projecte de llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, del 4 de juny de 1998 i les 12 esmenes que s'hi han presentat: 2 esmenes per part de la consellera independent del Grup Parlamentari Mixt (la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet), 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal, 1 esmena per part del conseller d'SDP, membre del Grup Parlamentari Mixt SDP i 7 esmenes per part dels consellers del PS, membres del Grup Mixt. D'aquestes, 1 esmena ha estat aprovada per unanimitat, 6 han estat retirades per transacció i aprovades per unanimitat, 3 han estat rebutjades i finalment 2 més han estat retirades.

Del resultat del treball en comissió, el text final ha passat de 10 a 13 articles. Amb l'objectiu de donar més claredat al text s'ha incorporat un nou article 5 que modifica l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, del 4 de juny de 1998 relativa al seu nomenament.

També s'ha afegit un nou article 6 que en aquest cas modifica l'apartat 2 de l'article 12 de la llei original, relatiu a la presentació de queixes i reclamacions. En aquest cas s'ha suprimit la part final de la primera frase on es deia: "*I han de ser escrites en paper comú*".

I per últim, s'ha afegit un nou article 12 on es modifica l'article 1... perdó, l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, on es regula la presentació anual de l'informe detallat de les seves actuacions amb l'objectiu d'adaptar el redactat del text perquè s'adeqüi al procediment de presentació de l'informe que actualment es desenvolupa.

Com a resultat d'afegir aquests tres articles s'ha procedit a la remuneració de la totalitat dels articles, i per coherència també s'ha modificat l'exposició de motius afegint-hi els articles nous.

Per últim, i com a conseqüència de l'aprovació de l'esmena 12, s'ha procedit a canviar en tot el text la frase: "*Les persones i entitats públiques i privades*" per: "*Les persones o les entitats públiques o privades*".

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà que va ser aprovada la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, el 4 de juny de 1998, el Raonador del Ciutadà s'ha consolidat al nostre país com la institució encarregada de defensar els drets i les llibertats de les persones en relació amb l'actuació de l'Administració, i ha vetllat perquè l'actuació de l'Administració s'adeqüi al principi d'eficàcia i serveixi amb objectivitat l'interès general.

La Llei del 4 de juny de 1998 va configurar el Raonador del Ciutadà des de l'inici, com una institució de caràcter independent, i va establir com a bases del seu funcionament, la proximitat i la facilitat per tal d'afavorir-ne l'accés.

Aquestes característiques fan que la institució del Raonador sigui idònia per assumir altres funcions específiques vinculades amb la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques.

Per aquest motiu l'any 2010, ja es va modificar la Llei esmentada per ampliar les competències del Raonador del Ciutadà i fer possible que informés els menors de la Convenció sobre els drets de l'infant i en supervisés també el compliment d'acord amb la Recomanació 1121 del 1990 de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

Des d'aleshores el Raonador ha estat complint fidelment aquesta nova missió sobrevinguda, a més de les funcions confiades inicialment.

Tanmateix ha esdevingut necessari ampliar de nou les funcions del Raonador del Ciutadà, per tal d'honorar els nostres compromisos internacionals.

En concret l'apartat 2 de l'article 33 del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, adoptat per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 13 de desembre del 2006, i que el nostre país va ratificar l'11 de març del 2014, estableix que cal designar un o més mecanismes independents per promoure, protegir i supervisar l'aplicació del Conveni.

Així doncs, mitjançant el Projecte de llei que avui es sotmet a votació, s'encomana aquesta nova missió al Raonador del Ciutadà, atès que com he dit anteriorment, compleix amb els requeriments d'independència exigits, i el seu funcionament pròxim i fàcil n'afavoreix l'accés, tant de les persones

amb discapacitat i de les entitats que les representen, com dels ciutadans en general.

Aquest Projecte de Llei li atribueix les funcions d'informar, ajudar i aconsellar les persones amb discapacitat dels drets que el Conveni dels drets de les persones amb discapacitat els reconeix, i de vetllar pel seu compliment.

D'altra banda, en el quart informe sobre Andorra, adoptat el 21 de març del 2012, la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància del Consell d'Europa va recomanar a les autoritats andorranes de crear un òrgan que disposi d'un mecanisme especialitzat en la lluita contra el racisme, la discriminació racial, la xenofòbia, l'antisemitisme i la intolerància a escala nacional.

Aquesta missió també es confia al Raonador del Ciutadà mitjançant aquest projecte de llei i, per tant, se li atribueix un mandat específic i la seva competència es fa extensiva per primera vegada no només al sector públic, sinó també al sector privat.

En efecte, seguint les recomanacions de l'ECRI, s'atribueixen unes funcions molt àmplies al Raonador del Ciutadà en matèria de lluita contra el racisme i la no-discriminació, a saber la informació i l'assistència a les víctimes, la intervenció del mateix Raonador del Ciutadà prop de l'autoritat administrativa competent o del Ministeri Fiscal si constata la possible comissió d'infraccions administratives o penals, el seguiment del contingut i els efectes de la normativa que incideix en la lluita contra la discriminació i el racisme, i la sensibilització dels ciutadans en tot el que estigui relacionat amb aquestes matèries.

A més, prenent com a base la Recomanació de l'ECRI que s'ha esmentat anteriorment, s'ha considerat oportú, com deia, de fer extensives les competències del Raonador del Ciutadà per rebre i tramitar les queixes i les reclamacions que concerneixen les relacions dels ciutadans amb persones o entitats privades, a banda de les administracions públiques i les altres entitats i organismes públics, no només quan es tracti de l'acompliment de les funcions relacionades amb la lluita contra el racisme, la intolerància i la discriminació, sinó també en relació amb la defensa i la protecció dels drets dels menors d'edat i de les persones amb discapacitat.

No cal dir que l'ampliació de les competències del Raonador del Ciutadà s'ha fet prèvia consulta a la institució i al seu titular, el qual ha tingut l'oportunitat de fer les aportacions que ha estimat oportunes les quals s'han incorporat a la norma.

Per últim, vull agrair la feina dels diferents grups parlamentaris, els quals amb les esmenes proposades

han permès afinar i millorar la redacció de les disposicions del projecte de llei inicial, però també d'algunes disposicions de la llei vigent que no havien estat reformades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Comencem doncs el torn dels grups. Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Primerament vull agrair al Sr. Rodríguez la tasca que ha exercit durant aquests anys desenvolupant la tasca de raonador del ciutadà. Ha mostrat una sensibilitat encomiable a la situació de crisi econòmica, i ha estat capaç de donar visibilitat a les dificultats de les persones que viuen encara els efectes de la crisi econòmica, on la situació de determinades famílies és molt dura.

Els informes presentats ens han mostrat els efectes dels anys més durs de l'economia del nostre país de forma real i amb independència, i recull tota l'activitat duta a terme per la institució i en destaca per cada àrea les actuacions més rellevants.

Cal agrair que en aquests anys la seva figura ha anat augmentant en el coneixement per part dels ciutadans i en la funció que pot fer. Fins ara, aquesta defensa se centrava en la relació que pot tenir el ciutadà amb l'Administració pública de forma general. Amb la reforma que avui se sotmet a votació i seguint les recomanacions de l'ECRI i del Consell d'Europa, aquesta missió anirà també a cobrir aspectes relacionats amb la lluita contra el racisme, la discriminació racial, la xenofòbia, l'antisemitisme i la intolerància que qualsevol persona pugui patir en l'àmbit públic o en el privat, com també assumirà les funcions d'informar, ajudar i aconsellar a les persones amb discapacitat dels drets que el conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat de les Nacions Unides, i alhora informar els menors sobre els seus drets i llibertats reconeguts a la convenció sobre els drets dels infants, també, de Nacions Unides.

Ara incorporades aquestes millores en les seves funcions, el rol que haurà de tenir el nou raonador del ciutadà seran molt més transcendents. Vull aprofitar per desitjar-li tots els encerts al futur, ja que la seva figura representa una eina fonamental en grans dosis de realisme de la veu dels ciutadans. I agrair al Sr. Rodríguez la tasca desenvolupada durant

aquests sis anys. Per aquest motiu votaré a favor del Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En les compareixences fetes per exposar l'informe anual del raonador del ciutadà davant la Comissió Legislativa d'Interior, el Sr. Josep Rodríguez, al qual vull felicitar per la tasca feta, ens assenyalava part de les millores que caldria aportar a la Llei del raonador.

Avui part d'aquestes recomanacions acabaran sent una realitat, i un avenç significatiu de la modificació de la Llei del raonador amb la qual la institució es dota d'una major capacitat de les seves potestats. Alhora la institució adopta els compromisos contrets, tant davant de l'assemblea general de les Nacions Unides com de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa sobre la Convenció dels drets de l'infant respecte al Conveni de les Nacions Unides dels drets de les persones amb discapacitat i, alhora, recull les recomanacions de l'ECRI en matèria de lluita contra el racisme, la discriminació racial, la xenofòbia, l'antisemitisme i la intolerància.

També les potestats del raonador, més enllà de rebre i assistir els ciutadans, es veuran reforçades per la capacitat de poder intervenir prop del Ministeri Fiscal en cas de sospita de possibles infraccions administratives o penals.

Per altra banda, el camp d'actuació de la institució queda eixamplat davant dels problemes dels ciutadans front a l'Administració, però també entre privats o entitats privades. El Projecte de llei de modificació de la Llei del raonador del ciutadà és sens dubte una millora i un avenç al qual li donaré suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Com se'ns ha explicat, el Projecte de llei que sotmetem a debat té per objecte introduir en la normativa de regulació del raonador del ciutadà noves funcions, en concret, les facultats de vetllar pels drets de les persones amb discapacitats i també per lluitar contra el racisme, la discriminació racial, la xenofòbia, l'antisemitisme i la intolerància.

La introducció d'aquestes noves funcions deriven del conveni relatiu a drets de les persones amb discapacitat de les Nacions Unides i de les recomanacions de la Comissió Europea Contra el Racisme i les Intoleràncies que, en ambdós casos, requereixen la necessitat de disposar d'un òrgan al nostre país independent per a la defensa i la protecció d'aquells drets.

Al nostre entendre, com es desprèn de l'exposició de motius del Projecte de llei i com el ministre acaba d'exposar, aquestes noves missions poden ser perfectament desenvolupades pel raonador del ciutadà que ja efectua una tasca lloable del control de l'actuació de l'Administració envers dels ciutadans i de la defensa dels seus drets i llibertats.

Com s'ha exposat en l'informe del ponent, el treball en comissió ha permès millorar i corregir alguns aspectes tant del Projecte de llei com del text original que eren més confusos. Considerant que el Projecte de llei és adequat a les necessitats dels nostres ciutadans, donant-los eines i garanties per a la salvaguarda dels seus drets, els socialdemòcrates donarem suport a l'adopció del Projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Seria ara el torn del Grup Parlamentari Liberal, té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La figura del raonador al nostre Principat s'ha anat dotant cada cop de més atribucions i també de més protagonisme. Els informes que es presenten en aquesta Cambra cada any, són una mostra de com la seva figura independent és requerida per la ciutadania per obtenir respostes que sovint no troba en altres espais i ens ofereixen una fotografia sobre les relacions entre ciutadans i institucions públiques de molta utilitat i vàlua.

Per un altre costat, els diferents governs han trobat en aquesta institució una eina per respondre de forma coherent a les demandes fetes per part dels organismes internacionals a Andorra en la millora de la defensa dels drets fonamentals dels ciutadans.

Ja al 2010 es van ampliar les seves competències per tal de donar resposta a la Convenció sobre els drets de l'infant i ara se'l dota de les competències legals per tal de donar resposta al Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat de Nacions Unides. En aquesta mateixa línia amb aquesta modificació que avui votarem, l'Estat Andorrà donarà resposta a les recomanacions del Consell d'Europa fetes per l'ECRI en relació a la lluita contra el racisme, la discriminació racial, la xenofòbia, l'antisemitisme, la intolerància i la no-discriminació en tot els seus aspectes tant en l'àmbit públic com privat.

Per la nostra part compartim el criteri de Govern de no crear noves agències ni organismes paral·lels per donar resposta a les demandes internacionals vers aquestes qüestions, ja que, la mida del nostre país no ho requereix i dotar a la institució del raonador d'aquestes competències és una bona solució. Per tant veiem de forma favorable la modificació d'aquesta Llei en molts aspectes.

Però, per un altre costat som conscients que l'assimilació de noves competències hauria d'anar acompanyada de les eines necessàries per poder desenvolupar-les i el Consell General tindrà la responsabilitat de preveure-les. Per exemple, trobem que la ubicació actual de les dependències del raonador no són les més adients per atendre a ciutadans amb certes discapacitats i també pensem que no és prou visible de cara als usuaris. Tant el Consell com el Govern hauran de dotar al raonador d'una partida pressupostària més ampla que permeti informar sobre les seves noves atribucions i que també l'ajudi a desenvolupar totes les tasques en condicions òptimes.

Sense res més a afegir en aquest aspecte, he de dir que el treball en comissió ha estat positiu i que les esmenes presentades han ajudat a actualitzar i millorar o afinar, com deia el ministre, el text original de l'any 1998, fent-lo una mica més entenedor també.

Com ja he manifestat, donarem suport a aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata, Sra. Patrícia Riberaygua, teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

L'any 1998 es va crear via llei la figura del raonador del ciutadà, figura necessària en tot estat modern,

institució per vetllar per l'eficàcia de l'actuació administrativa i la defensa dels drets i llibertats que la Constitució garanteix als ciutadans, de forma complementària el control jurisdiccional de l'activitat administrativa.

L'any 2010 es va modificar la Llei per ampliar les competències del raonador del ciutadà a fi de fer possible que informés els menors del Conveni sobre els drets de l'infant, conveni de l'assemblea general de les Nacions Unides del 1989 i ratificat per Andorra l'any 1995. El Raonador del ciutadà també n'ha de supervisar el seu compliment. D'ençà, Andorra ha ratificat l'any 2014 el Conveni relatiu als drets a les persones amb discapacitat, adoptat per l'assemblea general de les Nacions Unides l'any 2006.

En l'apartat 2 de l'article 33 de dit conveni diu textualment que: "els estats part de conformitat amb els seus ordenaments jurídics i administratius, mantenen, reforcen, designen o creen a escala nacional un dispositiu que consti d'un o diversos mecanismes independents, segons convingui, per promoure, protegir i supervisar l'aplicació d'aquest conveni.

En designar o crear aquest mecanisme, els estats part tenen en compte els principis aplicables a l'estatut i al funcionament de les institucions nacionals de protecció i promoció dels drets humans.

Pensem que aquesta missió la pot desenvolupar perfectament la institució del Raonador del Ciutadà, per la seva independència, pel seu rigor i pel seu coneixement dels mecanismes administratius, com els seus coneixements de la ciutadania.

Una altra missió que se li encarrega a aquesta modificació de llei és la lluita contra la discriminació de tot tipus i contra les actituds racistes, xenòfobes, antisemites i intolerants. Aquesta necessitat es desprèn dels informes sobre Andorra de la Comissió Europea contra el racisme i la intolerància, dita ECRI del Consell d'Europa. És una recomanació que ja demanada al 2012 i que la proposta que sigui el raonador del ciutadà que s'encarregui d'aquest tema, vist la seva independència i notorietat, ha estat avalat per l'ECRI durant la seva última visita l'any 2016.

El raonador ho haurà de fer extensiu no només al sector públic sinó també al sector privat. Vist això, s'han fet varies modificacions d'article a la llei original, haver d'aplicar sempre la vessant de les persones i les entitats públiques o privades. Vist les noves missions, les seves noves funcions, queden amb la llei molt més extenses a fi de desenvolupar-les de forma més acurada. No hi entraré en detall vist que les funcions ja han estat esmentades pel ministre

d'Afers Socials, Justícia i Interior, el Sr. Espot i per algun grup parlamentari.

En comissió, aprofitant la modificació de la llei, arran d'una esmena del Grup Liberal, modificant l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà, hem transaccionat un aclariment sobre la presentació de les queixes i reclamacions. De fet, ho hem ajustat als nostres temps ja que la llei obligava a presentar les queixes de les reclamacions de forma escrita i en paper comú. Actualment creiem que es posen presentar en format electrònic d'acord amb els avanços en la matèria.

També en comissió hem transaccionat una esmena presentada pel Grup Socialdemòcrata que modificava l'apartat 1 de l'article 21 sobre la presentació anual de l'informe del raonador del ciutadà.

En efecte, la llei original establia que havia de ser en la primera sessió ordinària del ple del Consell General del primer període de sessions. Vist el procediment actual de la presentació de dit informe, hem modificat el text perquè s'adeqüi a la realitat que és en una sessió ordinària del primer període de sessions del Consell General.

Voldria agrair a tots els grups el recolzament a la llei perquè creiem que les tasques realitzades pel raonador del ciutadà són molt importants per la ciutadania. És una figura molt consolidada i necessària en la nostra societat coneguda per a tots.

Els ciutadans s'hi poden adreçar lliurement per fer conèixer les seves queixes o reclamacions, sempre i quant creguin que els seus drets són vulnerats.

El raonador del ciutadà sempre els hi dóna resposta després d'haver fet les indagacions i les accions necessàries.

Evidentment el nostre grup parlamentari votarà favorablement aquest text legislatiu.

Dit això, voldria donar les gràcies en nom del Grup Parlamentari Demòcrata a l'actual raonador del ciutadà, el Sr. Rodríguez per la seva feina i dedicació com a raonador del ciutadà. Sabem que ha fet una gran feina i l'ha fet de forma seriosa, rigorosa i amb molta implicació.

També per acabar, volem desitjar els millors encerts al pròxim raonador del ciutadà, que nomenarem d'aquí una estona en el proper punt de l'orde del dia d'aquesta sessió del ple del Consell General. Raonador del ciutadà que dotem ara de noves missions i funcions amb l'aprovació d'aquesta llei. Missions i funcions que estem convençuts donaran al ciutadà encara més oportunitats de defensar i protegir els seus drets fonamentals i les seves

llibertats establerts a la Constitució, davant les persones o entitats públiques o privades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria si algú més desitja intervenir...

No sé si el Govern desitja intervenir...

Algun altre grup parlamentari voldria tornar a intervenir...

Bé, si no hi ha més intervencions i no hi ha objeccions tampoc, vist el manifestat, proposo l'aprovació del projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el projecte de llei.

Passem al darrer punt de l'ordre del dia.

10- Nomenament del Raonador del Ciutadà.

S'ha presentat una única candidatura formulada pel Grup Parlamentari Demòcrata, proclamada ahir per la Sindicatura, i publicada en el Butlletí número 91/2017 del 22 de novembre.

Demanaria al Sr. Joan Carles Camp Areny si pot donar lectura de la candidatura, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Candidatura del raonador del ciutadà.

La Sindicatura d'acord amb l'article 84 del Reglament del Consell General ha examinat la candidatura presentada pel M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata per nomenar el nomenament del raonador del ciutadà i, atès que no ha estat formulada cap objecció dins del termini reglamentari, proclama el candidat següent:

Sr. Marc Vila Amigó.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria si algun grup parlamentari desitja intervenir...

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, explicaré el meu posicionament i la meua explicació de vot tot seguit.

El nomenament del raonador del ciutadà que avui es decideix quedarà marcat, pel que respecta al procés de selecció del candidat, com a una mostra més de la forma d'actuar de DA. Unes males formes, equivocades i tendencioses.

Fa una estona acabem de votar una millora i un avenç significatiu de la modificació de la Llei del raonador. S'ha dotat la Institució de noves competències i potestats en el marc del respecte als compromisos adoptats, i que tothom convé que cal aplicar, en defensa de les persones amb discapacitat, els drets dels infants, i la lluita contra les discriminacions.

L'avenç que s'ha fet en el camp legislatiu de manera unànime, sense ambigüitats i per sobre dels colors polítics, queda estroncat pel que respecta al procés de selecció de qui ha de dur a terme aquesta tasca.

Durant mesos hem pogut observar com s'anava formant una llarga llista de noms fins a assolir un total de 12 aspirants al càrrec, amb perfils molt diferents. Aquest fet té una vessant positiva, ja que demostra la importància del càrrec i l'interès que aixeca. Tanmateix, en contrapartida, genera preocupació per les afectacions que s'acaben associant als que finalment no són elegits i més quan DA els ha donat falses esperances i els seus noms han aparegut als mitjans.

Durant mesos DA ha anat allargant el procés, sense que en cap moment hagi volgut reunir la resta dels grups per a, si més no, explicar quina era la situació, o bé explicar la seva visió o escoltar el parer de la resta de grups. En definitiva es tractava d'allargar un procés per intentar justificar als candidats que el procés de selecció era molt ajustat.

Si finalment la persona elegida per DA ha acabat essent el candidat que, des de l'inici del procés, tots sabíem que tenia més possibilitats de ser escollida. Ens podien haver estalviat aquest sainet, i també evitar frustracions dels candidats que han resultat bandejats.

Si un càrrec ha de ser independent i apartat de color polític, aquest hauria de ser el càrrec del raonador del ciutadà.

DA ha aconseguit tot el contrari, i una vegada més acaba col·locant un dels seus fidels seguidors al capdamunt d'una institució.

Per tot l'exposat, i sense entrar a valorar el perfil tècnic del candidat proposat, i considerant que hi havia altres candidates o candidats amb un bon perfil, una d'elles a la que jo donava suport, el meu

vot serà contrari a l'elecció de la candidatura presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers socialdemòcrates, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Per fer una breu explicació de vot. Una explicació de vot, en aquest cas dels tres consellers del PS, no es pot dissociar del procediment que s'ha emprat per la tria del candidat a raonador del ciutadà.

Fins a un total d'onze o dotze persones, perquè tampoc se sap ben bé quina era la llista tancada de les diferents persones que postulaven en aquest càrrec, han estat adreçades, i dic bé adreçades per part de Demòcrates per Andorra a defensar la seva candidatura davant dels diferents grups parlamentaris.

Fet això, ens demanem el perquè. Per què s'ha fet defensar i presentar els seus currículums i les seves vàlues a totes aquelles persones quan finalment l'elecció s'ha fet únicament a dins de les files de Demòcrates per Andorra?

Arribat aquí, em permeto obrir un petit parèntesis, una forma de fer que ens sembla que és simptomàtica de Demòcrates per Andorra i que aprofito també en aquesta explicació de vot.

Una, la de prometre una mica a tothom.

La segona, la d'intentar justificar quan no culpabilitzar de les seves decisions a l'oposició.

La tercera, la d'anar allargant les coses i anar-les embolicant per finalment tirar pel dret i en darrera instància a sobre demanar el suport a les seves maneres de fer i als seus procediments.

Obro també un segon parèntesis que em sembla escaient el dia d'avui, per recordar una proposta de resolució que es va presentar per part del PS fa uns mesos en aquesta Cambra i que va ser rebutjada pels consellers demòcrates. Una proposta de resolució destinada a afavorir el nomenament de dones als càrrecs públics, i que a demés, proposava l'establiment de quotes, una quota del 33% per aquells òrgans col·legiats. I no em refereixo necessàriament al nomenament d'avui. En aquell moment això es va debatre en motiu del nomenament dels membres del consell d'administració de la CASS, un consell

d'administració, que com ja es va debatre a bastament, està compost únicament per homes.

Tanco aquests dos petits parèntesis per concloure i per explicar que donat aquest procediment i per respecte a totes aquestes persones que al nostre entendre s'han vist sotmeses a un procés públic absolutament innecessari, persones amb la seva feina, amb els seus projectes, amb les seves tasques, que no ens és possible, avui no tenim cap altra opció que abstenir-nos en aquesta votació que tanca aquest procediment.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal té la paraula la consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Sí que és cert que alguns o algunes teníem l'esperança que per primer cop veuríem una dona ocupar el càrrec de raonador del ciutadà, però hem vist que no serà així. Tot el que s'ha dit també, hem de reconèixer que nosaltres mateixos, els liberals, sempre ens vam mantenir al marge de tota aquesta tria de noms, i de fet, perquè sempre hem considerat que la Institució del Raonador dedicada a un servei públic molt important, havia de ser reforçada, fos qui fos qui la liderés.

Nosaltres votarem a favor de la Institució perquè entenem que la persona que vagi davant, no es tracta únicament de triar un nom o una persona, sinó com li he comentat, de reforçar la feina que faci davant de la ciutadania, sense fissures ni dubtes en cap cas.

Per tant, el que volem és que s'hagin d'establir molts encerts en totes les noves tasques que avui es començaran a desenvolupar i que no seran poques ni menors.

Per aquesta raó, nosaltres sí que donarem suport a la candidatura del raonador del ciutadà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

En el meu cas no cal que expressi el sentit del vot, doncs, des del Grup Parlamentari Demòcrata presentem la candidatura del Sr. Vila, que pensem que és un candidat idoni per ocupar el càrrec de raonador del poble.

D'altra banda, sí que volem remarcar que hi ha coses que no canvien, perquè recordo que deu fer una mica més de sis anys, vam presentar la candidatura del Sr. Rodríguez, i per part, llavors del Partit Socialdemòcrata, el procediment va ser ben diferent. Perquè de la mateixa manera que ara hi ha hagut molta gent que ens ha expressat ben lícitament la seva disponibilitat per ocupar el càrrec, llavors només n'hi va haver un. I tampoc els hi va convèncer el procediment al Partit Socialdemòcrata. I ara veig que els hereus d'aquell partit que fa sis anys, doncs, van negar el recolzament al raonador, que avui reconeixent que ha fet una gran feina, doncs, tampoc els hi ha convingut aquest procediment.

Per tant, bé, em sembla que no val la pena insistir més en aquesta qüestió. Agrair, doncs, la bona disposició del Grup Parlamentari Liberal, i expressar l'absoluta convicció que d'aquí sis anys...

(Se senten veus)

La Sílvia, no ha expressat, me l'ha expressat a mi personalment, però jo crec que ella pot expressar encara el sentit del seu vot, per tant, anticipo, com que hem parlat i m'ha avançat el sentit del seu vot, també li agraeixo amb la mateixa intensitat i amb el mateix calor que ho he fet quant al Grup Parlamentari Liberal. I doncs, expressar com deia, que finalment estic convençut que d'aquí a sis anys, els hereus que llavors del Partit Socialdemòcrata estiguin en aquesta Cambra, a menys que hi hagi hagut un canvi genètic molt important (se sent riure), agrairan la feina del raonador sortint i continuaran sense votar el raonador entrant.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Sí, perdó Sr. síndic anava a fer l'explicació de vot un cop feta la votació, però bé. Sí que el meu vot serà favorable, sí que és veritat i el Sr. Ladislau Baró sabia perfectament que hagués preferit que hagués estat una dona. Sempre m'he manifestat en aquesta línia. En vista que hi havia candidats masculins i femenins, que els seus currículums, doncs, podien donar

resposta a la figura, i el meu vot és a la figura i a la institució, més que a la persona.

És a dir, el que li estic donant és recolzament a aquesta institució, que durant aquests sis anys hi ha hagut una persona que ho ha desenvolupat molt bé, i que jo espero i desitjo tots els encerts al Sr. Vila perquè pugui mantenir aquest nivell d'actuació en la mateixa manera, inclús assumint les noves responsabilitats que té.

Però evidentment, havia d'expressar-me que hagués preferit que hagués estat una dona.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció de Govern...

Alguna altra intervenció per part d'algun conseller...

Bé, no hi ha intervencions...

Doncs, no havent-hi més intervencions, procediríem tot seguit a la votació de la candidatura. Només recordar que la candidatura segons preveu la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà requereix el vot favorable de les dos terceres parts del Consell General. És a dir, de 19 consellers generals. Si en una primera votació no s'assoleix aquesta majoria, cosa que sembla que no hauria de ser, hauríem de procedir immediatament a una segona votació i, en aquest cas, quedaria elegida la candidatura si s'assolís la majoria absoluta, és a dir, de 15 consellers.

Procedim, doncs, tot seguit a la votació.

S'obre un termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, Sr. síndic.

22 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, i constatat que el nombre de vots és suficient, proclamo elegit el Sr. Marc Vila Amigó com a raonador del ciutadà.

No voldria aixecar el Consell, també, sense, agrair la molt bona feina feta per l'actual raonador del ciutadà, el Sr. Josep Rodríguez.

No havent-hi més punts en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.30h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877